

การออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์รักเรื่อง “ สตริงส์ แอทแทชด์ ”
PRODUCTION DESIGN IN ROMANTIC FILM PRODUCTION
“ STRINGS ATTACHED ”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์รักเรื่อง “ สตริงส์ แอทแทชด์ ”
PRODUCTION DESIGN IN ROMANTIC FILM PRODUCTION
“ STRINGS ATTACHED ”

นางสาวสุภาวินี วีระนาคินทร์
Miss Supavinee Veeranakin

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... .....วันที่ 4 มิ.ย. 62
(ผศ.ดร.เชมพัทธ์ พิชรวิษฐ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์   การออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์รักเรื่อง “ สตริงส์ แอทแทชด์ ”
Production Design in Romantic Film Production
“Strings Attached”

ชื่อ   นางสาวสุภาวินี วีระนาคินทร์
สาขาวิชา   ภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย
ภาควิชา   นิเทศศิลป์
คณะ   สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา   2561
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผศ.ดร.เขมพัทธ์ พัทธวิชญ์

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์นี้ เกิดจากความชื่นชอบและสนใจเกี่ยวกับการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์ โดย Strings Attached เป็นภาพยนตร์โรแมนติกในรูปแบบของภาพยนตร์เพลง เป็นเรื่องเกี่ยวกับ Twin soul คือพระเอกที่เป็นคนญี่ปุ่น กับนางเอกที่เป็นคนไทย ที่แต่งเพลงออกมาเหมือนกัน และเมื่อมาคุยกัน ทั้งคู่ต่างมีเรื่องราวความรักที่เหมือนกัน ข้าพเจ้ามีความสนใจในการออกแบบงานสร้างในรูปแบบของการสร้างสถานที่ที่คล้ายกัน ทั้งฝั่งประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น รวมถึงการศึกษาเรื่องของเครื่องดนตรีต่างๆ ลักษณะการจัดองค์ประกอบของภาพยนตร์เพลง ภาพยนตร์รัก การตกแต่งแบบญี่ปุ่น เครื่องดนตรีแบบญี่ปุ่น วัฒนธรรมและการแต่งกายแบบญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้งานออกแบบงานสร้างสื่อสารเนื้อหาความรักของคนต่างวัฒนธรรม เพื่อให้งานออกแบบงานสร้างส่งเสริมอารมณ์โรแมนติกในภาพยนตร์ และเพื่อศึกษาการออกแบบงานสร้างที่แสดงถึงสถานที่และวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดยมีผลสรุปคือสามารถออกแบบงานสร้างเพื่อสื่อสารเนื้อหาความรักของคนต่างวัฒนธรรมได้ถูกต้องตามบท และยังคงเอกลักษณ์ของข้าพเจ้าไว้ ข้าพเจ้าสามารถออกแบบงานสร้างให้ส่งเสริมอารมณ์โรแมนติกในภาพยนตร์ได้ แต่อาจมีหลายส่วนที่ค่อนข้างแข็งและไม่เป็นธรรมชาติ อาจเป็นเพราะความชอบของข้าพเจ้าเอง จึงทำให้ผลลัพธ์ค่อนข้างถูกขีดไว้ ไม่สมจริงตามธรรมชาติ ข้าพเจ้าสามารถศึกษาการออกแบบงานสร้างที่แสดงถึงสถานที่และวัฒนธรรมญี่ปุ่นได้ แต่เมื่อนำมาใช้ในภาพยนตร์ พบว่ามีบางส่วนที่ไม่สมจริงอยู่บ้าง

กิตติกรรมประกาศ

ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณ นางสาววิรินทร์ คงสุวรรณ ผู้ร่วมงานคนสำคัญที่ช่วยเหลือข้าพเจ้าในทุกเรื่อง ตั้งแต่บทภาพยนตร์ที่ทำให้ข้าพเจ้านำมาออกแบบงานสร้าง การจัดทำนักแสดง การช่วยจัดหาสถานที่ถ่ายทำ รวมถึงเพลง Bright Lights อันไพเราะที่เป็นแกนสำคัญของภาพยนตร์เรื่องนี้ และในอีกหลายๆ เรื่อง จนข้าพเจ้าสามารถสร้างศิลปะฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงมาได้

กราบขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้า ผู้สนับสนุนในทุกๆ เรื่อง ตั้งแต่เรื่องค่าใช้จ่าย เป็นผู้ช่วยจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากคนสำคัญ ไปจนถึงกำลังใจมากมายที่ข้าพเจ้าได้รับ

ขอบคุณนางสาวปราชญา สัจจกุล, นายชุตินันท์ เชี่ยวชาญ, นางสาวเมทินี สุทธิจันทร์เดช , ธาร์ ไชยวุฒิภรณ์วานิช ที่มาเป็นนักแสดงและตั้งใจช่วยเหลืออย่างเต็มที่

ขอบคุณ นางสาวมนทิชา สกลวรารุ่งเรือง ผู้เป็นผู้ช่วยกำกับศิลป์คนสำคัญ ที่ช่วยเหลือทุกอย่างตั้งแต่ต้นจนจบ

ขอบคุณนักแสดงและทีมงานทุกคนที่ตั้งใจมาช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ทั้งได้กล่าวถึงและไม่ได้กล่าวถึงมา ณ ที่นี้ หากขาดใครคนใดคนหนึ่งไป งานชิ้นนี้ก็จะไม่มีทางออกมาได้ดีเท่าในวินาทีนี้

ขอบคุณ ผศ.ดร.เขมพัทธ์ พัชรวิชญ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำที่ดีและเป็นประโยชน์มาโดยตลอด

ขอบคุณคุณแม่ของ นางสาววิรินทร์ คงสุวรรณ สำหรับอาหารกองถ่ายที่แสนอร่อยในเกือบทุกมือของการถ่ายทำ

ขอบคุณสำหรับทุกสถานที่ถ่ายทำที่ให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นอย่างดีมาโดยตลอด ทั้งห้องของ นายธาม แววกเกี , ร้านอาหาร LAX Bar and Restaurant , คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล , บริษัท วีระ มิวสิค จำกัด , Shining Star Studio , ร้านอาหาร Suikin Japanese Restaurant

ท้ายที่สุดนี้ ขอโทษและขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงานชิ้นนี้ ทั้งที่ได้กล่าวถึงและไม่ได้กล่าวถึง ขอขอบคุณทุกอย่างที่ได้ช่วยเหลือกัน ขอขอบคุณสำหรับทุกกำลังใจที่ดี ขอขอบคุณที่อยู่ช่วยกันจนงานชิ้นนี้ได้สำเร็จลุล่วง

สุภาวิณี วีระนาคินทร์

28 พฤษภาคม 2562

๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่	
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ	1
ลักษณะของโครงการ	1
วิธีดำเนินงาน	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	
ศึกษาเทคนิคการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์โรแมนติก ภาพยนตร์เพลง	3
ความหมายของการออกแบบงานสร้าง	3
องค์ประกอบของการออกแบบงานสร้าง	6
เส้น	6
สี	7
รูปร่าง	15
รูปทรง	16
น้ำหนักอ่อนแก่	16
พื้นที่ว่าง	17
พื้นผิว	17
หลักการออกแบบ (Principle of Design)	18
ความสมดุล	18
เอกภาพ	18

	หน้า
การเน้น	19
จังหวะ	19
ความกลมกลืน	20
สัดส่วน	20
ระยะ	20
ความหลากหลาย	21
ศึกษาเทคนิคการออกแบบงานสร้างจากภาพยนตร์	21
Music and Lyrics	21
About Time	23
พรจากฟ้า	24
Begin Again	25
Forever My Girl	25
ศึกษาเทคนิคการออกแบบงานสร้างแบบญี่ปุ่น	26
Last life in the universe	26
The 100th Love With You	27
Tokyo Sonata	27
ห้องนอนจากมิวสิควิดีโอญี่ปุ่น	28
ศึกษาเครื่องดนตรีและสภาพแวดล้อมของตัวละคร	29
เครื่องดนตรี	29
กีตาร์ (Guitar)	29
คีย์บอร์ดอิเล็กทรอนิกส์ (Electric keyboards)	30
คีย์บอร์ดใบ้ (MIDI Keyboard)	31
สภาพแวดล้อม	32
Sungha Jung	32

3 บทภาพยนตร์

ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์	34
ประเด็น (Theme)	34
ประโยคขยาย (Log line)	34
โครงเรื่อง (Plot)	34
โครงเรื่องขยาย (Treatment)	34

	หน้า
บทภาพยนตร์	36
บทภาพยนตร์เรื่อง Strings Attached ร่างที่ 2	36
บทภาพยนตร์เรื่อง Strings Attached ร่างที่ 3 (ฉบับสมบูรณ์)	56
4 กระบวนการผลิตภาพยนตร์	
การเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production)	63
การคัดเลือกนักแสดง	63
บทบาทที่ต้องการ	63
วิธีการคัดเลือกนักแสดง	63
เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)	64
การออกแบบงานสร้าง (Production Design)	68
ห้องหลิน	71
ร้านอาหาร	73
ฮอลล์คอนเสิร์ต	74
ทางเดินคอนเสิร์ต	76
ห้องอัด	77
มหาวิทยาลัย	77
อาคารเรียน (ญี่ปุ่น)	78
อุปกรณ์ประกอบฉาก	78
การออกแบบเครื่องแต่งกาย	79
หลิน	79
นัทสี	83
พี	84
ติ๊ะ	85
การเตรียมก่อนถ่ายทำ	85
อุปกรณ์กล้อง	85
อุปกรณ์ไฟ	86
แผนการถ่ายทำ (เบรคดาว)	86
การวางแผน การประสานงาน	108
การวางแผนค่าใช้จ่าย	108

	หน้า
ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)	109
การถ่ายทำวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2562	109
การถ่ายทำวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2562	110
การถ่ายทำวันที่ 2 มีนาคม 2562	111
การถ่ายทำวันที่ 6 มีนาคม 2562	113
การถ่ายทำวันที่ 8 มีนาคม 2562	114
การถ่ายทำวันที่ 17 มีนาคม 2562	115
การถ่ายทำวันที่ 25 เมษายน 2562	116
การถ่ายทำวันที่ 30 เมษายน 2562	117
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post-Production)	117
การจัดการไฟล์	117
การตัดต่อ	117
การทำเทคนิคพิเศษ (ไตเติ้ลหนัง)	118
การเกรดสี	119
การทำเสียง	119
Fine Cut	120
5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
สรุปการทำงาน	131
ข้อเสนอแนะ	132
บรรณานุกรม	133
ภาคผนวก	135
ภาคผนวก ก Production Design Suikin Japanese Restaurant (ที่ถูกตัดออก)	136
ภาคผนวก ข Production Design Flashback (ที่ถูกตัดออก)	139
ภาคผนวก ค Art Work ทั้งหมด (รวมที่ถูกตัดออก)	142
ภาคผนวก ง โปสเตอร์และปกซีดี	144
ประวัติผู้วิจัย	146

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า	
2.1	แผนผังการทำงานของฝ่ายศิลป์	4
2.2	ลักษณะของเส้นแบบต่างๆ	7
2.3	รูปแบบของสี	7
2.4	วงจรสีแสดงสีขั้นที่ 1	8
2.5	วงจรสีแสดงสีขั้นที่ 2	9
2.6	วงจรสีแสดงสีขั้นที่ 3	9
2.7	Analogous Colors	10
2.8	Complementary Colors	11
2.9	Split-Complementary Colors	11
2.10	Tetradic Colors	12
2.11	Triadic Colors	12
2.12	ภาพแสดงความหมายของสี	15
2.13	ความแตกต่างของตัวละคร Music and Lyrics	22
2.14	ฉากของ Music and Lyrics (1)	22
2.15	ฉากของ Music and Lyrics (2)	22
2.16	ฉากของ Music and Lyrics (3)	23
2.17	ภาพรวมของ About Time	23
2.18	ภาพการออกแบบงานสร้างของ About Time	24
2.19	ภาพจากภาพยนตร์พรจากฟ้า	24
2.20	ภาพจากภาพยนตร์ Begin again	25
2.21	ภาพจากภาพยนตร์ Forever My Girl	25
2.22	การออกแบบงานสร้างใน Last life in the universe	26
2.23	ภาพจาก Last life in the universe	26
2.24	ภาพจาก The 100th Love With You	27
2.25	ภาพจาก Tokyo Sonata	27
2.26	ภาพจากมิวสิควิดีโอญี่ปุ่น	28
2.27	ภาพ reference เพิ่มเติม	28
2.28	Sungha Jung	33
4.1	Mood Board Lyn	69
4.2	Mood Board Natsu	70

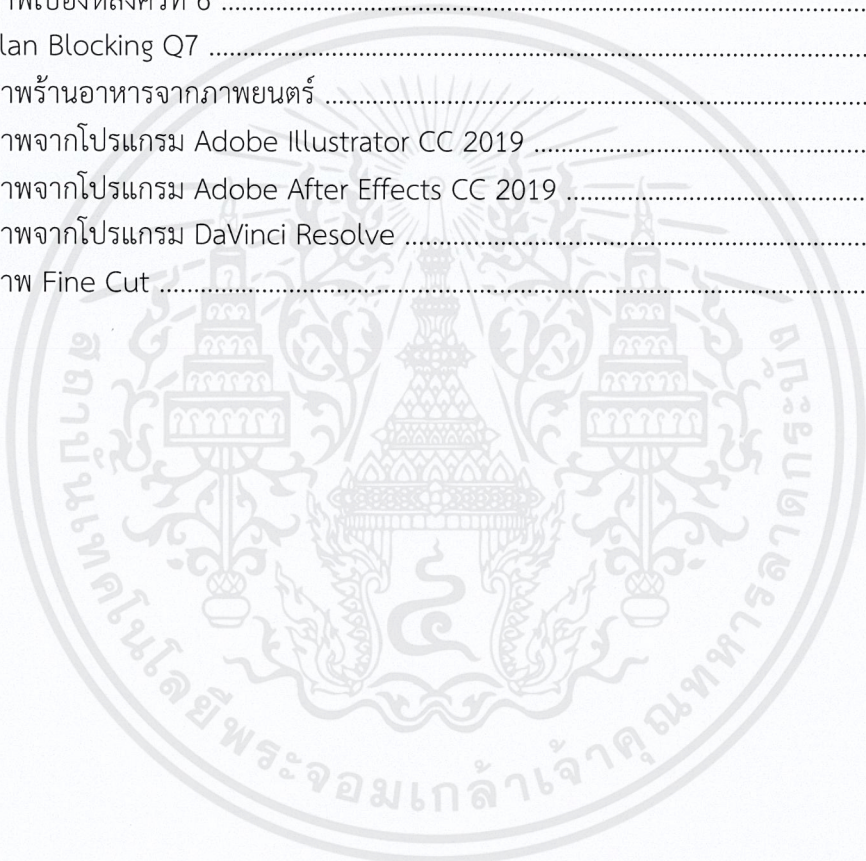

ภาพที่	หน้า
4.3 หอพัก Jia-Jia Place	71
4.4 แบบร่างของห้องหลิน	71
4.5 รายชื่ออุปกรณ์ประกอบฉากห้องหลิน	72
4.6 ระหว่างจัดห้องหลิน	72
4.7 LAX bar and restaurant	73
4.8 แบบร่างของร้านอาหาร	73
4.9 ตัวอย่างโคมไฟและสิ่งที่ทำขึ้น	74
4.10 เวทีคอนเสิร์ต Theera music	74
4.11 แบบร่างของเวทีคอนเสิร์ต	75
4.12 เบื้องหลังการจัดเวทีคอนเสิร์ต	76
4.13 โຕະที่ทางเดินคอนเสิร์ต.....	76
4.14 Shining Star Studio	77
4.15 กล่องของขวัญของหลิน	77
4.16 แผนทีมมหาวิทยาลัยญี่ปุ่น	78
4.17 อุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมด	78
4.18 ภาพขั้นตอนแรกก่อนการออกแบบเครื่องแต่งกาย	79
4.19 การแต่งกายของหลินในห้องหลินซิ่น1	80
4.20 การแต่งกายของหลินในห้องหลินซิ่น2	80
4.21 การแต่งกายของหลินในร้านอาหาร	81
4.22 การแต่งกายของหลินในทางเดินคอนเสิร์ต	81
4.23 การแต่งกายของหลินในวันคอนเสิร์ต	82
4.24 การแต่งกายของหลินในห้องอัด	82
4.25 การแต่งกายของนักร้องในร้านอาหาร	83
4.26 การแต่งกายของนักร้องในวันคอนเสิร์ต	84
4.27 การแต่งกายของพีในห้องหลินซิ่น2	84
4.28 การแต่งกายของพีในห้องหลินซิ่น11	85
4.29 การแต่งกายของตี้	85
4.30 Plan Blocking Q1	109
4.31 Plan Blocking Q2	110
4.32 ภาพเบื้องหลังคิวที่ 2	110
4.33 Plan Blocking Q3	111
4.34 ภาพเบื้องหลังคิวที่ 3 ทางเดินคอนเสิร์ต	111

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
4.35 Plan Blocking Q3	112
4.36 ภาพเบื้องหลังคิวที่ 3 เวทีคอนเสิร์ต	112
4.37 ภาพเวทีคอนเสิร์ตจริง	113
4.38 Plan Blocking Q4	113
4.39 เบื้องหลังคิวที่ 4 หอนัทสี	114
4.40 Plan Blocking Q5	114
4.41 Plan Blocking Q6	115
4.42 ภาพเบื้องหลังคิวที่ 6	115
4.43 Plan Blocking Q7	116
4.44 ภาพร้านอาหารจากภาพยนตร์	116
4.45 ภาพจากโปรแกรม Adobe Illustrator CC 2019	118
4.46 ภาพจากโปรแกรม Adobe After Effects CC 2019	119
4.47 ภาพจากโปรแกรม DaVinci Resolve	119
4.48 ภาพ Fine Cut	120

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์นี้ เกิดขึ้นจากการคิดทบทวนว่า ที่จริงแล้วตนเองสนใจตำแหน่งอะไรในภาพยนตร์กันแน่ จนได้ข้อสรุปออกมาว่า ตนเองนั้นมีความชื่นชอบและสนใจเกี่ยวกับการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์ จึงได้มาเจอกับเรื่อง Strings Attached ของวีรินทร์ ซึ่งเป็นศิลปนิพนธ์ของเพื่อนคนหนึ่งในกลุ่ม จึงทำให้เกิดความสนใจที่จะออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์เรื่องนี้

โดย Strings Attached เป็นภาพยนตร์โรแมนติกในรูปแบบของภาพยนตร์เพลง เป็นเรื่องเกี่ยวกับ Twin soul คือพระเอกที่เป็นคนญี่ปุ่น กับนางเอกที่เป็นคนไทย ได้แต่งเพลงที่เหมือนกันออกมา และเมื่อมาคุยกัน ทั้งคู่ต่างมีเรื่องราวความรักที่เหมือนกัน ข้าพเจ้ามีความน่าสนใจในการออกแบบงานสร้างตรงที่ ต้องสร้างสถานที่ที่คล้ายกัน ทั้งฝั่งประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น โดยได้มีหนังหลายเรื่องที่สามารถสร้างฉากให้เหมือนเป็นประเทศอื่นมาแล้วเช่นกัน

และนอกจากนี้ ยังได้ศึกษาเรื่องของเครื่องดนตรีต่างๆ ลักษณะการจัดองค์ประกอบของภาพยนตร์เพลง ภาพยนตร์รัก รวมถึงได้ศึกษาการตกแต่งแบบญี่ปุ่น เครื่องดนตรีแบบญี่ปุ่น วัฒนธรรมและการแต่งกายแบบญี่ปุ่นอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้งานออกแบบงานสร้างสื่อสารเนื้อหาความรักของคนต่างวัฒนธรรม
2. เพื่อให้งานออกแบบงานสร้างส่งเสริมอารมณ์โรแมนติกในภาพยนตร์
3. เพื่อศึกษาการออกแบบงานสร้างที่แสดงถึงสถานที่และวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ขอบเขตของโครงการ

การออกแบบงานสร้าง ได้แก่ การออกแบบสถานที่ เสื้อผ้า อุปกรณ์ประกอบฉาก ในภาพยนตร์สั้นแนวรัก เรื่อง Strings Attached

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก ภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก ดำเนินเรื่องผ่านตัวละครหลักสองคนที่อยู่ในคนละพื้นที่ แต่เขียนเพลงออกมาในทำนองที่เหมือนกัน โดยเน้นด้านการออกแบบงานสร้างให้สวยงามและสมจริง

วิธีดำเนินงาน

1. PRE-PRODUCTION

1.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์โรแมนติก, ภาพยนตร์เพลง, การสร้างฉากแบบญี่ปุ่นในไทย, การแต่งกายแบบนักดนตรีญี่ปุ่น, การแต่งกายแบบคนเรียนดนตรีในไทย, เครื่องดนตรีแบบต่างๆ,

1.2 ค้นหาสถานที่ถ่ายทำ

1.3 ออกแบบงานทั้งหมดจากข้อมูลออกมาเป็น Key visual โดยอิงจากสถานที่จริง

1.4 จัดหาและจัดทำอุปกรณ์ประกอบฉาก

1.5 จัดสถานที่ถ่ายทำให้ตรงกับภาพที่ได้ออกแบบไว้

1.6 วางแผนการถ่ายทำ จัดตารางการถ่ายทำ

2. PRODUCTION

2.1 เตรียมฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากให้พร้อมในการถ่ายทำ

2.2 เตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำ

2.3 ถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

3. POST-PRODUCTION

3.1 ลำดับภาพแบบหยาบ เรียงตามลำดับเหตุการณ์

3.2 ลำดับภาพละเอียด

3.3 ตรวจสอบการลำดับภาพ

3.4 ปรับแต่งสี

3.5 ปรับแต่งเสียง ใส่คำบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถสื่อสารเนื้อหาความรักของคนต่างวัฒนธรรมผ่านการออกแบบงานสร้างได้
2. สามารถสื่อสารอารมณ์โรแมนติกในภาพยนตร์ผ่านการออกแบบงานสร้างได้
3. สามารถเข้าใจการออกแบบงานสร้างที่แสดงถึงสถานที่และวัฒนธรรมญี่ปุ่นได้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลเพื่อนำมาเป็นแนวทางการผลิตภาพยนตร์สั้น ในแง่ของการออกแบบงานสร้าง การจัดองค์ประกอบศิลป์ อุปกรณ์ประกอบฉาก เครื่องดนตรี และความเป็นญี่ปุ่น

ข้าพเจ้าจึงมีแนวทางในการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาเทคนิคการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์โรแมนติก ภาพยนตร์เพลง
2. ศึกษาเทคนิคการออกแบบงานสร้างแบบญี่ปุ่น
3. ศึกษาเครื่องดนตรีและสภาพแวดล้อมของตัวละคร

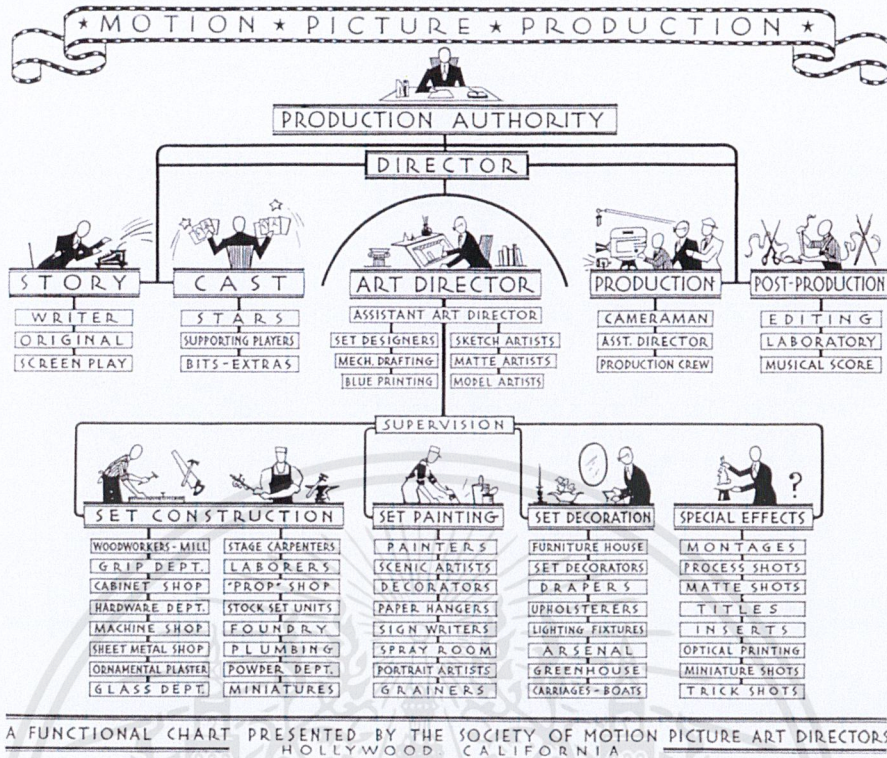
1. ศึกษาเทคนิคการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์โรแมนติก ภาพยนตร์เพลง

1.1 ความหมายของการออกแบบงานสร้าง

การออกแบบงานสร้าง (Production Design) คือกระบวนการทำงานออกแบบสภาพแวดล้อมด้านภาพในภาพยนตร์ อาทิเช่น งานฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้าและทรงผม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการเทคนิคกล้องถ่ายทำมีหัวหน้างานที่เรียกว่า นักออกแบบงานสร้างภาพยนตร์ (Production Designer) (เชมพัทธ์ พัชรวิชญ์, 2554)

งานกำกับศิลป์ หรืออาจมีคำเรียกอื่น เช่น งานออกแบบงานสร้าง (Production Design) เป็น งานที่เกี่ยวข้องกับด้านทัศนศิลป์และงานสร้างองค์ประกอบภาพของภาพยนตร์ เพื่อสร้างสไตล์ของภาพที่ ออกมาจากจินตนาการของผู้กำกับ โดยการทำงานในฝ่ายนี้จะมีผู้รับผิดชอบ คือ ผู้กำกับศิลป์ เป็นทั้ง ผู้ออกแบบและประสานงานกับผู้กำกับ หน้าที่ที่ฝ่ายกำกับศิลป์นั้นต้องรับผิดชอบ คือ การออกแบบองค์ประกอบทั้งหมดในภาพยนตร์ทั้งเรื่อง โทนสี (Color) ฉาก (Scence) สถานที่ (Location) อุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop) เครื่องแต่งกาย (Costume) การแต่งหน้า (Make-up) การใช้เทคนิคอื่นๆ เป็นต้น โดยออกแบบให้ตรงตามกับผู้กำกับจินตนาการ การตีความจากภาพยนตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินเรื่อง (สุรรัตน์ อุปพงษ์, 2558)

ภาพที่ 2.1 แผนผังการทำงานของฝ่ายศิลป์ (Michael Rizzo Amsterdam, 2005)

ฝ่ายกำกับศิลป์ (The Art Department) มีหน้าที่ดูแลด้านทัศนศิลป์และงานสร้างองค์ประกอบภาพของภาพยนตร์ เพื่อสร้างภาพที่ออกมาจากจินตนาการของผู้กำกับ และให้ภาพที่ออกมานั้นมีความสวยงาม โดยการทำงานของฝ่ายนี้ จะมี ผู้ออกแบบงานสร้าง เป็นผู้ออกแบบภาพรวมของงาน และคอยสนับสนุนผู้กำกับศิลป์ โดยมีผู้กำกับศิลป์ เป็นผู้ต่อยอดความคิดของผู้ออกแบบงานสร้าง และทำงานร่วมกับทีมงานเพื่อสร้างภาพให้ออกมาเป็นฉากจริงในภาพยนตร์ โดยหนังสือ The Filmmaker's Guide to Production Design ของ Vincent LoBrutto ได้อธิบายและจำแนกหน้าที่ของฝ่ายศิลป์ในภาพยนตร์ ดังนี้

1. Art Director ผู้กำกับศิลป์เป็นฝ่ายที่ดำเนินการและควบคุมภาพรวมทั้งหมด ทั้งในด้านของการออกแบบ จัดทำฉาก และการประสานงาน แต่ในบางงานอาจจะมีผู้ออกแบบงานสร้างเป็นผู้ควบคุมและประสานงานอีกที
2. Set Designer มีหน้าที่ออกแบบ กำกับ และสร้างฉากโดยสร้างงานตามความคิดของผู้กำกับศิลป์ โดยเริ่มตั้งแต่การวาดฉากตามแนวคิดที่วางไว้ โดยฝ่ายนี้ต้องประสานงานร่วมกับผู้กำกับและผู้กำกับภาพ เพื่อให้ภาพออกมาสมบูรณ์ที่สุด
3. Set Decorator มีหน้าที่ตกแต่งฉากและสถานที่ ทั้งการตกแต่งภายในฉากหรือพื้นที่ถ่ายทำ เช่น การจัดไฟที่มีอยู่ในฉาก เฟอร์นิเจอร์ ประติมากรรม หน้าต่าง โดยต้องอิงจากเนื้อเรื่อง ยุคสมัย ลักษณะของตัวละคร เป็นต้น
4. Lead Man เป็นผู้ช่วยฝ่าย Set Decorator, Locates Object เป็นผู้คอยจัดหาเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งฉาก
5. Swing Gang เป็นผู้ช่วยฝ่าย Lead Man อีกที โดยเป็นผู้จัดหาวัสดุอุปกรณ์ตกแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. Hair and Makeup เป็นหน้าที่ดูแลในส่วนของการแต่งหน้าทำผม โดยเริ่มตั้งแต่การหาข้อมูลโดยอิงจากภาพยนตร์ ทั้งการดำเนินเรื่อง ยุคสมัย บุคลิกตัวละคร ซึ่งหน้าที่นี้ถือว่าเป็นงานออกแบบหนึ่งที่สำคัญ ที่จะช่วยส่งเสริมความรู้สึกให้กับผู้ชม

7. Construction Crew มีหน้าที่ช่วยฝ่ายออกแบบฉาก โดยเป็นงานที่ต้องใช้ความชำนาญในการก่อสร้าง โดยงานส่วนใหญ่จะเป็นงานไม้ ประกอบฉาก และทาสีฉาก

8. Property Master มีหน้าที่รับผิดชอบงานอุปกรณ์ประกอบฉาก วัตถุที่มีขนาดเล็กหรือของที่นักแสดงต้องถือในภาพยนตร์ รวมถึงอุปกรณ์ประกอบฉากหลักที่จำเป็นต้องเห็นอย่างชัดเจนในภาพยนตร์ โดยจะเป็นการทำงานร่วมกันกับ Set Decorator อาจมีทั้งการหาอุปกรณ์ประกอบฉากจากแหล่งต่างๆ หรืออาจสร้างขึ้นใหม่ก็ได้เช่นกัน

9. Location Scout เป็นผู้มองหาสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ในกรณีที่ไม่ได้ถ่ายทำในสตูดิโอ โดยจะมีการทำงานร่วมกับผู้กำกับและผู้ออกแบบงานสร้าง โดยมีวิธีการทำงานคือถ่ายรูปหรือถ่ายวิดีโอสถานที่ที่ต้องการ และหาข้อมูลเพิ่มเติม หลังจากนั้นจึงส่งให้ผู้กำกับและผู้ออกแบบงานสร้างต่อไป

10. Location Manager เป็นผู้รับผิดชอบดูแลสถานที่ในช่วงก่อนการถ่ายทำจนถ่ายทำเสร็จสิ้น และเป็นผู้ดูแลความปลอดภัยของสถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉากไม่ให้เกิดความเสียหาย

11. Greensman เป็นผู้ดูแลในเรื่องของต้นไม้และดอกไม้ที่ปรากฏในภาพยนตร์ โดยบางสถานที่อาจสามารถปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ใหม่ได้

12. Buyer มีหน้าที่ซื้ออุปกรณ์ประกอบฉากทุกสิ่งในฝ่ายศิลป์ ทั้งเฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์ตกแต่ง เสื้อผ้า อุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น

13. Scenic Artist เป็นผู้ลงสีฉาก ลงสีอุปกรณ์ประกอบฉาก รวมถึงงานออกแบบต่างๆ ในภาพยนตร์ เช่น รูปภาพที่ใช้ตกแต่งฉาก นิตยสาร รวมถึงการลงสีแก้ไขฉากเพื่อให้มีมิติในกล้องมากขึ้น

14. Costume Designer มีหน้าที่ออกแบบและเลือกเสื้อผ้าให้นักแสดง โดยต้องมีความเข้าใจในเรื่องของยุคสมัยของการแต่งกาย รวมถึงต้องเข้าใจบุคลิกและลักษณะของตัวละคร เนื้อเรื่อง การออกแบบเครื่องแต่งกายสามารถสื่อถึงบุคลิกของตัวละคร และทำให้ภาพที่ออกมามีความสวยงามได้ โดยต้องทำงานร่วมกับผู้กำกับและผู้ออกแบบงานสร้าง โดยมีผู้ออกแบบงานสร้างเป็นผู้ระบุสีที่เหมาะสมกับฉากที่ได้ออกแบบไว้

15. Production Illustrator มีหน้าที่วาดภาพจากแนวคิดของผู้ออกแบบงานสร้างหรือผู้กำกับศิลป์ให้ออกมาเป็นภาพที่ชัดเจนที่สุด โดยจะช่วยเหลือให้ก่อสร้างฉากได้ง่ายขึ้น

16. Draftsman มีหน้าที่วาดในส่วนของรายละเอียดด้วยการวาดแปลนของฉากที่จะสร้าง โดยให้ชัดเจนถึงอัตราส่วนของฉาก เพื่อให้ช่วยในการสร้างฉากต่อไป

17. Set Dresser เป็นหน้าที่ที่ทำงานภายใต้การควบคุมของ Set Decorator และเป็นผู้รับผิดชอบในการวางอุปกรณ์ตกแต่งฉาก โดยผู้ที่ทำหน้าที่นี้ต้องมีเซนส์ในการออกแบบ และมีความเข้าใจในการดำเนินเรื่อง

ซึ่งก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ จะต้องมีการวางแผนและเตรียมการก่อนถ่ายทำ ซึ่งในกระบวนการนี้ ผู้ออกแบบงานสร้างและฝ่ายกำกับศิลป์จะต้องรวบรวมข้อมูลและสร้างพิมพ์เขียวสำหรับการออกแบบในภาพยนตร์ โดยผู้ออกแบบงานสร้างจะเป็นผู้วางแผนและควบคุมการทำงานให้เป็นระบบ ดั่งขั้นตอนต่อไปนี้

1. Concept Drawings เป็นขั้นตอนแรกของการออกแบบฉาก โดยหลังจากอ่านและทำความเข้าใจบทภาพยนตร์ให้เห็นถึงมุมมองและสไตล์ของผู้กำกับแล้ว ก็จะเป็นขั้นตอนของการออกแบบภาพรวมของภาพยนตร์ โดยมักเป็นภาพวาดจากความคิดออกมาให้เห็นภาพรวม และนำไปให้ผู้กำกับอนุมัติ โดยอาจเริ่มต้นจากความคิดพื้นฐาน เพื่อต่อยอดไปสู่สิ่งอื่นได้

2. Approval หลังจากนำ Concept Drawings ไปเสนอกับผู้กำกับ ก็จะมีการอภิปรายและถกเถียงกันเรื่องไอเดียที่นำเสนอไป เพื่อให้ได้ภาพที่ตรงกันทุกฝ่ายออก หลังจากนั้นจึงจะส่งต่อไปให้ผู้วาดสตอรี่บอร์ดเพื่อทำงานต่อไป (Vincent LoBrutto, 2002)

1.2 องค์ประกอบของการออกแบบงานสร้าง

องค์ประกอบในการออกแบบ คือการแยกแยะส่วนประกอบของภาพออกมาเหมือนกับการแยกส่วนประกอบของสิ่งของออกมาเป็นชิ้นๆ เช่น แก้วประกอบด้วย โครงเหล็ก ขาไม้ เบาะที่นั่ง ซึ่งการแยกแยะส่วนประกอบนี้ ทางศิลปะเรียกว่า ทัศนธาตุ (Element of Design) ซึ่งประกอบด้วย จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก พื้นผิว สี ซึ่งในงานภาพยนตร์จะแบ่งออกมา ดังนี้

1. เส้น (Line) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในภาพยนตร์ เส้นแต่ละประเภท เมื่อนำมาจัดวางในลักษณะต่างๆ กัน จะให้ความหมาย ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไปด้วย

1.1 เส้นตั้ง หรือ เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรง ความมีระเบียบ

1.2 เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ นิ่ง ผ่อนคลาย

1.3 เส้นเฉียง หรือ เส้นทะแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคง ไม่หนักแน่น อันตราย และแสดงทิศทาง

1.4 เส้นหยัก หรือ เส้นซิกแซกแบบฟันปลา ให้ความรู้สึก ตื่นเต้น เคลื่อนไหวอย่าง เป็นจังหวะ ไม่ราบเรียบ แปลกตา น่ากลัว อันตราย ขัดแย้ง ความรุนแรง

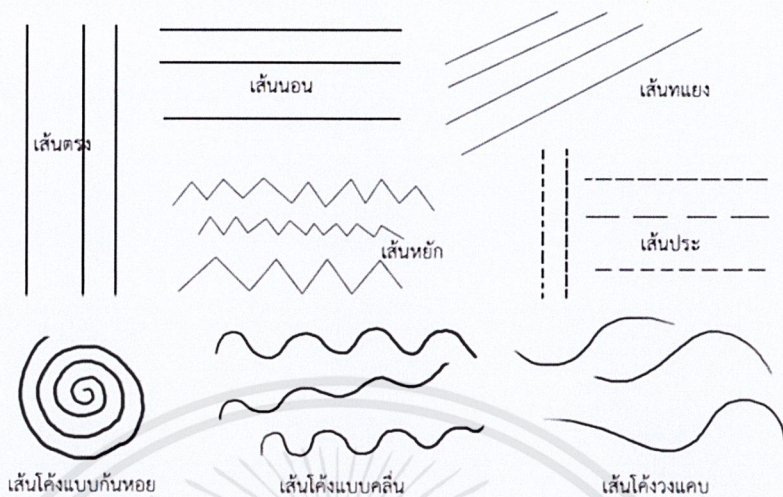
1.5 เส้นโค้งแบบคลื่น ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหวอย่างช้าๆ ลื่นไหล ต่อเนื่อง สุภาพ อ่อนโยน นุ่มนวล

1.6 เส้นโค้งแบบก้นหอย ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว คลื่นคลาย หรือเติบโตในทิศทางที่ หมุนวน ถ้ามองเข้าไปจะเห็นพลังความเคลื่อนไหวที่ไม่สิ้นสุด

1.7 เส้นโค้งวงแคบ ให้ความรู้สึกถึงพลังความเคลื่อนไหวที่รุนแรง การเปลี่ยนทิศทางที่รวดเร็ว ไม่หยุดนิ่ง

1.8 เส้นประ ให้ความรู้สึกที่ไม่ต่อเนื่อง ขาดหาย ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความเครียด (Jaruwat Wan Suttimisug, 2554)

ภาพที่ 2.2 ลักษณะของเส้นแบบต่างๆ (Pongsathorn Wongkaseam, 2562)

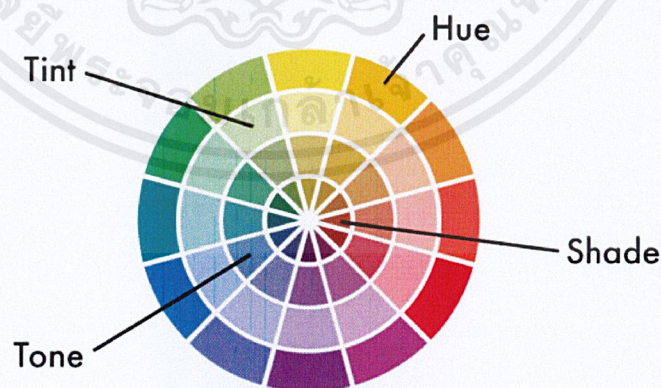
2. สี (Colour) สีสมีความสำคัญในแง่ของการออกแบบงานสร้างอย่างมาก (สมเกียรติ ตั้งนโม, 2536) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสีไว้ว่า ลักษณะของวัตถุที่กระทบต่อสายตาให้เห็นเป็นสี มีผลทางจิตวิทยา คือมีอำนาจให้เกิดความเข้มของแสงที่อารมณ์และความรู้สึกได้ การที่ได้เห็นสีจากสายตา สายตาจะส่งความรู้สึกไปยังสมอง ทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ ตามอิทธิพลของสี

สีแท้ (Hue) คือ สีที่ยังไม่ถูกสีอื่นเข้าผสม เป็นลักษณะของสีแท้ที่มีความสะอาดสดใส เช่น แดง เหลือง น้ำเงิน

สีอ่อนหรือสีจาง (Tint) ใช้เรียกสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีขาว เช่น สีเทา, สีชมพู

โทนสี (Tone) ใช้เรียกสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีเทา

สีแก่ (Shade) ใช้เรียกสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีดำ เช่น สีน้ำตาล (สมเกียรติ ตั้งนโม, 2536)

ภาพที่ 2.3 รูปแบบของสี (Alex Clem, 2019)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

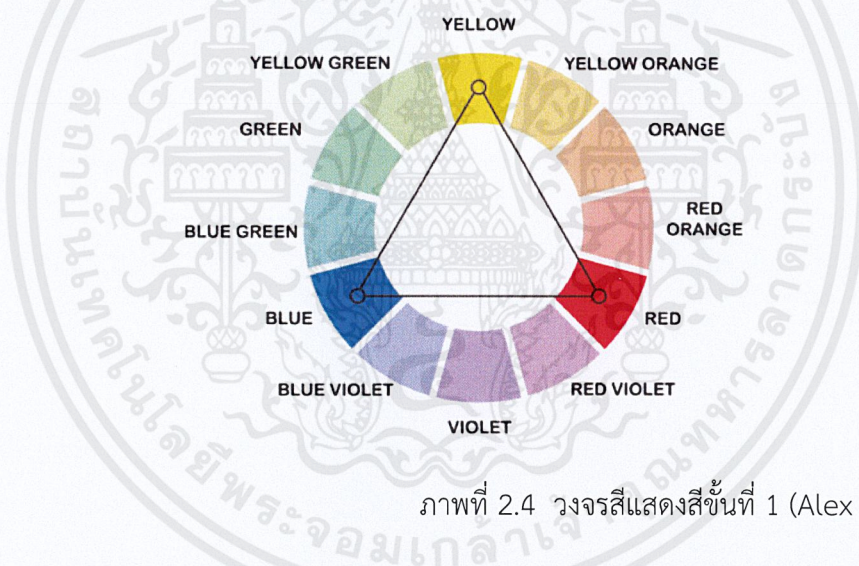
แม่สี (Primaries) คือ สีที่นำมาผสมกันแล้วทำให้เกิดสีใหม่ ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากสีเดิม แม่สี มีอยู่ 2 ชนิด คือ

1. แม่สีของแสง เกิดจากการหักเหของแสงผ่านแท่งแก้วปริซึม มี 3 สี คือ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน อยู่ในรูปของแสงรังสี ซึ่งเป็นพลังงานชนิดเดียวที่มีสีคุณสมบัติของแสงสามารถนำมาใช้ ในการถ่ายภาพ ภาพโทรทัศน์ การจัดแสงสีในการแสดงต่าง ๆ เป็นต้น

2. แม่สีวัตถุธาตุ เป็นสีที่ได้มาจากธรรมชาติและจากการสังเคราะห์โดยกระบวนการทางเคมี มี 3 สี คือ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน แม่สีวัตถุธาตุเป็นแม่สีที่นำมาใช้งานกันอย่างกว้างขวางในวงการศิลปะ วงการอุตสาหกรรม ฯลฯ แม่สีวัตถุธาตุ เมื่อนำมาผสมกันตามหลักเกณฑ์ จะทำให้เกิดวงจสี ซึ่งเป็นวงสีธรรมชาติ เกิดจากการผสมกันของแม่สีวัตถุธาตุ เป็นสีหลักที่ใช้งานกันทั่วไปในวงจสี

วงจสี (Colour Circle)

สีขั้นที่ 1 คือ แม่สี ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน

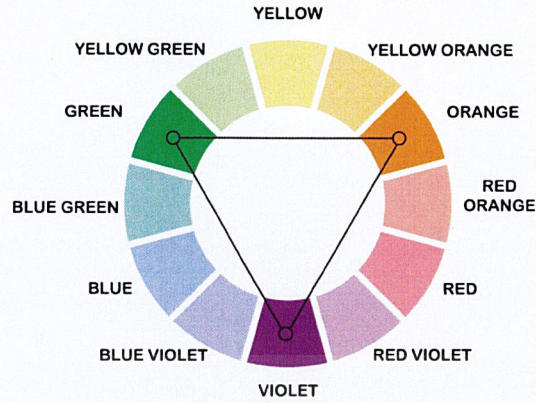

ภาพที่ 2.4 วงจสีแสดงสีขั้นที่ 1 (Alex Clem, 2019)

สีขั้นที่ 2 คือ สีที่เกิดจากสีขั้นที่ 1 หรือแม่สีผสมกันในอัตราส่วนที่เท่ากัน จะทำให้เกิดสีใหม่ 3 สี ได้แก่

สีแดง	ผสมกับสีเหลือง	ได้สี ส้ม
สีแดง	ผสมกับสีน้ำเงิน	ได้สี ม่วง
สีเหลือง	ผสมกับสีน้ำเงิน	ได้สี เขียว

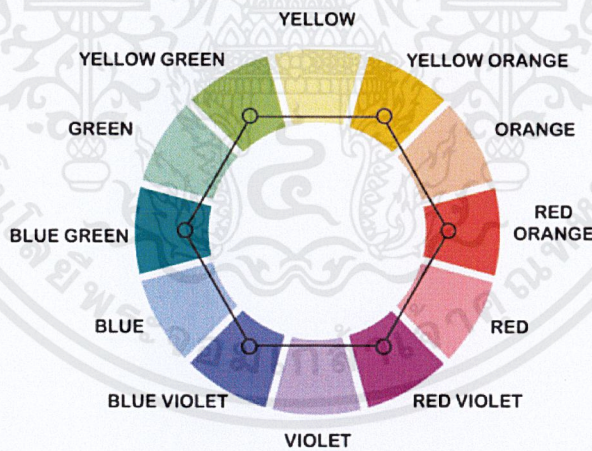

ภาพที่ 2.5 วงจรสีแสดงสีขั้นที่ 2 (Alex Clem, 2019)

สีขั้นที่ 3 คือ สีที่เกิดจากสีขั้นที่ 1 ผสมกับสีขั้นที่ 2 ในอัตราส่วนที่เท่ากัน จะได้สีอีก 6 สี

- สีแดง ผสมกับสีส้ม ได้สีส้มแดง
- สีแดง ผสมกับสีม่วง ได้สีม่วงแดง
- สีเหลือง ผสมกับสีเขียว ได้สีเขียวเหลือง
- สีน้ำเงิน ผสมกับสีเขียว ได้สีเขียวน้ำเงิน
- สีน้ำเงิน ผสมกับสีม่วง ได้สีม่วงน้ำเงิน
- สีเหลือง ผสมกับสีส้ม ได้สีส้มเหลือง

ภาพที่ 2.6 วงจรสีแสดงสีขั้นที่ 3 (Alex Clem, 2019)

วรรณะของสี

วรรณะของสี คือสีที่ให้ความรู้สึกร้อน-เย็น ในวงจรสีจะมีสีร้อน 7 สี และสีเย็น 7 สี ซึ่งแบ่งที่ สีม่วงกับสีเหลือง ซึ่งเป็นได้ทั้งสองวรรณะ แบ่งออกเป็น 2 วรรณะ

1. วรรณะสีร้อน (WARM TONE) ประกอบด้วยสีเหลือง สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีม่วงแดงและสีม่วง สีในวรรณะร้อนนี้จะไม่ใช่สีสดๆ ดังที่เห็นในวงจรสีเสมอไป เพราะสีในธรรมชาติย่อมมีสีแตกต่างกันไปกว่าสีในวงจรสีธรรมชาติอีกมาก ถ้าหากว่าสีใด ค่อนข้างไปทางสีแดงหรือสีส้ม เช่น สีน้ำตาลหรือสีเทาอมทอง ก็ถือว่าเป็นสีวรรณะร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

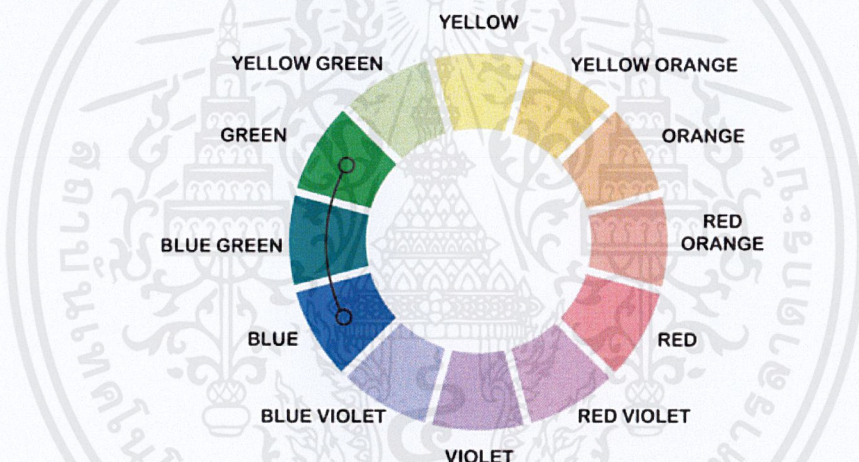

2. วรรณะสีเย็น (COOL TONE) ประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีนํ้าเงิน สีม่วงน้ำเงิน และสีม่วง ส่วนสีอื่นๆ ถ้าหนักไปทางสีน้ำเงินและสีเขียวก็เป็นสีวรรณะเย็นดังเช่น สีเทา สีดำ สีเขียวแก่ เป็นต้น จะสังเกตได้ว่าสีเหลืองและสีม่วงอยู่ที่วรรณะร้อนและวรรณะเย็น ถ้าอยู่ในกลุ่มสีวรรณะร้อนก็ให้ความรู้สีร้อนและถ้า อยู่ในกลุ่มสีวรรณะเย็นก็ให้ความรู้สีเย็นไปด้วย สีเหลืองและสีม่วงจึงเป็นสีได้ทั้งวรรณะร้อนและวรรณะเย็น

การใช้สีในการออกแบบ

การใช้สีในการออกแบบมีพื้นฐานหลายวิธี ซึ่งการนำไปใช้งานก็แล้วแต่ความเหมาะสมและความสวยงามของงานที่ออกแบบ

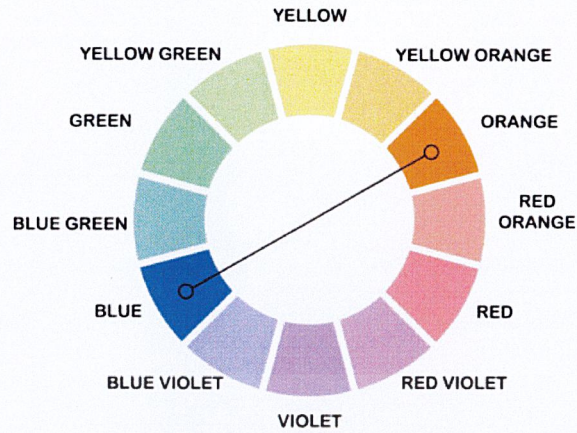
1. การใช้สีวรรณะเดียว หรือการใช้สีข้างเคียงกัน (Analogous Colors) คือ การเลือกใช้สีสามถึงสี่สีที่อยู่ติดกันในวงจรัสสี ซึ่งควรเลือกใช้สีที่อยู่ในวรรณะเดียว เพราะจะทำให้งานมีความเป็นเอกภาพ กลมกลืน มีแรงจูงใจให้คล้อยตามได้มาก

ภาพที่ 2.7 Analogous Colors (Alex Clem, 2019)

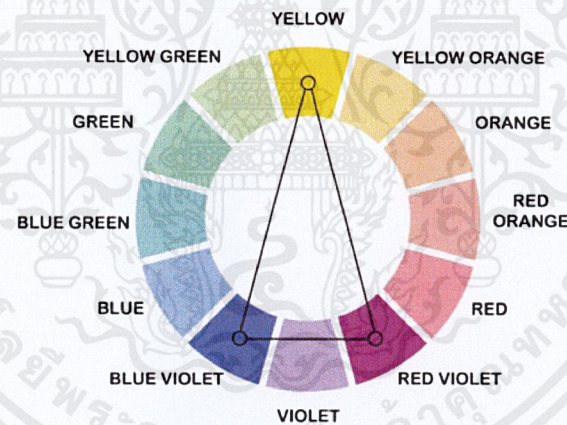
2. การใช้สีคู่ตรงกันข้าม (Complementary Colors) คือ การเลือกใช้สีที่อยู่ด้านตรงข้ามกันของวงจรัสสี ซึ่งสามารถสร้างความรู้สึกที่ตัดกันรุนแรง สร้างความโดดเด่น และความเร้าใจ แต่ควรใช้สีคู่ตรงกันคู่เดียวในอัตราส่วน 80:20 หากใช้จำนวนสีมากเกินไป หรือใช้เกินอัตราส่วนนี้ จะทำให้รู้สึกพร่ามัว ลายตา ขัดแย้ง หรือหากมีพื้นที่สีเท่ากัน ควรใช้สีขาวหรือสีดำเข้ามาเสริมเพื่อตัดความฉูดฉาดออก หรืออาจใช้วิธีการลดความสดของสีคู่ตรงกันให้หม่นลงก็ได้เช่นกัน โดยมีคู่หลักของสีคือ น้ำเงิน - ส้ม , เขียว - แดง , เหลือง - ม่วง

ภาพที่ 2.8 Complementary Colors (Alex Clem, 2019)

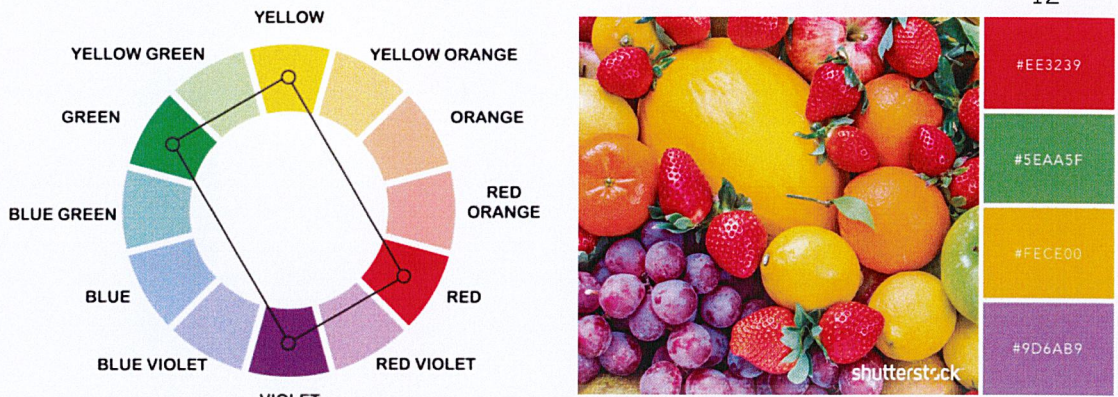
3. การใช้สีต่างวรรณะ (Split-Complementary Colors) คือ การใช้สีคู่ตรงข้ามที่อยู่เยื้องกันในวงจรสี ซึ่งมีหลักการใช้งานคล้ายกับการใช้สีคู่ตรงข้าม เพียงแต่เป็นการใช้ 2 สีในวรรณะหนึ่ง กับอีก 1 สีที่อยู่วรรณะตรงข้าม โดยยังคงใช้อัตราส่วน 80:20 เช่นเดิม ซึ่งการใช้สีลักษณะนี้ จะเป็นการสร้างจุดสนใจให้ผู้ชม แต่ไม่ควรใช้อัตราส่วนที่เท่ากัน เพราะจะทำให้งานไม่โดดเด่น ไม่น่าสนใจ

ภาพที่ 2.9 Split-Complementary Colors (Alex Clem, 2019)

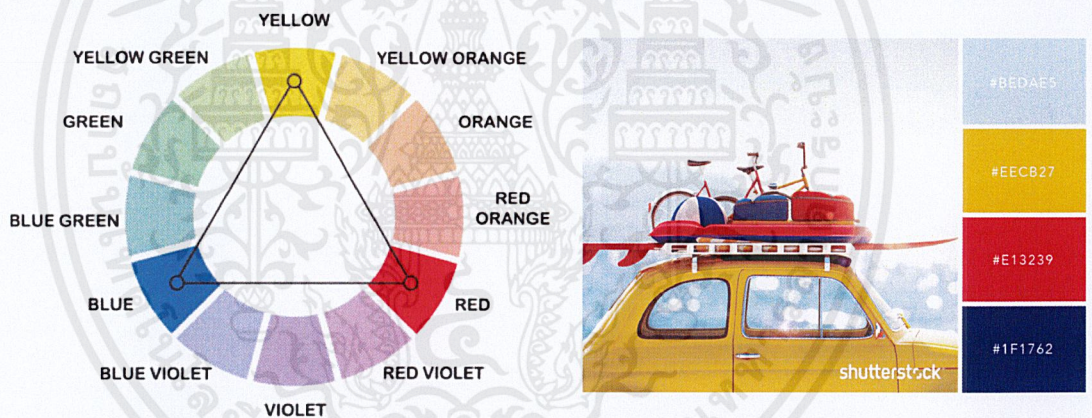
4. การใช้สีคู่ตรงกันข้ามที่อยู่ข้างเคียงกันทั้งสองด้าน (Tetradic Colors) คือ การใช้สีคู่ตรงข้ามหลักสองคู่ที่อยู่ข้างกันในวงจรสี โดยเป็นการสร้างความสดใสให้กับงาน แต่ต้องระวังการใช้เนื่องจากว่าสีคู่ตรงข้ามจะแย่งกันเด่น ซึ่งยากที่จะทำให้งานเป็นเอกภาพกัน จึงควรเลือกให้มีสีที่โดดเด่น และลดความสดของสีหรือความเข้มของสีอื่นๆ ลงเพื่อให้กลมกลืนกัน

ภาพที่ 2.10 Tetradic Colors (Alex Clem, 2019)

5. การใช้สีแบบสามเหลี่ยม (Triadic Colors) คือ การใช้สีสามสีที่เรียงตัวเป็นสามเหลี่ยมด้านเท่าในวงจสี ซึ่งควรกำหนดให้มีสีหนึ่งที่เป็นสีหลัก สีที่สองเป็นสีรอง และสีที่สามเป็นสีที่มัน้อยที่สุด และอาจใช้สีขั้นที่ 2 หรือ 3 เข้ามาประกอบเพื่อการสร้างสมดุลให้กับงาน ไม่ควรให้ทั้งสามสีมีปริมาณเท่ากัน

ภาพที่ 2.11 Triadic Colors (Alex Clem, 2019)

6. การใช้สีโทนเดียว (Monochromatic Colors) คือ การใช้สีเดียวที่ถูกผสมผสานกับ โทนสี (Tone) กับ สีแก่ (Shade) คือการผสมสีสว่างและสีมืดลงไปเพื่อให้เกิดความแตกต่างของค่าสี ซึ่งสามารถเพิ่มความสนใจและมิติให้กับการจัดองค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหมายของสี

สีมีผลทางจิตวิทยาที่ส่งต่ออารมณ์และความรู้สึกไปยังสมอง ทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ ตามอิทธิพลของสีได้ โดยสีต่างๆ มีความหมาย ดังนี้

1. สีโทนร้อน (Warm Colors) นับจากโทนสีเหลือง ชมพู แดง ส้ม ม่วง น้ำตาล สีเหล่านี้ให้ความหมายที่เร้าร้อน ก้าวร้าว มีอิทธิพลต่อการดึงดูด กระตุ้นอารมณ์และความสนใจได้ และยังให้ความหมายในแง่ของความรื่นเริง สดชื่น อบอุ่น บาดอารมณ์

2. สีโทนเย็น (Cool Colors) นับจากสีเทา ฟ้ำ น้ำเงิน เขียว ให้ความหมายของความสงบ สะอาด เย็นสบาย

3. สีขาว (White) คือสีแห่งความสะอาด บริสุทธิ์ ไร้เดียงสา

4. สีดำ (Black) คือ สัญลักษณ์แห่งความโศกเศร้าและความตาย และบางความหมายใช้แทนความชั่วร้าย ในความหมายของคนยุโรป อเมริกา แทนความเป็นผู้ดี ขริม มั่นคง

5. สีแดง (Red) คือสีแห่งความกระตือรือร้น เร้าร้อน รุนแรง สะเทือนอารมณ์ มีพลังความสว่างโชติช่วง เป็นสัญลักษณ์แห่งความรัก ดึงดูด ความสนใจ หากเป็นสีชมพู ซึ่งความเข้มของสีจะจางลงจะให้ความรู้สึกหวานโรแมนติก

6. สีเหลือง (Yellow) คือสีแห่งความสุขสดชื่น ร่าเริงมีชีวิตชีวา เป็นสีที่เข้าได้กับทุกสี

7. สีเขียว (Green) คือสีของต้นไม้ ใบหญ้า เป็นสัญลักษณ์ของความสงบ เรียบง่าย ความเข้มของสีเขียวให้ความหมายถึงความอุดมสมบูรณ์

8. สีฟ้า (Blue) คือ สีแห่งท้องฟ้าและน้ำทะเล เป็นสัญลักษณ์ของความสงบ เยือกเย็น มั่นคง แต่เต็มไปด้วยพลัง หากเป็นสีฟ้าอ่อนจะให้ความรู้สึก สดชื่น สวยงาม กระฉับกระเฉง ความหนุ่มสาว

9. สีม่วง (Purple) คือสีแห่งความลึกลับ ซ่อนเร้น เป็นสีที่มีอิทธิพลต่อจินตนาการ และความอยากรู้อยากเห็น เช่น เรื่องเทพนิยายต่างๆ

10. สีน้ำตาล (Brown) เป็นสัญลักษณ์แห่งความรุ่มรวย เป็นสีที่ให้ความหมายในเชิงธรรมชาติ เช่น สีน้ำตาลอ่อนและสีแก่ของลายไม้เป็นต้น

11. สีแจ่ม (Vivid Colors) คือสีที่สะดุดตาเร็วมองเห็นได้ไกล โทนสีตัดกันแบบตรงข้าม เช่น แดงกับดำ เหลืองกับน้ำเงิน เขียวกับแดง ดำกับเหลือง เป็นต้น

12. สีจาง สีอ่อน (Light Colors) คือความอ่อนโยน เบาหวานเหมือนคลื่นเมฆหรือปุยฝ้าย ช่วยทำให้พื้นที่ที่แคบดูให้กว้างขึ้น

13. สีทึบ (Dull Color) คือสีอ่อนที่ค่อนข้างเข้มหรือสีที่เจือจางลง ให้ความรู้สึกสลัว บางครั้งดูเหมือนฝัน และดูคล้ายเครียด

14. สีมืดทึบ (Dark Colors) ให้ความรู้สึกหนัก แข็งแกร่ง เข้ม มีพลัง

Yellow-Green	การเจ็บป่วย – ความอิจฉา – ซ้ำซาด – การแตกแยก
Yellow	ความสุข – พลังงาน – ความเจริญ – การเรียนรู้ – การสร้างสรรค์
White	ความบริสุทธิ์ – ความดี – ความดีพร้อม – ความเรียบง่าย – ความยุติธรรม
Red	พลัง – อันตราย – สงคราม – อำนาจ
Purple	ความหยิ่งรู้ – ความทะเยอทะยาน – ความก้าวหน้า – ความสง่างาม – อำนาจ
Pink	เป็นมิตร – ความรัก – ความโรแมนติก – ความเคารพ
Orange	กำลัง – ความมีโชค – พลังชีวิต – การให้กำลังใจ – ความสุข
Light Yellow	ปัญญา – ความฉลาด
Light Red	ความรู้สึกดีใจ – เรื่องทางเพศรส – ความรู้สึกของความรัก
Light Purple	เรื่องรักใคร่ – ความสงบ –
Light Green	ความกลมกลืน – ความสงบ – สันติภาพ
Light Blue	การหยิ่งรู้ – โอกาส – ความเข้าใจ – ความอดทน – ความอ่อนโยน
Green	ความอุดมสมบูรณ์ – การเติบโต – การกลับมาของมิตรภาพ
Gold	สติปัญญา – ความร่ำรวย – ความสว่าง – ความสำเร็จ – โชคลาภ
Dark Yellow:	การตักเตือน – การเจ็บป่วย – ความเสื่อม – ความอิจฉา
Dark Red	ความโกรธ – ความรุนแรง – ความกล้าหาญ – กำลังใจ
Dark Purple	ความสูงส่ง – ความปรารถนาอันแรงกล้า – ความหรรษา
Dark Green	ความทะเยอทะยาน – ความโลภ – ความริษยา
Dark Blue	ความจริง – สัจธรรม – อำนาจ – ความรู้ – ความซื่อสัตย์ – การป้องกัน
Brown	ความอดทน – ความมั่นคง
Blue	สุขภาพ – ความเชื่อถือ – ไหวพริบ – จงรักภักดี – ความเลื่อมใส – ความถูกต้อง
Black	ความลึกลับ – ความตาย – อำนาจ – พลัง – ความแรง – สิ่งชั่วร้าย – ความปรารถนา
Aqua	การป้องกัน – สุขภาพ

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงความหมายของสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 ภาพแสดงความหมายของสี (xtremebrandmakeover, 2019)

3. รูปร่าง (Shape) การสร้างรูปร่างเกิดจากเส้นที่ต่อเนื่องกันปิดล้อมพื้นที่หนึ่ง ทำให้มองแล้วเกิดลักษณะของระนาบ มักเป็นภาพ 2 มิติ นักสร้างภาพยนตร์นิยมใช้รูปร่างในลักษณะกรอบประตู หน้าต่าง เป็นช่องมองไปยังจุดสนใจ หรือรูปร่างเงา โดยการถ่ายภาพย้อนแสง (Silhouette) เพื่อให้ผู้ชมจินตนาการรูปทรงนั้นจากรูปร่าง รูปร่างแบ่งออกเป็นรูปร่างเรขาคณิต เช่น สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม วงกลม รูปร่างธรรมชาติ มักประกอบด้วยเส้นโค้ง ให้ความรู้สึกเจริญเติบโตและเคลื่อนไหว รูปร่างอิสระ มักเป็นเส้นเขียนด้วยมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. รูปทรง (Form) ชี้ให้เห็นถึงปริมาตร เป็นภาพลึกลับ 3 มิติ ในทางภาพยนตร์ การจัดวางฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากให้สวยงาม มักนิยมจัดวางให้เห็นมิติของรูปทรงที่ชัดเจน มีความลึกของภาพไล่ระดับไป เพราะฉากที่มีมิติ จะช่วยดึงดูดความสนใจผู้ชมให้เข้าสู่ภาพยนตร์ได้มากกว่าฉากที่แบนเรียบ

ในทางจิตวิทยา รูปร่างและรูปทรงมีความหมายที่แตกต่างกันไปทั้งในทางอารมณ์และความรู้สึก

4.1 สีเหลี่ยมผืนผ้า และสีเหลี่ยมจัตุรัส ทั้งสองเป็นรูปทรงที่พบมากที่สุด ด้วยความเรียบของเส้นตรง และมุมที่สมบูรณ์แบบทำให้รูปทรงสีเหลี่ยมได้ความรู้สึกของความเสถียรภาพ ความเป็นทางการ จุดสี่จุดให้ความรู้สึกที่มั่นคง ผู้คนมักรู้สึกเชื่อถือได้และปลอดภัย

4.2 วงกลม มีความแตกต่างจากรูปสี่เหลี่ยมมาก วงกลมมีอยู่รอบๆ ตัวในธรรมชาติเพราะความสัมพันธ์ของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลกมีการเชื่อมโยงจักรวาลหรือท้องฟ้า วงกลมไม่มีจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุด เชื่อมต่อความคิดด้วยกัน ทำให้รู้สึกถึงความสมบูรณ์แบบ ครบวงจร อ่อนโยน ไฉฉวน

4.3 สามเหลี่ยม เพราะรูปทรงนี้มียอดสามเหลี่ยมซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความยิ่งใหญ่และเหนือกว่า จึงสร้างความรู้สึกของชัยชนะ การเหนือกว่า จุดสูงสุด สามเหลี่ยมยังสร้างการเคลื่อนไหวและนำสายตาของเรา ทำให้สื่อได้ถึงทิศทางและการเคลื่อนไหว สามเหลี่ยมมีความหมายหลากหลาย สามเหลี่ยมยังสื่อได้ถึงความมีเสถียรภาพที่มั่นคง ความสมดุล ในรูปแบบของสามเหลี่ยมปิรามิด แต่เมื่อเป็นสามเหลี่ยมคว่ำลง จะทำให้รู้สึกถึงความไม่สมดุล ความเครียด ความเสี่ยง ความขัดแย้ง

4.4 รูปทรงธรรมชาติ ประกอบด้วยเส้นโค้งจากธรรมชาติ ให้ความรู้สึกพลิ้วไหว อ่อนโยน

4.5 รูปทรงอิสระ ให้ความรู้สึกไม่เป็นระเบียบ แต่ละด้านไม่สัมพันธ์กัน ส่วนมากทำให้เกิดความไม่สมดุล และความเคลื่อนไหว (Number24, 2562)

5. น้ำหนักอ่อนแก่ (Value) คือความเข้มของภาพที่ต่ำสุดจนถึงน้ำหนักเบาสุด ในทางภาพยนตร์อาจเกิดขึ้นได้จากสีบวมวัตถุหรือสภาพแสง บริเวณที่แสงมากจะมีน้ำหนักอ่อน ส่วนด้านที่มีมืดจะมีน้ำหนักเข้ม โดยทั่วไปการสร้างภาพยนตร์มักใช้ค่าน้ำหนักจากสภาพแสงเพื่อบอกเวลาและสถานที่ในฉาก ซึ่งนอกจากการเลียนแบบธรรมชาติแล้ว น้ำหนักยังเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายและความรู้สึกด้วย โดยการกำหนดค่าน้ำหนักรวมของภาพยนตร์สามารถแบ่งออกได้กว้างๆ 3 ลักษณะ คือ

5.1 High-Key Values คือค่าน้ำหนักสีขาวหรือแสงจ้าเป็นส่วนใหญ่ ให้ความรู้สึกสงบสบาย กว้าง สะอาด ราบรื่นและเปิดเผย มักให้ความหมายไปในทางที่ดี นิยมออกแบบในฉากรักที่ต้องการแสดงความรักสดใสอบอุ่น ฉากตลกที่แสดงให้เห็นการเปิดเผยบุคลิกตัวแสดงเพื่อทำให้ผู้ชมรู้สึกผ่อนคลาย

5.2 Mid-Tones Values คือค่าน้ำหนักกลาง ไม่สว่างมากหรือมืดมาก เป็นการผสมค่าน้ำหนักอย่างเท่าๆ กัน ของขาว เทา ดำ อย่างสมดุล ให้ค่าความรู้สึกเป็นกลาง สามารถใช้ในฉากกลางวันภายในสถานที่ ฉากภายนอกเวลาเช้าหรือเย็น มักเป็นฉากแสดงอารมณ์ปกติโดยทั่วไป เช่น ฉากพูดคุย ฉากที่ต้องการความเป็นธรรมชาติ

5.3 Low-Key Values คือค่าน้ำหนักสีดำหรือมืดเป็นส่วนใหญ่ ให้ความรู้สึกน่ากลัว ซ้ำ ซ้ำ ลึกลับ มักสื่อความหมายไปในทางลบ มักใช้ในฉากสืบสวนสอบสวนที่ต้องการปิดบังอำพราง ฉากรักในเชิงอีโรติกที่ต้องการปิดบัง ฉากสยองขวัญที่ต้องการให้เกิดอารมณ์บีบคั้น น่ากลัว หลบซ่อน

6. พื้นที่ว่าง (Space) เป็นระยะห่างหรือพื้นที่ที่เกิดขึ้นรอบๆ รูป ในทางภาพยนตร์ พื้นที่ว่างคือบริเวณอากาศรอบตัวแสดง การสร้างฉากจะใช้พื้นที่ว่างบอกความหมายได้หลายลักษณะ

6.1 พื้นที่ว่างมากให้ความรู้สึกกว้าง สบาย สงบ นิ่งเฉย ผ่อนคลาย โอโถง ถ้าเป็นฉากที่มีพื้นที่กว้างมากอาจทำให้สถาปัตยกรรมข่มความรู้สึกตัวแสดง ทำให้เกิดความรู้สึกวังเวงเปล่าเปลี่ยว หรือเป็นฉากเชิงจินตนาการในความฝัน

6.2 พื้นที่แคบจะให้ความรู้สึกแน่น มีรายละเอียด สนุกสนาน ตื่นเต้นเร้าใจ อาจมากถึงความอัดอั้นรุนแรงได้ ซึ่งพื้นที่ว่างเหล่านี้ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของค่าน้ำหนักและสภาพแสงด้วย

7. พื้นผิว (Texture) พื้นผิวในงานออกแบบจะให้ความรู้สึกกับผู้ดูว่าวัตถุนั้นทำจากสิ่งใด พื้นผิวเป็นส่วนประกอบของรูปร่างหรือรูปทรง การสร้างพื้นผิวแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ พื้นผิวจริงกับพื้นผิวหลอก พื้นผิวจริงเกิดจากการเลือกใช้วัสดุนั้นจริงๆ ในการสร้างฉาก พื้นผิวหลอกเป็นการสร้างพื้นผิวเลียนแบบพื้นผิวจริง (เชมพัทธ์ พัชรวิชัย, 2553)

หลักการออกแบบ (Principle of Design)

1. **ความสมดุล (Balance)** เป็นภาวะที่ทุกสิ่งอยู่ในสภาพคงที่พอดี ให้ความรู้สึกมั่นคงและสวยงาม เมื่อดูแล้วทำให้เกิดความรู้สึกลงตัว ไม่มีอะไรขาดหรือเกิน ทำให้ผู้ดูยอมรับโดยไม่รู้สึกรัด การสร้างความสมดุลจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบต่างๆ เช่น ขนาด รูปร่าง สี น้ำหนักความเข้ม การเคลื่อนไหว ทิศทาง ความโดดเด่นจากสภาพแวดล้อมและตำแหน่ง โดยสามารถแบ่งออกเป็น

1.1 สมดุลแบบสมมาตร (Symmetrical or Formal Balance) คือการจัดวางองค์ประกอบให้ซีกขวาและซีกซ้ายเหมือนกันทุกประการ สมดุลในลักษณะนี้จะให้ความรู้สึกเคร่งครัดเป็นระเบียบ น่าเชื่อถือ ภูมิฐาน สง่างาม

1.2 สมดุลแบบอสมมาตร (Asymmetrical or Informal Balance) คือการจัดวางองค์ประกอบที่มีน้ำหนักต่างๆ กันไว้ในตำแหน่งซ้ายและขวา ถ้ามองรวมกันแล้วจะให้ค่าน้ำหนักของภาพเท่ากันรอบจุดกึ่งกลางของสายตา (Optical center) เป็นการสร้างความรู้สึกของผู้ดูให้เห็นว่างค์ประกอบทั้งซีกซ้ายและซีกขวามีปริมาณที่เท่ากัน สมดุลในลักษณะนี้จะให้ความรู้สึกตื่นตัวท้าทาย มีชีวิตชีวา เคลื่อนไหว อิสระ และไม่เป็นทางการ

1.3 สมดุลแบบรัศมี (Radial) คือการจัดวางองค์ประกอบโดยมีการกระจาย หรือรวมตัวกันที่จุดศูนย์กลาง ให้ความรู้สึก มั่นคง และความยิ่งใหญ่อลังการ

2. **เอกภาพ (Unity)** เป็นการจัดวางองค์ประกอบให้ทุกส่วนรวมตัวกันเป็นอันหนึ่งอันเดียว กันโดยไม่แตกแยกหรือกระจัดกระจาย องค์ประกอบทุกส่วนมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ไม่รู้สึกว่ามีสิ่งใดที่ขาดหายไป โดยแบ่งการสร้างเอกภาพในงานฉากออกเป็น 2 ประเภท

2.1 องค์ประกอบแบบปิด (Closed Composition) เป็นการจัดวางองค์ประกอบให้อย่างจงใจให้เกิดความสมดุลสวยงามทางความรู้สึกมากที่สุด เช่น มีการชี้นำสายตาไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะให้ผลของความเป็นเอกภาพแบบปิดเป็นความงามแบบสมบูรณ์ ผู้ดูภาพจะรู้สึกพอใจ อิ่มใจ เร้าใจ การจัดวางแบบนี้เห็นบ่อยในภาพยนตร์โฆษณาที่เน้นภาพสวยงามปราณีตในทุกๆ ซ็อต แต่สำหรับภาพยนตร์เล่าเรื่องที่มีความยาวมาก หากจัดวางองค์ประกอบแบบปิดมากเกินไป จะทำให้ภาพยนตร์รู้สึกอึดอัด ไม่เป็นธรรมชาติ เครียดและน่าเบื่อในที่สุด

2.2 องค์ประกอบแบบเปิด (Open Composition) เป็นการออกแบบฉากที่ปล่อยให้ส่วนประกอบของฉากกระจายออกจากเฟรม ทำให้คนดูเกิดความรู้สึกอิสระ เกิดความรู้สึกถึงบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่กว้าง เปิดโล่ง โปร่ง ไม่มีที่สิ้นสุด แต่การจัดองค์ประกอบแบบเปิดนี้อาจทำให้จุดเน้นของภาพเลือนลางจนขาดความเป็นเอกภาพได้ ภาพที่ได้จึงมักไม่สวยงาม เหมือนปล่อยให้ทุกอย่างเกิดจากความบังเอิญ แต่หากปล่อยให้ภาพยนตร์มีองค์ประกอบแบบเปิดมาก ผู้ดูจะรู้สึกไม่พอใจ และเบื่อไปในที่สุด

3. การเน้น (Emphasis) เป็นการสร้างจุดแห่งความสนใจ (Center of Interest) เพื่อให้จุดเด่นนั้นแตกต่างไปจากส่วนประกอบอื่นที่อยู่รอบๆ เป็นการชี้นำสายตา แบ่งออกเป็น

3.1 การสร้างความต่างด้วยสีและน้ำหนัก (Contrast by Color and Value) คือการใช้สีที่ฉูดฉาดเป็นกลุ่มสีหนึ่งและเลือกใช้จุดที่ต้องการเน้นเป็นสีตรงข้ามหรือเลือกฉูดฉาดน้ำหนักเข้ม โดยให้จุดเด่นเป็นน้ำหนักอ่อน บริเวณนั้นก็จะได้เด่นขึ้นมาทันที ส่วนใหญ่นักออกแบบงานสร้างมักให้ฉากมีความกลมกลืนเป็นโทนสีเดียว และให้นักแสดงเด่นขึ้นโดยใช้เสื้อผ้าสีตรงข้ามกับฉาก

3.2 การแยกตัวออก (Isolation) เป็นการแยกจุดสนใจมาไว้พื้นที่ว่างเปล่า หรือวางตำแหน่งทิศทางให้แปลกแยกออกไปจากภาพโดยรวม สถานการณ์ในฉากนี้จึงไม่เหมือนกับโลกความเป็นจริง ในชีวิตจริงมีความเป็นไปได้น้อยที่จะอยู่บนพื้นที่ว่างเปล่า โดยอาจหมายความว่าตัวละครโดดเดี่ยว อ้างว้าง โศกเศร้า หรือกลัวหาญเด็ดเดี่ยว

3.3 การวางตำแหน่ง (Placement) เป็นวิธีการกำหนดตำแหน่งเน้นบริเวณจุดสนใจภาพ เช่น หน้ากล้อง กลางภาพ หรือใช้การจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ให้ชี้นำสายตาไปยังตำแหน่งนั้น

3.4 จุดสนใจเลือนลอย (Absence of Focal Point) เป็นวิธีการที่คล้ายกับว่านักออกแบบไม่ตั้งใจเน้นจุดสำคัญจุดใดเป็นพิเศษ แต่ภาพนั้นยังคงมีความน่าสนใจอยู่ได้ ในภาพยนตร์มักใช้เป็นภาพกว้างเป็นฉากที่แสดงความยุ่งเหยิง

4. จังหวะ (Rhythm) เป็นการวางองค์ประกอบให้มีระยะตำแหน่งเป็นช่วงๆ ซึ่งทำให้รู้สึกเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง จังหวะในการออกแบบแบ่งได้ 3 ลักษณะ

4.1 จังหวะแบบสม่ำเสมอ (Regular) คือการวางองค์ประกอบของวัตถุ รูปร่าง รูปทรง หรือลวดลาย โดยเว้นช่องว่างแต่ละชิ้นให้เท่าๆ กันสม่ำเสมอ ทำให้คนดูสามารถคาดเดาช่องว่างและการวางตำแหน่งได้ ทำให้รู้สึกเหมือนเป็นพื้นที่แผ่ขยายกว้าง รู้สึกเป็นทางการ น่าเชื่อถือ คงที่

4.2 จังหวะเป็นลำดับ (Alternating and Progressive Rhythm) คือการจัดวางรูปร่างรูปทรงเพิ่มขึ้นหรือลดลง สัมพันธ์กับที่ว่างอย่างสม่ำเสมอ คาดเดาได้ ทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวอย่างมีทิศทาง น่าติดตาม

4.3 จังหวะแบบไม่สม่ำเสมอ (Irregular) คือการจัดจังหวะรูปทรงให้ขัดแย้งกัน ไม่เป็นระเบียบ สับสนไปมา อาจประกอบด้วย เส้น รูปทรง สี พื้นผิว ที่หลากหลาย ให้ความรู้สึกสนุกสนาน อลหม่าน เคลื่อนไหว สะเปะสะปะ ทำให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้น เคลื่อนไหว มีพลัง ยากต่อการคาดเดา แลดูแปลกตา น่าสนใจ

5. ความกลมกลืน (Harmony) คือการจัดส่วนประกอบทางการออกแบบให้มีความคล้ายคลึงกัน โดยมีหลายวิธี คือ

5.1 Thematic Unity คือ การเลือกรูปร่างหรือรูปทรงคล้ายๆ กัน มาจัดวางในภาพให้เกิดความกลมกลืน

5.2 Repetition เป็นการนำภาพหรือรูปร่างรูปทรงเดิมมาวางเรียงซ้ำกัน เช่น ฉากที่มีเสาไฟฟ้าเรียงซ้อนกันเป็นระยะลึก วิธีนี้นอกจากทำให้เกิดความกลมกลืนแล้ว ยังทำให้เกิดความรู้สึกกว้างไกลไม่สิ้นสุด เป็นระเบียบ มาตรฐาน มั่นคง น่าเชื่อถือ เคร่งเครียดและคาดเดาได้

5.3 Continuation โดยการจัดวางภาพให้ชิดกันและเรียงเป็นทิศทางต่อๆ กันไป โดยมีการปรับขนาดลดหลั่นหรือแปรเปลี่ยนรูปทรงอย่างเป็นลำดับกันไป ทำให้รู้สึกเหมือนพื้นที่นั้นไหลออกไป หรือเล็กลงหรือใหญ่ขึ้นได้

5.4 Visual Unity การจัดวางภาพให้ใกล้ชิดกัน และรวมเป็นกลุ่มก้อน วิธีนี้เกิดจากทฤษฎี Gestalt คือ เมื่อรูปร่าง รูปทรง หรือวัตถุใดๆ ที่วางในตำแหน่งที่ใกล้ชิดกัน สายตาและสมองจะรวบรวมภาพเหล่านั้นเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน เช่น เมื่อนำจุดมาวางเรียงเป็นแนวเดียวกัน คนจะมองเห็นเป็นเส้นประมากกว่าจุด

5.5 การใช้สีและค่าน้ำหนักเหมือนกัน เป็นการสร้างความกลมกลืนที่ง่ายและชัดเจนที่สุดเป็นเทคนิคทั่วไปที่นักออกแบบงานสร้างนิยมใช้

6. สัดส่วน (Proportion) คือ ส่วนประกอบในงานออกแบบที่มีความสัมพันธ์กับส่วนประกอบอื่นๆ มักมองเห็นได้จากการเปรียบเทียบ

6.1 มาตรฐานคน (Human Scale) โดยทั่วไปมักเริ่มจากการกำหนดสัดส่วนสิ่งของจากขนาดสัดส่วนของคนเป็นอันดับแรก นักออกแบบงานสร้างสามารถนำสัดส่วนนั้นมาใช้ในการออกแบบได้ ฉากอาคารใหญ่ทำให้นักแสดงดูตัวเล็ก สถานที่มีความน่ายำเกรงและข่มขวัญละคร

6.2 สัดส่วนเกินจริง (Over Proportion / Over Scale) คืองานออกแบบที่ใช้สัดส่วนที่ไม่เหมาะสมกับคน โดยส่วนใหญ่มักมีขนาดใหญ่กว่าประโยชน์ใช้สอยของคน เพื่อส่งเสริมให้งานออกแบบนั้นดูใหญ่ สง่างาม น่าเคารพ

6.3 สัดส่วนขัดแย้ง (Contrast and Confuse) คือ การนำสัดส่วนของภาพมาจัดวางใกล้กัน ซึ่งมีขนาดที่ขัดแย้งชัดเจน หรือสร้างสัดส่วนของภาพที่ผิดปกติ เพื่อให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกว่าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ผิดปกติ

7. ระยะ (Depth) คือ วิธีสร้างความลึกให้เกิดในภาพ โดยการจัดวางเพอร์สเปกทีฟและอุปกรณ์ประกอบฉากให้มีบางส่วนซ้อนกันเพื่อเพิ่มความลึกของภาพ ให้เกิดความสวยงาม

7.1 การสร้างเส้นทัศนียภาพ (Linear Perspective) จะสังเกตได้จากเส้นที่พุ่งเข้ารวมจุดในภาพ และทำมุมกับผู้ดู เส้นเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ดูคาดคะเนหรือประมาณระยะทางและขนาดของสิ่งประกอบฉากได้

7.2 แสดงด้วยชั้นบรรยากาศ (Aerial Perspective) เป็นการสร้างระยะของภาพด้วยสิ่งของประกอบฉาก โดยการวางของประกอบฉากให้ซ้อนกัน และสร้างบรรยากาศให้มีระยะด้วยหมอกควัน จะทำให้เกิดระยะไกลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

7.3 การจัดกรอบภาพ คือ การใช้ฉากหน้า (Foreground) ตัดบางส่วนของภาพออก ทำให้เกิดกรอบภาพเป็นรูปต่างๆ ทำได้โดยการออกแบบฉากเป็นซุ้มประตู , กรอบหน้าต่าง , อุโมงค์ ฯลฯ และจัดวางจุดสนใจของภาพอยู่ในช่องกรอบภาพที่จัดไว้ การจัดกรอบภาพนี้ทำให้เกิดระยะตื้นเป็นกรอบรูปร่างและระยะลึก ช่วยเสริมความงาม ความลึกของภาพ และกรอบนั้นบังคับสายตาผู้ชมให้พุ่งไปยังจุดสนใจของภาพ กรอบภาพไม่ควรเคลื่อนไหวไปมาหรือเบลอ เพราะจะทำให้รบกวนสายตาผู้ชม และการเลือกกรอบภาพยังมีส่วนช่วยในการบอกเล่าเรื่องราวได้

8. ความหลากหลาย (Variety) ความหลากหลายเกิดจากการจัดวางส่วนต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันให้มีความสัมพันธ์กันได้อย่างสวยงาม ความแตกต่างนี้ทำให้เกิดผลกับที่ว่างและน้ำหนักของภาพ ช่วยให้เกิดความรู้สึกรื่นเริงใจ ในทางภาพยนตร์ ความหลากหลายในฉากจะช่วยดึงดูดความสนใจ ช่วยส่งเสริมอารมณ์สนุกสนาน ตื่นเต้น ความรุนแรง ความมีชีวิตชีวา ได้ดีกว่าฉากที่ขาดความหลากหลายหรือมีที่ว่าง (Space) มาก จึงนิยมสร้างความหลากหลายในฉากที่ต้องการความรู้สึกลึก ฉากต่อสู้ หรือฉากผจญภัย (เชมพัทธ์ พัชรวิญญู, 2553)

1.3 ศึกษาเทคนิคการออกแบบงานสร้างจากภาพยนตร์

1. Music and Lyrics

Music and Lyrics เป็นเรื่องราวของ Alex Fletcher อดีตนักร้องดั่งวง Pop ตกอับที่พยายามจะกลับสู่วงการด้วยการแต่งเพลงให้นักกร้องสาวที่ดังระดับโลก แต่ปัญหาก็คือเขาไม่สามารถคิดเนื้อร้องได้ สามารถแต่งได้เพียงทำนองเท่านั้น แต่ปัญหาทุกอย่างก็หมดไปเมื่อเขาเจอ Sophie Fisher สาวที่มาทำหน้าที่รดน้ำต้นไม้ให้ที่ห้องของเขาเอง

ซึ่งจากการวิเคราะห์ของ (Outsidersung, 2558) พบว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ที่ดูแล้วเหมือนว่าจะไม่ค่อยมีการการเซตและตกแต่งฉากมากนัก กลับมีรายละเอียดหลายอย่างที่ถูกละเลยมากมาย

โดย Theme หนึ่งของภาพยนตร์เรื่องนี้ที่ค่อนข้างชัดเจน คือในประเด็นของความแตกต่างระหว่างชายหญิง จึงมีการแบ่งแยกความแตกต่างของคนทั้งคู่อย่างชัดเจนด้วยการแต่งกายในเรื่อง ทั้งสองคนจะแต่งตัวด้วยสีต่างวรรณะกันเสมอ ซึ่งนางเอกมักจะแต่งตัวด้วยสีในวรรณะร้อนมากกว่าพระเอก

ลีเซ็ม : คำ, เทา
ชีวิต หม่นหมอง อยู่ในช่วงชีวิต "ตกอับ"
หรืออาจแสดงถึงการเป็น ลีต้า ใน หอนหยาง เปรียบเป็นเพศชาย

ลีซคโต : ส้ม, แดง, แดงอมส้ม
นางเอกเข้ามาเป็นสีสันในชีวิตพระเอก
เป็นอีกด้านที่พระเอกไม่มี ซึ่งในเรื่อง คือ ความสามารถในการแต่งเนื้อร้อง

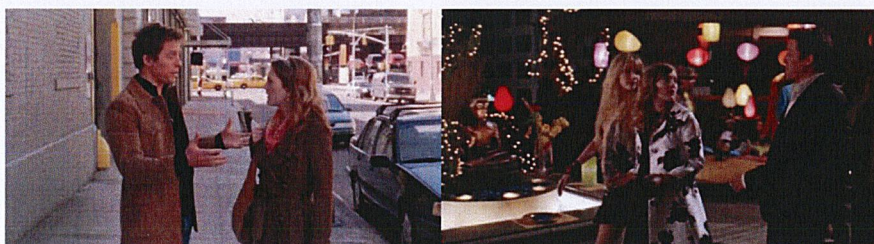
ภาพที่ 2.13 ความแตกต่างของตัวละคร Music and Lyrics

นอกจากนี้ องค์ประกอบของภาพต่างๆ มักจะมีสีฟ้า-แดงเป็นองค์ประกอบหลัก และจะมีสีเหลืองแซมอยู่เสมอ อาจสื่อว่าเป็นสีที่อยู่กึ่งกลางวรรณะร้อน (หญิง) และวรรณะเย็น (ชาย) หรืออาจสื่อเป็นในเชิงของการใช้คู่สีให้ดูสดใสสนุกสนานก็เป็นได้

ภาพที่ 2.14 ฉากของ Music and Lyrics (1)

หรือแม้แต่ในฉากที่มีความขัดแย้งระหว่างตัวละคร หนึ่งก็ยังใช้สีเหลืองเพื่อแสดงถึงความขัดแย้งด้วย ซึ่งจะสังเกตได้ว่าองค์ประกอบข้างหลังภาพนี้จะมีสีเหลืองที่เห็นเด่นชัดมาก เช่น ในรูปแรก Alex และ Sophie กำลังมีปากเสียงกันอยู่

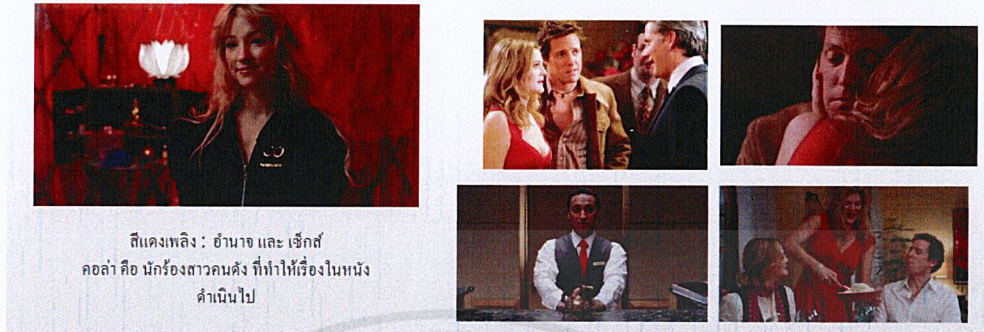

ภาพที่ 2.15 ฉากของ Music and Lyrics (2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนสีแดงในเรื่องนี้ จะสื่อถึงพลังอำนาจ ซึ่งสังเกตได้จากการแต่งกายของตัวละคร จะเห็นได้ว่าเมื่อตัวละครใดแต่งกายสีแดง จะเป็นฉากที่ตัวละครนั้นมีความหมายต่อตัวละครอื่น

สีแดงพลัง : อำนาจ และ เช็กส์
 คอล่า คือ นักร้องสาวคนดัง ที่ทำให้เรื่องโน้หนั่ง
 ดำเนินไป

ภาพที่ 2.16 ฉากของ Music and Lyrics (3)

นอกจากนี้ก็ยังมีเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย เช่น ต้นไม้ในห้องของพระเอกจะมีต้นไม้วัยห่อกล่อสาว ๆ ให้มารดน้ำต้นไม้นี้ให้ แต่ในตอนจบหนังก็ได้ทิ้งท้ายว่าบ้านของพระเอกได้เปลี่ยนเป็นต้นไม้ปลอมหมดแล้ว เพื่อจะสื่อว่า เขามีนางเอกแค่คนเดียวก็พอแล้วไม่ต้องหาใครมารดน้ำต้นไม้เพิ่มอีก

รวมถึงในเรื่องของพื้นที่ส่วนตัวของพระเอก ห้องของพระเอกที่มีความอึมครึม แออัดไปด้วยสิ่งของมากมาย แต่เมื่อนางเอกเข้ามา ห้องก็มีการเปลี่ยนแปลง ห้องกลับสว่างโล่ง

2. About Time

ภาพยนตร์เรื่อง About Time มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ทิม พบว่าตนเองสามารถย้อนเวลาได้ เขาจึงได้ตัดสินใจที่จะหาแฟน เขาได้พบกับ แมรี่ พวกเขาตกหลุมรักกัน แต่อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการเดินทางข้ามกาลเวลา ทำให้เหตุการณ์เปลี่ยนไปเหมือนเขาไม่เคยเจอเธอมาก่อนเลย แต่หลังจากการเดินทางข้ามกาลเวลาอยู่หลายรอบ เขาก็คว้าหัวใจเธอมาครองได้จากนั้น

โดยในแง่ของการออกแบบงานสร้าง ชอบโทนสีภาพรวมของงานที่มีความน่ารัก สดใสโรแมนติก และยังมีค่าของสีที่ครบถ้วน

ภาพที่ 2.17 ภาพรวมของ About Time

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากนั้นจึงได้ค้นหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการออกแบบงานสร้าง จึงได้พบว่า Production Designer ของภาพยนตร์เรื่องนี้คือ John Paul Kelly ซึ่งมีผลงานการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์มากมาย เช่น The Theory of Everything , Bloody Sunday , The Other Boleyn Girl เป็นต้น

ภาพที่ 2.18 ภาพการออกแบบงานสร้างของ About Time (JOHN PAUL KELLY, 2019)

3. พรจากฟ้า

ภาพยนตร์เรื่องพรจากฟ้า มีเนื้อหาเกี่ยวกับ เรื่องราวสามเรื่องของคู่รักที่ผูกพันกันด้วยดนตรี โดยแต่ละตอนใช้ชื่อตามเพลงบทเพลงพระราชนิพนธ์อย่าง เพลงยามเย็น เพลง Still on My Mind และ เพลงพรปีใหม่ โดยเป็นภาพยนตร์ไทยโรแมนติก ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรี จึงสนใจที่จะศึกษาจากภาพยนตร์เรื่องนี้ด้วยเช่นกัน

หลังจากการศึกษาพบว่า ผู้ออกแบบงานสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้คือ คุณเบิ้ม อรรถเดช แก้วโคตร ซึ่งมีผลงานการออกแบบงานสร้างมากมาย ทั้งพีมมาก พระโขนง , คิดถึงวิทยา เป็นต้น และยังได้รับรางวัลภาพยนตร์แห่งชาติ สุพรรณหงส์ สาขากำกับศิลป์ยอดเยี่ยม ด้วยเช่นกัน

โดยในภาพยนตร์เรื่องพรจากฟ้า จะมีสีเขียวและสีแดงแทรกอยู่แทบทุกส่วนของภาพยนตร์ อาจเป็นการสื่อถึงวันคริสต์มาส หรือความสนุกสนานรื่นเริงได้เช่นกัน มักมีสีสดใสแทรกอยู่ในโทนสีที่เป็นบรรยากาศของประเทศไทย

ภาพที่ 2.19 ภาพจากภาพยนตร์พรจากฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. Begin Again

เป็นภาพยนตร์แนวดนตรีอีกเรื่องหนึ่ง โดยบอกเล่าเรื่องราวของ เกรต้า นักแต่งเพลงที่ใช้ชีวิตคู่ร่วมกับ เดฟ เป็นเวลาถึง 5 ปี แต่แล้วเมื่อเขาได้เซ็นสัญญาเข้ากับค่ายเพลงยักษ์ใหญ่ ชื่อเสียงและผู้หญิงที่เข้ามาในชีวิตทำให้ เกรต้าต้องเดินจากเขามาด้วยน้ำตา แต่คืนหนึ่งระหว่างที่เธอกำลังนั่งแข็งโลกอยู่นั้น จู่ๆได้ขึ้นไปร้องเพลงในไนท์คลับแห่งหนึ่ง ด้วยพรสวรรค์ในการร้องเพลงทำให้ แดน โปรดิวเซอร์ตักอับมองเห็นอะไรบางอย่างในตัวผู้หญิงคนนี้ พวกเขาจึงร่วมมือกันเพื่อจะพัฒนาบทเพลงให้ประสบความสำเร็จในที่สุด

หลังจากการศึกษา พบว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่เป็นแนว open form มีความสมจริงมาก ไม่ได้มีการเซตให้ดูน่ารักโรแมนติก โดยฉากที่สนใจ คือฉากคอนเสิร์ตตอนจบ

ภาพที่ 2.20 ภาพจากภาพยนตร์ Begin again

5. Forever My Girl

เป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับ นักร้องเพลงคันทรี่ซูเปอร์สตาร์ Liam Page ที่ทิ้งเจ้าสาวของเขาไว้ที่โบสถ์ในวันแต่งงาน และหันกลับทำตามความฝันการเป็นนักร้อง จนเวลาผ่านไป 8 ปี มีเหตุที่ทำให้เขาต้องกลับมายังบ้านเกิด ทำให้เขารู้ว่าเขาได้ทิ้งลูกสาวของเขาไว้

หลังจากการศึกษา ก็ได้สนใจแสงสีของเวทีกอนเสิร์ต และโทนสีโดยรวม ที่เน้นในโทนสีเบจ ถ่ายและจัดแสงแบบฟุ้งๆ

ภาพที่ 2.21 ภาพจากภาพยนตร์ Forever My Girl

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศึกษาเทคนิคการออกแบบงานสร้างแบบญี่ปุ่น

เนื่องจากว่ามีฉากในประเทศญี่ปุ่น จึงต้องการศึกษาลักษณะภาพรวม การจัดองค์ประกอบแบบญี่ปุ่น และทำความเข้าใจการออกแบบให้เป็นประเทศญี่ปุ่นมากที่สุด

2.1 Last life in the universe

เป็นภาพยนตร์ไทยของผู้กำกับ เป็นเอก รัตนเรือง ซึ่งมีนักแสดงและการสร้างฉากของประเทศญี่ปุ่นอยู่ในเรื่อง จึงทำให้สนใจที่จะศึกษาการออกแบบงานสร้างนี้

โดยผู้ออกแบบงานสร้างของภาพยนตร์เรื่องนี้ คือ คุณพัชร์ สวัสดิ์ชัยเมธ (ชื่อเดิม ศักดิ์ศิริ จันทรงษ์) ซึ่งมีผลงานการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์หลายเรื่อง

ภาพที่ 2.22 การออกแบบงานสร้างใน Last life in the universe (Pawas Sawatchaiyamet, 2562)

ซึ่ง ศักดิ์ศิริ จันทรงษ์ ได้กล่าวว่า เนื่องจากบุคลิกของพระเอกนางเอกที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ก็ได้มองว่ารอบๆ ตัวเขา ห้องเขา จะมีโทนสียังไง ซึ่งวันที่ได้ดูกัน สีแรกที่เจอ ก็คือสีเขียว การจัดเก็บหนังสือในบ้านเขาก็จะเป็นระเบียบ ซึ่งมันสะท้อนกันอย่างชัดเจนว่า เขาเป็นคนเจ้าระเบียบ ซึ่งความน่าสนใจของตัวละครตัวนี้ئهย เส้นท่อนของมันคือ มันมีความกำกวมของตัวละครตัวนี้อยู่ในหลายๆ จุด ซึ่งก็แล้วแต่คนจะสังเกต นั่นคงเป็นอีกสาเหตุที่ทำให้ตัวละครของเราน่าสนใจ ก็ต้องทำให้มันชัดเจนในโจทย์ที่เราได้มา คือ ทำอย่างไรที่ พื้นที่รอบๆ เธอจะดูรกได้เท่าที่เธอจะเป็น ดูไร้ระเบียบ ไร้ทิศทาง ดูไม่มีอนาคต (ศักดิ์ศิริ จันทรงษ์, 2562)

ภาพที่ 2.23 ภาพจาก Last life in the universe (ศักดิ์ศิริ จันทรงษ์, 2562)

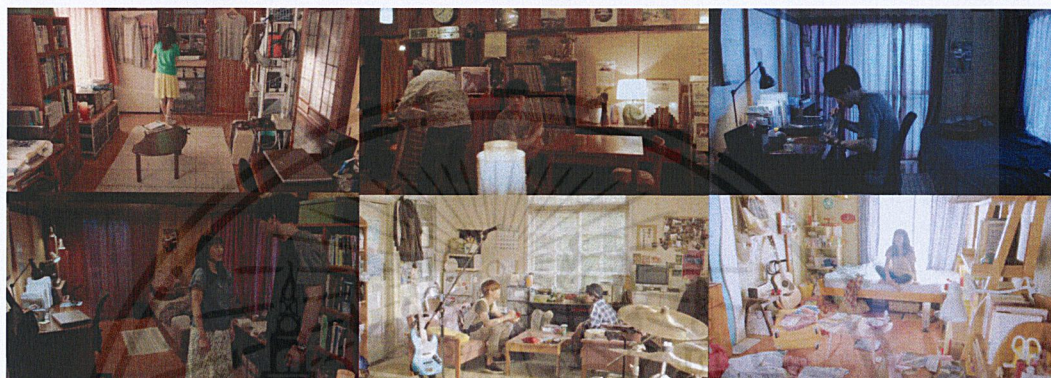
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 The 100th Love With You

เป็นภาพยนตร์ญี่ปุ่น ที่เล่าเรื่องราวของหนุ่มนักทอเวลา ที่ตัดสินใจจะเปลี่ยนโชคชะตา ด้วยการย้อนกลับไป 7 วัน ก่อนเกิดอุบัติเหตุเพื่อนสมัยเด็ก การทอเวลาของเขาเปลี่ยนแปลงอะไร ได้หลายอย่าง เปลี่ยนให้เธอเห็นคุณค่าความฝันของตัวเอง เปลี่ยนให้เธอก้าวทำฝันให้เป็นจริง แต่เขาไม่สามารถช่วยชีวิตเธอได้เลยสักครั้ง

โดยฉากที่สนใจ จะเป็นฉากห้องญี่ปุ่น ฉากการเล่นดนตรี

ภาพที่ 2.24 ภาพจาก The 100th Love With You

2.3 Tokyo Sonata

เป็นภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่เล่าเรื่องราวของครอบครัวหนึ่งในญี่ปุ่น ที่พ่อถูกไล่ออกจากงานแต่ไม่กล้าบอกให้คนอื่นรู้ แม่เป็นแม่บ้านที่ไม่เคยใส่ใจความปรารถนาของตัวเอง ลูกชายคนโตสมัครเป็นทหารไปรบที่อิรัก ส่วนลูกชายคนเล็กแอบพ่อแม่ไปเรียนเปียโน

โดยฉากที่สนใจ คือฉากห้องนอนของลูกชายคนเล็ก

ภาพที่ 2.25 ภาพจาก Tokyo Sonata

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

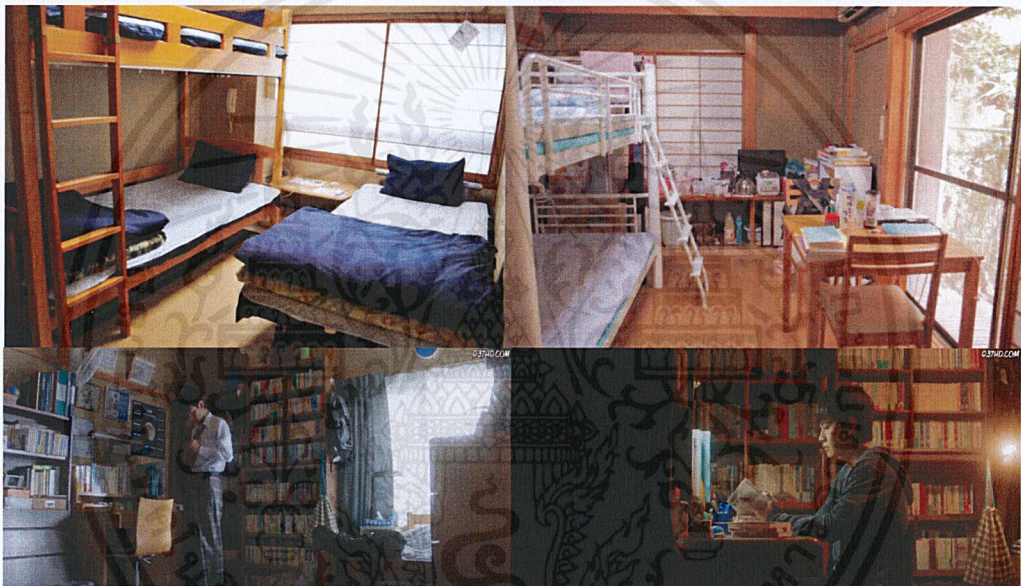

2.4 ห้องนอนจากมิวสิควิดีโอญี่ปุ่น

ภาพที่ 2.26 ภาพจากมิวสิควิดีโอญี่ปุ่น

นอกจากนี้ก็ยังได้มีการหา reference อื่นๆ เพิ่มเติม

ภาพที่ 2.27 ภาพ reference เพิ่มเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ศึกษาเครื่องดนตรีและสภาพแวดล้อมของตัวละคร

3.1 เครื่องดนตรี

3.1.1 กีตาร์ (Guitar) กีตาร์เป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งจัดเป็นพวกเครื่องสายมัก จะเล่นด้วยนิ้วมือซ้ายและใช้ด้วยนิ้วมือขวาหรือใช้ปิ๊กตีคอร์ดกีตาร์ เสียงของกีตาร์นั้นเกิดจากการสั่น สะเทือนของสาย ทำให้เกิดกำทอน (resonance) แก่ตัวกีตาร์และคอกกีตาร์

กีตาร์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือกีตาร์โปร่ง และกีตาร์ไฟฟ้า ซึ่งจะขอก ล่าวถึงแค่กีตาร์โปร่งเท่านั้น โดยกีตาร์โปร่ง แบ่งออกเป็นประเภทย่อยๆ คือ

1. Renaissance guitars มีขนาดเล็กกว่ากีตาร์คลาสสิก ให้เสียงที่เบาอย่างมาก ใช้สายไนลอน แบบเดียวกับกีตาร์คลาสสิก นิยมเล่นในสมัยโบราณ ปัจจุบันไม่ค่อยได้รับความนิยม
2. Classical guitars กีตาร์คลาสสิก (Classic Guitar) หรือกีตาร์สายไนลอน นิยมเล่นเพลงบรรเลง แบบ single note (finger-picking) ดังนั้น คอกกีตาร์คลาสสิก จึงมีความ กว้างกว่ากีตาร์ไซส์มาตรฐาน ทั่วไป
3. Nylon String ชนิด Hybrid (หรือกีตาร์ลูกครึ่งระหว่าง กีตาร์คลาสสิกสาย ไนลอน กับ กีตาร์โปร่งสายเหล็ก) แม้จะใช้สายกีตาร์ชนิดไนลอน แบบเดียวกับกีตาร์คลาสสิก แต่สัดส่วน องค์ประกอบหลายอย่าง จะต่างจากกีตาร์คลาสสิก เช่น คอกที่เล็กกว่า เพื่อสะดวกในการ จับด้วยมือซ้าย มีภาคไฟฟ้า, คอมี truss rod (เหล็กตามคอ) เพื่อใช้ปรับองศาคอได้, มีคอบแบบ cut away, ลำตัว body จะบางกว่ามาตรฐาน เป็นต้น กีตาร์สายไนลอนชนิดนี้ สามารถเล่นแนวหรือ สไตล์เพลงได้กว้างกว่า กีตาร์สายไนลอนชนิด Classic Guitar

4. Flat-top (steel-string) guitars หรือที่รู้จักกันในชื่อ กีตาร์โปร่ง กีตาร์โปร่ง สายเหล็กมีหลายๆ รูปทรง เช่น กีตาร์ทรง Dreadnought(D), Orchestra Model(OM), Grand Concert(GC), Grand Auditorium(GA), Jumbo(J), และขนาด 3/4 กีตาร์ขนาดเล็ก กีตาร์โปร่งสายเหล็กต่างกีตาร์คลาสสิกอยู่หลายๆประการ เช่น วิธีการเล่น, สาย กีตาร์ที่ใช้, โครงสร้างภายในตัวกีตาร์หรือ Bracing, เหล็กตามคอหรือ truss rod เพื่อปรับองศา คอได้ เนื่องจาก แรงดึงของสายกีตาร์มีมาก อาจจะทำให้โครงคารอเปลี่ยนได้ ผู้เล่นจึงสามารถปรับแต่ง องศาได้ตามความชอบ, กีตาร์โปร่งสายเหล็ก(Flat-top) ถูกสร้างมามากกว่า 180 ปี (หลังมีกีตาร์สาย ไนลอน) เนื่องจากในวงดนตรี มีเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ เข้ามาร่วมเล่นด้วย และประกอบกับสไตล์เพลง มีความหลากหลายมากขึ้น ผู้เล่นจึงต้องการกีตาร์ที่มีเสียงดัง กังวานมากพอ ที่สามารถใช้รวมเล่นกับ เครื่องดนตรีประเภทอื่นๆ ดังนั้น กีตาร์โปร่งสายเหล็กจึงมีเอกลักษณ์ที่เสียงดังกังวาน กีตาร์โปร่งสาย เหล็กสามารถเล่นได้กว้างหลากหลายสไตล์เพลง เช่น pop, folk, Bluegrass, finger-style, jazz, blues เป็นต้น กีตาร์โปร่งที่ดี จะต้องให้เสียงที่ดัง กังวาน มีความ balance ของทุกๆ ย่านเสียง ทุกๆ สายกีตาร์ต้อง balance กัน

5. Archtop guitars จุดเด่นคือ ด้านหน้าของกีตาร์ (top) จะโค้ง โพรงเสียง ไม่เป็นช่องกลม แต่จะเป็นรูปตัว F สะพานยึดสายหรือ Bridge จะแตกต่างจาก กีตาร์โปร่ง (คนไทยนิยมเรียกว่า หางปลา) นิยมใช้เล่นในดนตรีแจ๊ส และ Blues เอกลักษณ์ของเสียง เสียงของ arch top guitar จะมีเสียงโน้ตหัวน สั่น คือ หางเสียงจะไม่ยาวเหมือนกีตาร์โปร่งสายเหล็กทั่วไป ทั้งนี้ ก็เพื่อให้เหมาะกับการเล่นเพลง Jazz , Blues

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. Resonator หรือ Resophonic หรือ dobro คล้ายกับกีตาร์ Flat-top นิยมเล่นเพลงสไตล์ Country

7. 12 string guitars จุดเด่นคือ จะมีสายกีตาร์ 12 สาย นิยมใช้เล่นในสไตล์เพลง cowboy, country นิยมใช้ตีคอร์ด ไม่นิยมใช้เล่นแบบ picking

8. Acoustic bass guitars เป็นกีตาร์เบสในรูปแบบบอคัสติก มีสายและเสียงเหมือนกัน โน้ตที่เล่นจะใช้ “กุกูแจฟา” ให้เสียงทุ้มต่ำ นุ่มนวล

9. Tenor guitars เป็นกีตาร์ที่มี 4 สาย

10. Harp guitars จะมีสาย harp เพิ่มขึ้นมาจากปกติที่มี 6 สาย สาย harp จะให้เสียงต่ำหรือเสียงในช่วงเบส ปกติจะไม่มีฟิงเกอร์บอร์ดหรือเฟร็ต

11. Ukulele Guitar เป็นกีตาร์ ขนาดเล็ก มี 4 สาย (เอกอนันต์ ศิริวุฒิ, 2562)

3.1.2 คีย์บอร์ดอิเล็กทรอนิกส์ (Electric keyboards) คีย์บอร์ดอิเล็กทรอนิกส์ จัดเป็นเครื่องดนตรีสมัยใหม่ที่ทุกวันนี้คนที่ชื่นชอบในการเล่นดนตรีก็สามารถเริ่มหัดเล่นจากเครื่องดนตรีชนิดนี้ได้สบายๆ จุดเด่นก็คือจะมีลิ้มนิ้วเอาไว้มากเพื่อทำการปรับเปลี่ยนคีย์ของเสียงตามความต้องการ โดยลิ้มนิ้วที่ซีกจะเรียกว่า คีย์ ซึ่งเครื่องดนตรีแต่ละชนิดนั้นจะมีคีย์ในการเล่นไม่เท่ากัน พื้นฐานของคีย์บอร์ดอิเล็กทรอนิกส์คือสีของคีย์จะเป็นสีขาวกับสีดำ โดยแป้นสีดำจะอยู่สูงกว่าแป้นสีขาวเล็กน้อย

จุดเริ่มต้นของคีย์บอร์ดจริงๆ ก็มาจากเปียโนที่มีลักษณะการเล่นเหมือนกัน ก่อนที่จะมีการพัฒนามาเรื่อยๆ จนคีย์บอร์ดเหมือนเป็นชนิดเครื่องดนตรีประเภทหนึ่งของเปียโน ส่วนการพัฒนาที่มีมาอย่างต่อเนื่องทำให้คีย์บอร์ดอิเล็กทรอนิกส์มีการนำลูกเล่นของเสียงเข้ามาใส่จนกลายเป็นเครื่องดนตรีที่สามารถเล่นได้กับทุกวงดนตรี การเกิดเสียงของคีย์บอร์ดอิเล็กทรอนิกส์สามารถเกิดขึ้นได้หลายลักษณะ เช่น เปียโน, ฮาร์ปซิคอร์ด, ออร์แกน, กีตาร์, แคลฟวีกอร์ด, ทรัมเป็ต, ทรอมโบน เป็นต้น ปัจจุบันคีย์บอร์ดอิเล็กทรอนิกส์มีเสียงเกิดขึ้นได้จากการใช้วงจรอิเล็กทรอนิกส์ กระทั่งคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น คีย์บอร์ดอิเล็กทรอนิกส์เองก็ใช้ประโยชน์ในการเพิ่มเสียงต่างๆ ได้จากตรงนี้ด้วยเช่นเดียวกัน โดยจะแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. เปียโน ให้กำเนิดเสียงจากการที่ลูกค้อนไปเคาะกับสายที่ทำด้วยโลหะ เป็นเครื่องดนตรีต้นฉบับของการสร้างคีย์บอร์ดหลายประเภทในยุคปัจจุบันนี้เลยก็ว่าได้สำหรับเปียโน

2. อิเล็กโทรน เป็นคีย์บอร์ดที่ใช้ระบบไฟฟ้าซึ่งถูกพัฒนาต่อเนื่องมาจากออร์แกนไฟฟ้า มีคีย์กดชั้นล่างไว้เล่นคอร์ด ใช้บนใช้เล่นทำนอง ด้านบนจะมีปุ่มควบคุมสามารถตั้งโปรแกรมเพื่อให้มีเสียงกลองหรือเสียงอื่นๆ เพื่อให้น่าฟังมากขึ้นได้

3. ซินธิไซเซอร์ เป็นคีย์บอร์ดไฟฟ้าอีกประเภทหนึ่งถูกพัฒนามาร่วมๆ กับออร์แกนไฟฟ้า มีลิ้มนิ้วให้กดประมาณ 61 ลิ้ม นิยมเล่นในวงดนตรีมากกว่าคีย์บอร์ดแบบอื่น สามารถปรับให้เป็นเสียงแตกต่างออกไปจากรูปแบบเดิมๆ ได้ด้วยการสร้างเสียงสังเคราะห์ มีคุณภาพดีมากกว่าคีย์บอร์ดชนิดอื่นๆ ค่อนข้างมาก

4. คีย์บอร์ดไฟฟ้า ลักษณะจะเหมือนกับซินธิไซเซอร์มากที่สุด แต่สามารถเล่น จังหวะเบสกับคอร์ดอัตโนมัติได้เหมือนอิเล็กทรอนิกส์แต่แต่งเสียงสังเคราะห์เองไม่ได้ มีลำโพงในตัว ขนย้ายได้ง่าย สามารถเล่นได้แค่ตัวเดียว ถือว่าเป็นประเภทคีย์บอร์ดอิเล็กทรอนิกส์ที่ดูคุ้นตาคุ้นชื่อ มากที่สุดแล้ว (Acms-Sydney, 2562)

3.1.3 คีย์บอร์ดใบ้ (MIDI Keyboard)

นอกจากนี้ยังมีเครื่องดนตรีอีกประเภทหนึ่งที่เป็นที่นิยมสำหรับนักทำเพลงในปัจจุบัน ซึ่งมีชื่อว่า คีย์บอร์ดใบ้ หรือที่รู้จักกันในชื่อ MIDI Keyboard

MIDI ถูกพัฒนาขึ้นในช่วงต้นทศวรรษ 1980 โดย Ikutaro Kakehashi ผู้ก่อตั้ง บริษัท Roland ก่อนจะกลายเป็นมาตรฐานขึ้นในปี 1982 นอกจากนั้น Kakehashi ยังเพิ่งได้รับ รางวัล Technical Grammy Awards ในปี 2013 ที่ผ่านมานี้ในการพัฒนา MIDI อีกด้วย

ชื่อเต็มๆ ของ MIDI คือ Musical Instrument Digital Interface ซึ่งเป็นภาษา ที่ทำให้คอมพิวเตอร์กับเครื่องดนตรีสามารถสื่อสารกันได้

MIDI Keyboard ไม่มีเสียงเป็นของตัวเอง เป็นเพียงแค่ข้อมูลที่ถูกโปรแกรมลง ไป ส่งให้เครื่องดนตรีหรือคอมพิวเตอร์ส่งเสียงออกมาเท่านั้น ซึ่งเปรียบเทียบกับโน้ตเพลงที่ไม่ได้ มีเสียงของตัวเอง แต่เมื่อยื่นให้นักดนตรีเล่นจึงจะเกิดเสียงดนตรีขึ้น

การที่ MIDI เป็นแค่ชุดคำสั่ง ทำให้มีประโยชน์ในการทำเพลงอย่างมาก เวลาทำ เพลงคุณไม่จำเป็นต้องเล่นให้ถูกต้องแต่แรกทีเดียวก็ได้ ถ้าคุณเล่นโน้ตผิดก็แค่คลิกเปลี่ยนมันให้กลายเป็นโน้ตที่ถูกต้อง ถ้าคุณเล่นไม่ตรงจังหวะก็สามารถขยับโน้ตต่างๆ ไปในตำแหน่งที่คุณต้องการได้ ถ้าคุณ เล่นโน้ตตัวไหนดังไปหรือเบาไปไม่สม่ำเสมอ ก็สามารถปรับ Velocity ของโน้ตแต่ละตัวได้ นอกจากนี้คุณยังสามารถเปลี่ยนเครื่องดนตรีได้ เช่นเปลี่ยนจากเปียโนเป็นไวโอลิน โดยสั่งให้มันเล่น MIDI ชุดเดิมได้อีกด้วย

พัฒนาการของ MIDI อาจทำให้เราพูดได้ว่าเราเริ่มเข้าสู่ยุคที่คอมพิวเตอร์เริ่มจะเล่น ดนตรีได้แล้ว แต่วิธีการคิดของคอมพิวเตอร์ก็ยังแตกต่างกับมนุษย์อยู่มาก คอมพิวเตอร์จะเล่นดนตรี ตาม MIDI ที่เราป้อนไปอย่างตรงไปตรงมา แต่นักดนตรีจะตีความโน้ตเพลงตามทักษะและประสบการณ์ มีการแบ่งห่วงหายใจ มีความไม่สมบูรณ์แบบ มีการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกออกมาทางดนตรี (Pongsathorn Posayanonth, 2562)

3.2 สภาพแวดล้อม

เมื่อพูดถึงนักกีตาร์ในเอเชียที่โด่งดัง เก่งกาจ และหน้าตาดี ต้องมีหลายชื่อที่ผุดขึ้นมาให้หลายคนนึกถึง และแน่นอนว่าจะต้องมีชื่อของเขาคนนี้ขึ้นมาหลายครั้งแน่นอน

3.2.1 Sungha Jung

ซองฮา เป็นนักกีตาร์คนหนึ่งที่โด่งดังมาจาก Youtube ปัจจุบันมีคนติดตามเขาบน Youtube กว่า 3 ล้านคน ยอดวิวคลิป์วิดีโอทั้งหมดรวมกันก็มากกว่า 1 พันล้านครั้ง มีอัลบั้มเป็นของตัวเองแล้ว 6 อัลบั้ม จัดคอนเสิร์ตมาแล้วในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย และยังคงเล่นกีตาร์ร่วมกับศิลปินดังๆมากมาย รวมถึง Jason Mraz เชื่อว่าถ้าใครได้ฟังการดีดกีตาร์ของซองฮาสักครั้งจะเข้าใจทันทีว่าทำไมเขาถึงประสบความสำเร็จในฐานะนักกีตาร์ได้ขนาดนี้ แต่กว่าจะมาถึงวันนี้ได้ก็ต้องบอกว่านอกจากพรสวรรค์แล้ว ซองฮายังมีพรแสวง และความรักในดนตรีสั่งสมมาอย่างยาวนาน

ซองฮาเริ่มเล่นกีตาร์ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 9 ขวบ เริ่มแรกมีคุณพ่อของเขาเป็นคนสอนให้เล่นก่อน หลังจากนั้นก็ฝึกฝนด้วยตัวเองทุกวันโดยดูจากคลิป์วิดีโอต่างๆ พอเริ่มเล่นไปได้สักพัก แว่วอัจฉริยะในตัวซองฮาก็เริ่มฉายออกมาให้เห็น ซองฮาสามารถเล่นเพลงต่างๆได้โดยไม่ต้องอ่านโน้ต เพียงแค่อาศัยการฟังเพลงแล้วจำก็เล่นได้ คุณพ่อของเขาเห็นดังนั้นจึงเริ่มถ่ายคลิป์วิดีโอที่ซองฮาเล่นกีตาร์แล้วอัปโหลดขึ้น Youtube เรื่อยมานับตั้งแต่ปี 2006 จนกระทั่งในปี 2008 คลิป์วิดีโอที่ซองฮาเล่นเพลงจากภาพยนตร์เรื่อง The Pirates of the Caribbean ถูกอัปโหลดขึ้นใน Youtube ก็กลายเป็นกระแสไวรัล และทำให้ซองฮาเริ่มเป็นที่รู้จักจนถึงทุกวันนี้

แน่นอนว่าการเล่นกีตาร์ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับเด็กตัวเล็กๆ อย่างซองฮาในตอนนั้น เพราะกีตาร์ตัวค่อนข้างใหญ่ และมือเล็กๆ ของเด็กก็ไม่สามารถจับกีตาร์ได้ถนัดนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเล่นกีตาร์แบบ Finger Style ที่ซองฮาชื่นชอบจะต้องใช้นิ้วมือทั้ง 4 นิ้ว เมื่อเล่นไปนานๆ ก็เจ็บมือ แต่ด้วยใจรักก็ทำให้เด็กตัวเล็กๆ คนนั้นฝึกฝนกีตาร์เสมอมา ไม่ย่อท้อจากวันนั้นจนถึงวันนี้ 9 ปีผ่านไป เด็กน้อยซองฮาก็กลายเป็นหนุ่มน้อยนักกีตาร์ที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ในที่สุด นอกจากกีตาร์แล้ว ซองฮาก็สามารถเล่นเปียโน ตีกลอง แต่งเพลงเองได้ อีกทั้งยังพยายามฝึกร้องเพลงและเรียนรู้ภาษาอังกฤษไปด้วยเพื่อใช้สื่อสารกับแฟนๆ ทั่วโลก เรียกได้ว่าเป็นศิลปินอัจฉริยะอย่างแท้จริง (Social Celeb นิตยสาร COMTODAY ฉบับที่ 503, 2558)

นอกจากในเรื่องของฝีมือที่โดดเด่นของซองฮาแล้ว ยังมีเรื่องของบุคลิกหน้าตาและการแต่งตัวในปัจจุบันที่เป็นเอกลักษณ์ดึงดูดเหล่าแฟนคลับให้มากขึ้น

ภาพที่ 2.28 Sungha Jung

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

ประเด็น (Theme)

เราสามารถเจอสิ่งที่ดีกว่าได้ หากเรากล้าที่จะเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ๆ

ประโยคขยาย (Log line)

เมื่อเพลงที่นักดนตรีมือสมัครเล่นอย่างเธอทำมันเกิดดังขึ้นมา จะทำอย่างไรเมื่อมันดันไป
ซ้ำกันกับเพลงของนักดนตรีหนุ่มชื่อดังเข้าทุกโน้ต

โครงเรื่อง (Plot)

“หลิน” นักศึกษาสาวจบใหม่ที่ได้อัปโหลดเพลงที่เธอแต่งขึ้นไปบนเว็บไซต์ Youtube โดยมีผู้คนเข้ามาฟังและชื่นชมมากมาย อยู่มาวันหนึ่งเธอก็ได้รับข้อความจาก “นัทสี” ศิลปินชายชาวญี่ปุ่นคนหนึ่ง เขาบอกให้เธอไปลบเพลงของเธอออก เพราะมันฟังดูเหมือนกันกับเพลงของเขามาก หลินไม่ยอมลบเพลงนั้น จนเมื่อทั้งคู่ได้มาเจอกันและรับรู้เรื่องราวในชีวิตของอีกฝ่ายที่มันฟังดูเหมือนจะเป็นเรื่องเดียวกันเอามากๆ หลินประหลาดใจ แต่นัทสีกลับโมโห เพราะคิดว่าหลินนั้นกุเรื่องขึ้นมา หลอกเขาโดยอ้างจากประวัติของเขาเอง หลินโกรธที่นัทสีไม่เชื่อเธอจนเธอลุกออกจากตรงนั้นไป หลังจากนั้นนัทสีจึงได้ไปพบกับความจริงที่ว่าพวกเขาทั้งสองอาจจะเป็น Twin Soul กัน เขาจึงนัดขอให้หลินมาหาอีกครั้งที่งานคอนเสิร์ตของเขาเพื่อปรับความเข้าใจกัน ทั้งคู่เข้าใจกันและมีความรู้สึกดีๆ ให้ต่อกัน นัทสีชวนหลินเล่นเพลงของพวกเขาด้วยกันในงานคอนเสิร์ต และภายหลังทั้งคู่ก็ได้บันทึกเพลงเดิมขึ้นมาด้วยกันใหม่ ออกมาเป็นเพลงเดียวที่ทำร่วมกันในที่สุด

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

Sequence A Introduction

หลิน นักศึกษาสาวจบใหม่วัย 22 ปี กำลังนอนฟังเพลงของตัวเองที่เธอเพิ่งอัปโหลดไปใน Youtube เมื่อไม่นานมานี้ มีผู้คนเข้ามารับชมและให้กำลังใจเธออย่างล้นหลาม เป็นจังหวะเดียวกันกับที่พี่ เพื่อนสนิทของเธอที่กลับมาถึงห้อง พี่อวดบัตรคอนเสิร์ตของ “นัทสี” ศิลปินคนโปรดของคนที่กำลังจะมาจัดคอนเสิร์ตที่ประเทศไทยในวันมะรืนนี้ให้หลินดู แต่หลินไม่สนใจ จนพี่เดินเข้าห้องน้ำไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence B หลินได้รู้ว่านัทสีเป็นคนมีชื่อเสียง และเขาต้องการจะเจอเธอ

หลินพลันเหลือบไปเห็นหน้าจอ Facebook ของเธอขึ้นรายการแจ่งเตือนอยู่อันหนึ่ง เมื่อเปิดเข้าไปดูเธอก็พบว่านัทสี พ่อศิลปินคนโปรดของพี่นั้นได้ส่งคำขอเป็นเพื่อนมาให้เธอ เป็นจังหวะเดียวกับตอนที่พี่เดินออกมาจากห้องน้ำ และถามหลินถึงงานที่เธอฝากให้หลินทำ หลินยื่นเอกสารแปลเรื่อง Twin Soul ที่เตรียมเอาไว้อยู่แล้วให้พี่ ทันใดนั้นเอง นัทสีก็ทักมาหาเธอด้วยช่องทาง Facebook Messenger เพื่อขอให้เธอลบเพลงของตัวเองออก หลินไม่เข้าใจ เธอปฏิเสธ นัทสีจึงขอให้เธอไปเจอกับเขาในวันพรุ่งนี้ เพื่อคุยกันตรงๆ

Sequence C อะไรที่เหมือนกัน

หลินไปเจอกับนัทสีที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งตามที่นั่งกันเอาไว้ โดยเอาเอกสาร Twin Soul ที่พี่ฝากเอาไว้ไปด้วย ที่นั่น พวกเขาได้เผลอแสดงพฤติกรรมที่เหมือนกันไปหมดตั้งแต่การสั่งอาหารไปจนถึงรสนิยมในการเลือกเครื่องดื่ม นัทสีเริ่มจะขอให้หลินลบเพลงขึ้นมาอีกครั้ง แต่หลินก็ได้พยายามอธิบายไปด้วยเหตุผลของเธอ นัทสีฟังแล้วรู้สึกคุ้นๆกับเหตุผลนั้น จึงขอให้หลินเล่าเรื่องราวในอดีตของตัวเองให้เขาฟัง แต่เมื่อเธอเล่าจบแล้วนัทสีกลับคิดว่าเธอโกหก พร้อมเปิดหน้าประวัติของตัวเองจากอินเทอร์เน็ตให้หลินอ่าน เมื่อหลินอ่านแล้วก็ต้องประหลาดใจเมื่อพบว่ามันเหมือนกันกับเรื่องของเธอทุกอย่าง

Sequence D นัทสีไม่เชื่อหลิน

หลินยืนยันกรานว่าเรื่องที่เธอเล่าไปเป็นความจริงทั้งหมดแต่นัทสีไม่เชื่อ เขาหาว่าเธอโกหก หลินไม่พอใจ เธอเดินกระพืดกระพืดออกไป

Sequence E หรือจะเป็น Twin Soul?

หลังจากที่หลินกลับไปแล้ว นัทสีได้เห็นเอกสารเรื่อง Twin Soul ที่หลินลืมทิ้งเอาไว้ และหยิบมันขึ้นมาอ่านโดยพลการ เขาประหลาดใจเป็นอย่างมาก และได้ส่งข้อความหาหลินเพื่อขอร้องให้เธอออกมาเจอเขาอีกครั้งในวันถัดไป

Sequence F ทั้งคู่เข้าใจกัน และได้เล่นดนตรีด้วยกัน

หลินและนัทสีได้มาเจอกันที่วันช้อทคอนเสิร์ตของนัทสี พวกเขาได้คุยปรับความเข้าใจกัน นัทสีบอกเธอว่าเขาเองก็เคยแปลงานที่หลินลืมเอาไว้เล่มนี้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นพวกเขาควรมีอะไรเชื่อมกันอยู่จริงๆ นัทสีชวนหลินขึ้นมาเล่นเปียโนให้กับเขาในงานคอนเสิร์ต และทั้งคู่ก็ได้เล่นดนตรีด้วยกันในที่สุด

บทภาพยนตร์

เนื่องจากว่าได้มีการถ่ายทำในส่วนของบทร่างที่ 2 จนจบสมบูรณ์ แต่ได้มีการแก้ไขเนื้อเรื่องในภายหลัง เพื่อให้ภาพยนตร์มีความสมบูรณ์มากขึ้น ข้าพเจ้าจึงได้นำบทภาพยนตร์ทั้งร่างที่ 2 และร่างที่ 3 มาไว้ในนี้

บทภาพยนตร์เรื่อง Strings Attached ร่างที่ 2

Scene 1 ภายใน / หอของหลิน / กลางคืน

- montage หลิน กดเปิดไฟประดับที่เธอเตรียมเอาไว้ในห้องตามจุดต่างๆ และเอาแผ่นซีดีและหนังสือดนตรีมากมายของตัวเองซ้อนกันขึ้นไปเป็นตั่งสูงๆ บนโต๊ะทำงานของเธอ
- รูปถ่ายใบหนึ่งหล่นลงมาจากกองหนังสือเธอก็ล้มลงหยิบมันมาดูเป็นรูปคู่ของหลินกับตั้เธอหน้ากระตักแล้วขำ

มันอย่างรวดเร็วก่อนจะโยนมันไปที่ถังขยะแต่โยนไม่ลง ภายในห้องตอนนี้แสงไฟดูสลัวและโรแมนติก หลินนำกล้องคอมแพคตัวหนึ่งขึ้นไปตั้งไว้บนนั้น และกดปุ่มเริ่มอัดวิดีโอ เธอจัดผมตัวเองในกระจกที่วางอยู่ข้างๆ กระจก แอมสองสามทีแล้วหมุนตัวกลับไปที่มีมข้าง นับจังหวะเองแล้วจึงหันกลับมายิ้มและทักทายที่กล้องด้วยอารมณ์ที่สุด ใส่ขึ้นเป็นเท่าตัว

หลิน

“สวัสดีค่ะ เจอกันอีกแล้วนะคะที่ช่อง lyn's room เพลงนี้ก็เป็นเพลงใหม่ที่หลินเนี่ยแต่งเองเลย ตั้งใจจะ มอบเป็นของขวัญปีใหม่ให้ทุกๆ คนนะคะ ถ้าชอบยังไงก็กด subscribe กันได้เลยน้า”

หลินทำท่าชี้ไปข้างล่างตัวเอง ตัดไปที่ภาพจากกล้อง เห็นเอฟเฟคแสดงตัวอักษรชื่อchannelของหลินเหมือนอยู่ในหน้า จอ youtube ก่อนจะเริ่มเล่นดนตรี

หลิน

“Bright lights, shining this time of night
hoping I'll be alright, wishing you're
by my side through this time when
bright lights, glowing right in my dreams
It's not always like it seems
cause you are the only thing that I can't see”

- ภาพหลินเล่นดนตรีตัดสลับกับบรรยากาศในห้อง รูปของหลินกับตั้ที่ถูกขยำ / รูปที่เคยเป็นรูปคู่มาก่อนแต่ถูกฉีกให้ เหลือแค่หน้าหลินคนเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 ภายใน / หอของหลิน / กลางคืน

ภายในห้องนอนที่ปิดไฟมืด มีเพียงแสงไฟจากต้นคริสต์มาสและไฟประดับในห้องที่ยังสว่างอยู่ เพลงยังคงดังต่อเนื่อง ออกมาจากจอคอมพิวเตอร์แล็ปท็อปที่วางอยู่บนเตียงของหลิน หลินนอนคว่ำอยู่บนเตียงของตัวเอง ช่างๆคอมมี เอกสารภาษาไทยจำนวนหนึ่งที่รอการแปลวางอยู่ มือขวาของหลินหยิบขนมก๊อบแก๊บใส่เข้าปาก เลื่อนอ่านคอมเม้นท์ในหน้า youtube ของตัวเอง พลังหวัก็โยกไปตามจังหวะเพลงเบาๆ

หลิน

‘hoping you would listen to the things I say, you had-’

มีเสียง บิ่ง ดังมาจากห้องข้างๆ หลินทำหน้าตาไม่พอใจแล้วกดเพิ่มเสียง

หลิน

no clues the things I'd do for you to stay, my heart-’

ทันใดนั้นพีก็เบิกประตูเข้ามา

พี

“เมอร์รี่คริสต์มาสจ้า”

พีถอดรองเท้าไปพูดไปอยู่ที่หน้าประตู เธอวางของลงที่โต๊ะ มีซองสีขาวซองหนึ่งโดดเด่นออกมากกว่าเพื่อน

พี

“โ้ย ฟังมันนั่นอะฟังทั้งวัน นี่มีงป่นวิวตัวเองปะเนี่ย”

พีเอ่ยแซวเมื่อได้ยินเสียงเพลงที่หลินเปิดเอาไว้ก็ทักขึ้นมาเสียงดังเพื่อให้ตัวเองเสียงดังกว่าเพลงที่หลินเปิด หลินเหลือบ มองแวบหนึ่งแต่ไม่ตอบ พีถอนหายใจแล้วจิบปากเมื่อเห็นข้าวของวางระเกะระกะในห้องนอน

พี

“นี่ กูไม่อยู่วันเดียวมึงยังทำห้องรกขนาดนี้ ถ้ากูย้ายออกไปมึงจะอยู่เงเนี่ยหลิน”

พูดไปก็เก็บของที่หลินทำร่วงและเทะไว้ในห้องขึ้นมาถือไว้ พียงไม่ได้วางของลง เธอตัดสินใจเดินไปที่คอมพิวเตอร์ของ หลินแล้วกดปิดเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลิน
(โวยวาย)
“เฮ้ย อะไรของมึงอะ”

พี
“นี่ ดูห้องบ้าง”

พีโยนของลงบนเตียงข้างๆหลินแล้วส่ายหัวเบาๆ เดินกลับไปทีกองข้าวของของตัวเอง

หลิน
“เออน่ากูอยู่ได้”

หลินตอบปัดๆรำคาญหน่อยๆ พลันฉุกคิดประเด็นที่จะทำให้เพื่อนอารมณ์ดีขึ้นได้

หลิน
“ละเป็นไงบ้างอะบัตรคอนเสิร์ตมึง เรียบร้อยมะ”

สีหน้าพีเปลี่ยนไปทันที พียิ้มกริ่มกริ่มแล้วหยิบบัตรคอนเสิร์ตที่อยู่ในซองขึ้นมาอวดหลินอย่างภาคภูมิใจ

พี
“นี่! เรียบร้อยสองใบ ใบนึงของกูและอีกใบ..
ที่ควรจะเป็นของมึง”

พีวิ่งตุ๊กๆทำตัวน่ารักออกอ้อนเข้ามานั่งข้างหลิน

พี
“มึงอะ ไม่ไปกะกูจริงดิ”

หลิน
“หี มึงไปเหอะ กูไม่รู้จ๊ก”

พีทำหน้ายิ้มเหมือนงอน เธอมองหน้าจอกที่หลินเปิดเพลงเอาไว้แม้จะไม่ได้เปิดเสียงก็ตาม หลินยังคงไล่อ่านคอมเมนต์อยู่

พี่

“ละตกลมึงจะส่งเพลงขึ้น itunes มะ”

หลิน

“ก็ถ้าส่งได้ก็เอาอะ ชายของป๊ะ”

พี่

“เออ ดี เพราะว่าพอเพื่อนกูตั้งขึ้นมาละมันจะ
อยากคีพลุด ลูกขึ้นมาเก็บห้องกับเค้าบ้าง”

พี่พูดพลางลุกออกจากเตียงที่นั่งอยู่กับหลิน เดินตรงไปที่ห้องน้ำ หลินพูดตามระหว่างที่เพื่อนสนิทเดิน

หลิน

“น้อยๆหน่อย นี่ก็หูกูป๊ะ กลัวมึงเหงาเลยให้มาอยู่ด้วยกัน”

พี่ถอนหายใจซาๆ สายหน้าแล้วเดินเข้าไปในห้องน้ำ แต่ดันเจอกองเสื้อผ้าที่ถูกวางทิ้งไว้ในอ่างล้างหน้า

พี่

“อีกละหลิน มึงกะจะรกรทุกที่เลยมะ”

บ่นพลางหยิบเสื้อออกจากชิงค์แล้วโยนใส่ตะกร้าผ้าของหลินที่วางอยู่ไม่ไกล หลินเห็นดังนั้นรีบเงยหน้า
ลุกขึ้นนั่งเพื่อ ห้ามเพื่อน

หลิน

“เฮ้ยมึงอย่าใส่นั้นนั้น ของ..มันไม่ใช่ของกูอะ”

พี่ทำหน้าที่ มองเสื้อที่ตัวเองถืออยู่ในมือ คิดอะไรบางอย่างขึ้นได้แล้วโยนทิ้ง

พี่

“อย่าบอกว่าของไอต๊ะนะ”

(หลินทำเป็นเมิน มีพิรุณ)

“ไหนมึงบอกทิ้งไปหมดละงัย”

หลิน

“เออ ก็กอนี้กูเพิ่งเจอ เตียวพรงนี้เอาไปทิ้งแล้ว”

พี่ทำท่าหยี โยนมันกลับเข้าไปที่เดิมแล้วพูดพลางปิดประตูห้องน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี

“เออ รับๆเอาออกไปเหอะ เหมือนวะ”

พีปิดประตูห้องน้ำ หลินเห็นรายการแจ้งเตือนตั้งขึ้นมาบน tab facebook ที่เปิดอยู่ข้างๆแล้วเปลี่ยนแท็บจากในคอม ของตัวเองจาก youtube ไปที่ facebook มีผู้ชายคนหนึ่งทักมาหาเธอพร้อมคำขอเป็นเพื่อน ‘Natsu : Hello’ เขาทักมา

หลินเห็นข้อความแจ้งเตือนมาก่อนแล้วนึกสงสัย เธอกดเปิดเข้าไปดูที่หน้าโปรไฟล์ของนัทสึดูท่าแล้วเขาน่าจะชอบกีตาร์ เพราะแค่รูปโปรไฟล์ยังเล่นกีตาร์เลย หลินพิมพ์ตอบไป

Lyn : Hello

Natsu : Is the person in this video you? นัทสึถามกลับมาอย่างว่องไวเหมือนพิมพ์รอเอาไว้แล้ว เขาส่งลิงค์เพลงของหลินมาด้วย หลินงงเล็กน้อย

Lyn : Yes that’s me. Can I help you with anything?

นัทสึรีบหายไปสักพัก messenger บอกว่าเขากำลังพิมพ์ข้อความอยู่ ระหว่างนั้นหลินก็เข้าไปส่องโปรไฟล์ของเขาต่อ เธอได้รับแอดคำขอเป็นเพื่อน ทันใดนั้นรูปมากมายที่ไม่ได้เปิดเป็นสาธารณะเมื่อตอนแรกก็แจ้งเตือนเต็มไปหมด หลิน เลื่อนๆดูก็เจอรูปภาพหนึ่ง เป็นภาพกลุ่มนักศึกษาในงานวันปีใหม่ที่ดูคุ้นตา เธอหยุดดูมันแปบเดียวแล้วก็เลื่อนผ่านไป

หลิน

“เล่นดนตรีหรือ”

หลินพิมพ์ถามเมื่อเลื่อนเจอโพสต์เกี่ยวกับดนตรีมากมาย แต่เพราะมันเป็นภาษาญี่ปุ่นเธอจึงอ่านไม่ออก หลินมาสะดุดอยู่ที่โพสต์หนึ่ง เป็นโพสต์เตอร์ทัวร์คอนเสิร์ตของนัทสึที่หน้าตาคคล้ายๆที่พีเพิ่งขอให้เธอดูเมื่อกี้ หลินมอง ภาพนัทสึใน

โพสต์เตอร์สลักรูปโปรไฟล์ เธอตกใจลุกขึ้นยืน เป็นจังหวะเดียวกันกับที่พีกดชักโครกและเดินออกมาจากห้องน้ำเจอ หลินยืนนิ่งเป็นหินอยู่ พีมีมือถือในมืออยู่

พี

“เออหลิน งานที่กูฝากมึงแปลเสร็จยังนะ ..หลิน?”

หลินได้สติ กลับไปนั่งที่เตียงเหมือนเดิมและเอาคอมขึ้นมาวางบนตักตัวเอง ไม่ได้สนใจพี พีถามคำถามเดิมซ้ำ

พี

“หลิน หนังสือที่กูให้มึงแปลอะ เสร็จรึยัง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลินยื่นเอกสารที่วางอยู่บนเตียงตั้งแต่ก่อนหน้านี้ให้พี่ลวกๆ แล้วกลับมาสนใจจุดกลมๆที่แปลว่านัทสี
ยังคงพิมพ์อะไร บางอย่างอยู่ต่อ

พี่

“มีงทำอะไรอะ” พี่ชะงอกหน้ามาจะดู หลินบิดจอกคอมหนี

หลิน

“ถ้ากูบอกมีงห้ามกรีดนะ”

หลินหมุนหน้าจอให้พี่ เป็นหน้าโปรไฟล์นัทสี พี่มองมันสั๊กพักแล้วตกใจอุทาน

หลิน

“เค้าแอดกูมาอะ”

พี่

“เขี่ย บ้าไปแล้ว มีง ... นี่ที่รักกูเลยนะเว้ย”

พี่กดจอกคอมทันทีได้ยินเสียง facebook message ก็ดิ่งขึ้น หลินชักคอมกลับไป ยังไม่ได้เปิดหน้าจอดู
หลินทำหน้าที่ไม่ ถูก จะเซ็นก็ฟอร์มไว้ก่อน เธอเปิดหน้าจอขึ้นอย่างอารมณ์ดี ก่อนจะเห็นข้อความของ
นัทสีแล้วขมวดคิ้ว

Natsu : My name is Natsu Mizuhara, I'm a Japanese singer. I would like to inform you
that your song 'Bright lights' is very similar to my song named 'Hikari'. นัทสีส่งลิงค์มา I
suggest you to delete your song as soon as possible before our company sue you for
plagiarism. หลินอ่านจบแล้ววง พี่กึ่งง

พี่

“อะไรอะ เค้าว่าไงๆ”

หลิน

“เค้าบอกให้กู..ลบเพลง”

หลิน

“คือเค้าบอกว่าเพลงกูเหมือนเพลงเค้า ละจะให้ลบ
แม่งเหมือนบอกให้กูลาออกจากงานอะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลินพิมพ์ถามกลับไป what do you mean by that? I wrote it by myself. I'm not gonna delete it. หลินตอบไปแล้วรอนท์สีพิมพ์ เขาพิมพ์ซ้ำเกินไป หลินจึงปิดจอคอมใส่เลย

พี

“เฮ้า เรียบร้อยละหรือ”

หลินไม่สนใจ เก็บของออกจากเตียงเตรียมจะนอน พีลุกออก

พี

“เฮ้า อะไรของมึงเนี่ย”

หลิน

“ไปๆแยกย้าย นอนได้แล้ว”

พีเดินไปที่โต๊ะทำงานของตัวเอง ดูนาฬิกาในคอม เปิดหน้าจอกอมของตัวเองขึ้นเตรียมทำงานต่อ

พี

“สามทุ่มครึ่งเนี่ยนะ”

พีนั่งทำงานเงียบๆไปพักนึง

พี

“มึงไม่ได้ไม่ยอมลบเพราะเรื่องไอ้ตะไคร้มะ”

หลินเงียบไม่ตอบ พีถอนหายใจเสียดัง

หลิน

“มันไม่ได้สำคัญขนาดนั้นแล้วแหละมึง”

หลินตั้งใจจะหลับๆไป แต่โทรศัพท์ของเธอดันมีรายการแจ้งเตือนดังมาถึง 3 ครั้ง เธอหยิบมันมาอ่าน are you there? / hello? / Sorry but this is very urgent. ยังไม่ทันได้กดเปิดอ่านนทสีก็โทรมา หลินนั่งขึ้นบนเตียง กดรับสาย

หลิน

“Hello?...Yes it's me”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี่หันมาหาหลิน ขมุบขมิบปากว่านั่นนั้ทสี่หรือ เปิดลำโพงเร็วๆ หลินกดเปิดลำโพง

v.o. นั้ทสี่

“I’m sorry but I need to call you.
Look, can we meet tomorrow?
my flight’s about to take off to
Bangkok right now”

หลินตกใจ

หลิน

“What? Aren’t you in Japan?”

v.o. นั้ทสี่

“Yes, but I’ll be there by tomorrow morning.
Can we meet at lunch time? I really want
to explain to you in person.”

พี่ขมุบขมิบปากบอกว่า ตอบว่าเยสสิๆ หลินพยายามไม่สนใจทำทีดีตาของเพื่อน

หลิน

“Er- Ok. Where?”

v.o. นั้ทสี่

“Great! I’ll confirm you the place later.”

มีเสียงประกาศสายการบินดังเข้ามา

v.o. นั้ทสี่

“Look I’ll need to go now. I’ll
see you tomorrow then.”

นั้ทสี่วางสายไป พี่จ้องหลินตาไม่กระพริบ
หลินนอนลงอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี

“กูไปด้วยดี-”

หลิน

“ไม่”

พี

“โหไร้ว้า เออถ้ามึงจะออกอยู่แล้ว
กูฝากเอางานไปปรินทร์ด้วยละกัน”

Scene 3 ภายใน / ห้องอาหาร / กลางวัน

v.o. พี

“อันที่มึงเคยแปลไว้อะ เดียวส่งไฟล์ให้”

หลินยืนอยู่ที่หน้าร้านอาหาร ในมือถือปึกเอกสารที่เพิ่งปรินทร์มาที่เขียนว่า twin flames : finding your ultimate lover ตัวใหญ่บนหน้าแรก พนักงานเดินมาหาเธอ

พนักงาน

“เชิญทางนี้เลยคะ”

หลินเดินตามพนักงานไปยังห้องรับรองแบบส่วนตัว ประตูเปิดออก เห็นนัทสีที่นั่งทานอาหารอยู่ภายในห้อง ทั้งคู่สบ ตากันแว็บหนึ่ง ต่างฝ่ายต่างจ้องกันไม่วางตาก่อนหลินจะเดินเข้าไป นัทสีทำท่าจะลุกขึ้นสวัสดีแต่หลินห้ามเอาไว้

หลิน

“no no, it's okay”

หลินนั่งลงตรงข้ามนัทสี นัทสียื่นมือออกจะให้หลินจับมือ หลินก๊ากๆกั๊กๆก่อนยื่นมือออกไปจับมือตามมารยาทด้วยท่าที่เกร็งไปหมด

นัทสี

“Thank you so much for coming today. I'm Natsu”

หลิน

“I'm ...Lyn”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัทสี

“Ah- do you wanna eat anything?”

นัทสีทำท่าจะยื่นเมนูให้หลินแต่หลินยกมือขึ้นสองข้างเป็นเชิงว่าไม่เป็นไร

หลิน

“No no! I’m all good. ...er, can we discuss about the song now?”

นัทสี

“Yes sure! ..well,”

นัทสีเลื่อนจานอาหารของเขาไปไว้ด้านข้างโต๊ะแล้วก็มองหาอะไรบางอย่างในกระเป๋าของเขา (หูฟัง) บรรยากาศเงียบ ไปหมด มีเพียงเสียงเพลงแบบญี่ปุ่นของร้านที่ตั้งคลอกดดันอยู่เบาๆ

หลิน

“So, I heard that you’re having a concert on new year’s eve?”

นัทสีพยักหน้า

หลิน

“You’re gonna play that song, right?”

นัทสี

“Yes, I’m currently promoting it. Have you listened to it yet?”

หลินส่ายหน้า นัทสียิ้มบางๆ เขาหยิบหูฟังออกมาจากกระเป๋าอันหนึ่งแล้วเสียบมันเข้าที่มือถือของตัวเอง เขายื่นหูฟังให้ หลินไม่ยอมรับมันไป

หลิน

“Err, I think I’ve already told you that I wrote it all by myself”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัทสี

“Yes yes, I just need you to listen to it first.
I have my point too. Our songs are too similar,
they’re just like the same song.”

นัทสีพูดเชิงอธิบาย หลินยังคงไม่ยอมรับหูฟังไป เธอหนึ่งนั่ง จนนัทสีทำหน้าที่อ่อนลงเล็กน้อยแล้วถามซ้ำ หลินหยิบหูฟังให้นัทสี

นัทสี

“Do you have your earphone with you?
Can I borrow it?”

นัทสี

“and your phone..”

หลินปลดล๊อคหน้าจอมือถือของตัวเอง สิ่งแรกที่ขึ้นอยู่ในจอคือหน้าการค้นหาชื่อนัทสี เธอกดออกจากแอปพลิเคชัน แล้วยืนยันให้นัทสี นัทสีรับมือถือไปแล้วเปิดเพลงของหลินจาก Youtube ก่อนจะยื่นหูฟังให้หลินอย่างละช้า

นัทสี

“You’re not gonna believe how similar they are.”

คราวนี้หลินมองมันเล็กน้อยก่อนจะรับหูฟังไปใส่ เพลงเล่นไปเรื่อยๆ Bright lights, shining this time of night, hoping I’ll be alright, wishing you’re by my side through this time when bright lights, glowing right in my dreams, It’s not always like it seems, cuz you are the only thing that I can’t see หลินถอดหูฟังออก ทำหน้าตาครุ่นคิดสักพักหนึ่ง

หลิน

“I think it’s different”

หลินพูดแบบกล้าๆกลัวๆเพราะรู้ว่าตัวเองไม่ได้พูดถูก นัทสีสวนกลับทันควัน

นัทสี

“Really? Because I think it’s very similar”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลิน

“Really? Because I think it’s very different”

นัทสี

(ถอนหายใจ)

“Please, why is it so hard for you just to delete, it’s just a song. You can write another one up at anytime.”

หลิน

(อึ้งปนโกรธ)

“You think it’s easy for me to write a song and get so much attention like this? Hey, my life’s not like yours. Nothing comes so easy like the way you gain attention.”

นัทสี

“You think so? If you think my life is easier than yours then tell me.”

(นัทสีหยุดพูด ท้าวโตะ)

“How hard could your life be?”

Scene 4 (Flashback)

v.o. หลิน

“When I was 18, I wanted to study music but my parents wouldn’t let me. Our family’s not that rich so I studied business just as they wanted, before I transferred to the music faculty. Still, things aren’t so easy because we still didn’t have enough money. I needed to work part time translating stuff. I later met a guy and thought he’s the one. Our story began just like some cliché movie plot,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพหลินมองกระจกที่วางอยู่บนโต๊ะเขียนหนังสือที่ห้องนอนที่บ้านสะท้อนเห็นหน้าตัวเองเธอนั่งอ่านหนังสืออยู่ในจอ คอมพิวเตอร์ของเธอเปิดเอกสารสำหรับการเรียนรู้เอาไว้ หลินลุกเดินไปแง้มประตูห้องดูนิดหน่อย ยาก่อนจะกลับไปที่โต๊ะตัวเอง เปลี่ยนไปเปิดโปรแกรม Logic ที่ตัวเองทำเพลงค้างไว้ และพลิกหนังสือไปอีกหน้าที่ เธอแนบเนื้อเพลงที่ยังเขียนไม่เสร็จเอาไว้
- ภาพหลินนอนคว่ำอยู่บนเตียงที่หอกำลังแปลงงานจากเอกสารที่เป็นภาษาไทยเข้าไปในคอมพิวเตอร์เป็นภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับเรื่อง twin soul
- ภาพหลินเดินหลงทางอยู่ในมหาวิทยาลัยมหิดลเธอเจอโต๊ะแล้วเดินเข้าไปถามทางโต๊ะบอกทางหลินแล้วหลินก็เดินไป โต๊ะมองตาม
- ภาพหลินมารอเจอโต๊ะที่มหาลัยในสถานที่เดิมหลินโบกมือโต๊ะที่อยู่กับกลุ่มเพื่อนวิ่งไปหาเธอหลินเอากล่องของขวัญเล็กๆออกมาให้

Scene 5 ภายใน / ร้านอาหาร / กลางวัน

นัทสีมีท่าที่อึ้ง

นัทสี

“don't tell me he also used your anniversary gift as a sweepstake on new year's eve too.”

ภาพในห้องของนัทสีรูปคู่ของนัทสีกับแพนเก่าที่แปะอยู่บนผนังคล้ายกันกับของหลินบนหน้าของแพนเก่าของเขา ถูกขีดทับด้วยปากกาเมจิกเช่นกัน

ภาพนัทสีที่นอนนอกหูกอยู่ในห้องเลื่อนfacebookไปเจอสิ่งที่เพื่อนของเขาโพสต์นัทสีขมวดคิ้วเป็นรูปจับฉลาก ของขวัญในงานปีใหม่ โดยมีผู้ชายคนหนึ่งที่เรา กำลังมองอยู่ ถือกล่องของขวัญที่มีหน้าตาคล้ายกันกับที่หลินให้โต๊ะ ไปเอาไว้อยู่

ภาพหลินขมวดคิ้วใส่จอโทรศัพท์ระหว่างที่ตัวเองกำลังอยู่ในท่าเดียวกันกับนัทสีที่นอนคว่ำอยู่

ภาพจากหน้าจอมือถือในมือแสดงภาพที่ดูมีการจัดวางเหมือนกันกับภาพจากฝั่งนัทสีแต่เปลี่ยนจากแพนเก่าของนัทสีเป็นโต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 5 ภายใน / ห้องอาหาร / กลางวัน

หลิน

“Yes, how could you know?”

นัทลี

“I’m the one who need to ask”

เข่าจิมมือถือ

“How could you remember all that?”

เข่าจิมมือถือให้หลิน ในหน้าจอเป็น wikipedia ประวัติตัวเอง หลินรับมือถือไปแล้วอ่านมัน

Scene 6 (Flashback นัทลี)

v.o. หลิน

“มีทสี่ฮาระ นัทลีโอะ เกิดและโตในชิบะ โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยโตเกียวทางด้านดนตรี ก่อนหน้านี้เขาเคย ศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจ ก่อนจะย้ายไปเรียนดนตรีอย่างเต็มตัว เพราะครอบครัวของเขาไม่ได้มีฐานะดีมาก ระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ นัทลีโอะยังต้องทำงานเพื่อรับผิดชอบค่าเทอมของตัวเองด้วยส่วนหนึ่ง ผ่านการรับ แปลบทความต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ”

- ภาพนัทลีตอนเพิ่งกลับมาถึงห้องนอนของตัวเองเขาโยนกระเป๋าเป้ใบเก่าๆลงบนฟูกนั่งลงบนนั้นและ ดึงเนคไทด์

ตัวเองออกกระหว่างที่ยังนั่งอยู่

- ภาพหนังสือที่วางอยู่ข้างๆตัวนัทลีบนเตียงเขาหยิบมันขึ้นมาเปิดออกใส่หนังสือด้านในเป็นหนังสือ การ์ตูนเขา

หงายตัวลงนอน ก่อนจะคว่ำตัวเพื่อหยิบแลปทอปที่วางซ่อนอยู่ใต้หมอนออกมาเปิดเพื่อพิมพ์งานต่อ หน้าจอ แสดงหัวข้อของเรื่องที่เขา กำลังแปลอยู่ เป็นเรื่อง twin soul อันเดียวกันกับของหลิน

Scene 7 ภายใน / ห้องอาหาร / กลางวัน

หลินเงยหน้าขึ้นมองนัทลี นัทลีก็อดมองเธอจริงๆ เขาหยิบมือถือไปจากมือเธอแล้วเลื่อนไปที่ข้อมูล เพลง Hikari ของตัวเอง หลินอ่านมัน

หลิน

“The story behind this song began just

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

like a movie plot, ...and ended just like
how every other college couple break up”

หลินอึ้ง นัทสีดึงมือถือนอกกลับไป

นัทสี

“And now, how could you know all the
things I didn’t even tell the interviewer?”

หลิน

“what?”

นัทสี

“The sweepstake thing.”

หลิน

(ขึ้นเสียง)

“Because it’s my story.”

นัทสีถอนหายใจ เขาเอาแขนท้าวโต๊ะ

นัทสี

“Look, I don’t know what’s going on or why
you are acting this way, but if it’s because of..
money”

หลินหน้าเสียเล็กน้อย คิ้วของเธอขมวดลงโดยไม่รู้ตัว นัทสีจิ้งจั่ง พุดให้เสียงเบาลง

นัทสี

“I can help you with it. You can tell me.
How much do you want? I would pay
for you to delete that song, please.”

หลิน

“No, you don’t understand”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัทสี

“Then tell me what do you want”

หลินเริ่มไม่พอใจหนักขึ้นเรื่อยๆ

หลิน

“You know what,- just... keep your own money.

(ลุกขึ้น)

I don't want it. And I'm not gonna delete my song too.”

หลินเดินออกจากห้องไป นัทสีทำท่าจะลุกตามแต่ไปไม่ได้เพราะยังไม่ได้จ่ายเงิน

Scene 8 ภายใน / ห้องหลิน / กลางวัน

หลินกลับมาถึงห้องก็อารมณ์เสียเดินตึงตังไปสงบสติอารมณ์ที่เตียง ฟีนั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะ เสียบหูฟัง เปิดเพลงเสียงดัง ออกมา มันคือเพลงของนัทสี หลินหยิบคอมพิวเตอร์ของตัวเองออกมาเปิดขึ้นและเปิดเว็บไซต์พันทิปเพื่อเตรียมเขียน กระชู้ดำนัทสี ‘เมื่อคุณโดนนักร้องชื่อดังทำมาสั่งให้ลบเพลงของคุณออก’ หลินพิมพ์ต่อไป ฟีเห็นหลินท่าทาง หงุดหงิดเลยถอดหู ฟังออกเพื่อคุยด้วย

फी

“หลิน ทำไรอะ”

ฟีมองเข้าไปในคอมของหลินแล้วตกใจ กระโจนไปแย่งคอมมา

หลิน

“फी เอามาเนี่ย”

फी

“หลินมึงใจเย็นนะ”

หลิน

(โวยวานเร็วเป็นไฟ)

“กูไม่เย็นแล้ว แม่่ง มึงรู้มัยเค้าบอกกูว่าไร
แม่่งให้กูลบเพลง บอกว่าจะจ่ายเท่าไรก็ได้แค้ให้
กูลบเพลง ละยังหาว่ากูโกหก ประวัติตัวเองอีก
จะบ้าหอรอ ใครมันจะมีเวลาไปสนใจ ชีวิตคนอื่นขนาดนี้นั๊วะ”

พี

“เดี๋ยว ยังไงนะ กูขอซ้าๆ เค้าว่ามึงโกหกอะไร”

หลิน

“กูไม่รู้! ก็แค่เจอเรื่องอะไรมาคล้ายๆกันปะ
แบบ กูยั้งว่าแปลกเลย บางเรื่องก็เหมือนกัน
จนน่ากลัวอะมึง”

พีเจียบไปพักหนึ่งก่อนจะเอ่ยขึ้นมาลอยๆ

พี

“หรือจะเป็น twin soul?”

พีเอ่ยขึ้นมาเหมือนจะถาม หลินทำหน้าที่ไม่เข้าใจ

พี

“twin soul ไร คนสองคนที่มี connected กันอยู่อะ
คนที่ชอบอะไรเหมือนกัน เหมือนหยินกับหยางอะ”

- ภาพนั้ทสี่กำลังจะออกจากที่ร้านแล้วเหลือบไปเจอเอกสารที่หลินลืมทิ้งไว้

พี

“มึงยังช่วยกูแปลอยู่เลยหลิน ที่กูฝากมึงไปปรินท์ไง”

หลิน

“จิบหาย”

- ภาพนั้ทสี่พลิกเอกสารเรื่อง twin soul อ่าน จำหน้าผู้แปลเป็นชื่อหลิน นั้ทสี่ทำหน้าที่ครุ่นคิด - กลับ
มาที่ห้องหลินพยายามติดต่อโทรศัพท์หานั้ทสี่แต่ไม่มีใครรับสายพีรอเซ็งๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี

“มึงไปปริ้นท์ใหม่ให้กูเลย”

หลิน

“เฮ้ยย เปลืองตังค์อะ”

พีเหลืออดกับความขี้เหนียวของเพื่อน ทำท่ายกมือขึ้นจะตี เป็นจังหวะเดียวกับที่นัทสีส่งข้อความมาหาหลิน ‘If you’re free tomorrow’ ‘please come meet me. I have something very important to tell you’

scene 9 ภายใน / หน้าประตูลิฟท์ที่คอนเสิร์ต / กลางวัน

วันใหม่ ประตูลิฟท์เปิดออก หลินเดินออกมาทำตัวไม่ถูก ไม่รู้จะเดินไปทางไหนดี เธอมองแผนที่google mapในมือที่ นัทสีส่งมาให้ว่ามาถูกที่แล้วใช้ใหม่และตกใจเมื่อเธอหันไปเจอหุ่น standy รูปนัทสีตั้งอยู่ข้างๆ แล้วนัทสีก็เดินออกมา จากทางห้องพักนักแสดงกับทีมงานคนหนึ่งพอดี ในมือของเขามีแก้วกาแฟ คิวงานบางส่วน และเอกสารนั้นอยู่ ทีมงาน เดินเข้าไปในฮอลล์ นัทสีเห็นหลินแล้วเดินมาหาเธอ เขายื่นเอกสารที่หลินลืมเอาไว้คืนให้

นัทสี

“You forgot this”

หลิน

“Thanks”

หลินพยายามหลบตา ไม่อยากคุยด้วยเท่าไร ส่วนนัทสีทำหน้าที่หน้าเหมือนมีอะไรอยากจะพูด แต่ก็กระตุกกระอักอยู่ นัทสี เกาหัวเล็กน้อยก่อนจะเอ่ยถาม

นัทสี

“You.. haven’t deleted your song yet right?”

หลินพยักหน้า

นัทสี

“Would you mind to come with me for a second?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 10 ภายใน / ฮอลล์คอนเสิร์ต / กลางวัน (ปิดทึบ)

หลินและนัทสีเดินเข้ามาในฮอลล์คอนเสิร์ต นัทสีเดินนำหลินไปยังเวที ระหว่างทางพวกเขาก็เดินไปคุยไปกัน

นัทสี

“That thing you translated, actually I’ve once translated it too”

หลิน

(หันมอง)

“Really?”

นัทสี

(พยักหน้า)

“when I was in college.”

(นัทสีเดินขึ้นเวทีไปพูดไป)

“by the way”

(นัทสีเดินไปหยิบกีตาร์มาสะพายแล้วจูนสาย เดินมาที่หลิน)

“I’m having a concert tomorrow, and suddenly, I don’t have a pianist yet.”

หลินมองห้วนๆ ไม่เข้าใจว่าเขาจะสื่ออะไร นัทสีนั่งยองๆลงที่หน้าเวที อธิบาย

นัทสี

“Don’t you think there’s a small possibility that we could be twin souls?”

หลิน

“You really believe in those stuff?”

นัทสียกคิ้วเป็นเชิงว่า ก็ไม่รู้สิ ก่อนที่จะยื่นมือออกไปให้หลินจับ หลินขังใจ

นัทสี

“Would you play with me?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลินคิดอยู่พักหนึ่งแล้วยอมยื่นมือให้หน้ทสี่ดึงเธอขึ้นเวทิม่า หลินเดินไปนั่งที่เปียโน น้ทสี่เดินไปที่หลัง
ไมโครโฟน เขา จูนสายกีตาร์ เทสต์เสียง น้ทสี่กระแอมที่ไมโครโฟน
หลินเลิกคิ้ว

หลิน

“And what are we gonna play?”

น้ทสี่

“Arr.. your song, my lyrics”

น้ทสี่

“Actually I adapted the lyrics from your song
and if we play this tomorrow ...I think you
don't have to delete it anymore”

หลิน

(พยักหน้า หลินหลุดยิ้มออกมาเล็กน้อย)

“อาฮะ.. then we might have to practice it first.”

น้ทสี่

“Together.”

น้ทสี่พูด เขายิ้มออกมาได้เมื่อหลินตกลง หลินพยักหน้า ยิ้มบางๆตอบเป็นอันยอมรับ

น้ทสี่

“You start.”

หลินเริ่มเล่นเพลงของเธอ แล้วน้ทสี่จึงเล่นตามและเริ่มร้องเนื้อเพลงใหม่ที่เขาเขียน

จบบริบูรณ์.

บทภาพยนตร์เรื่อง Strings Attached ร่างที่ 3 (ฉบับสมบูรณ์)

SCENE 1 ภายใน ห้องของหลิน กลางคืน

- หลินร้องเพลง bright lights หน้าจอเปลี่ยนเป็น interface youtube
- title card

SCENE 2 ภายใน ห้องของหลิน กลางคืน

- introduction หลินและพี
- นัทสีท์มาหาหลิน และนัดออกไปเจอ

SCENE 3 ภายในและภายนอก สนามบิน กลางวัน

เครื่องบินลงจอดที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ นัทสีท์เดินออกจากสนามบิน ระหว่างทางมีคนมองแล้วซุบซิบเต็มไปหมด เขาก้าวขึ้นรถแล้วถอดแว่นกันแดดออก

คนขับรถ

Would you like to go to the hotel right now?

นัทสีท์หยิบมือถือออกมา

นัทสีท์

Ah- actually, can we go somewhere else first?

คนขับรถออกรถ ภาพหน้าจอมือถือของนัทสีท์โชว์ขึ้น เขาพิมพ์หาหลินว่า ‘Please meet me at LAX restaurant by 2PM.’

SCENE 4 ภายใน ร้านอาหาร กลางวัน

พนักงานวางเมนูของร้านลงบนโต๊ะที่นัทสีท์นั่งอยู่ นัทสีท์ยิ้มให้พนักงานเล็กน้อยก่อนพนักงานคนนั้นจะเดินออกไป เขาหยิบเมนูของ

ร้านขึ้นเปิดพลิกไปมาฆ่าเวลา แล้วยกแขนขึ้นดูนาฬิกาที่บอกเวลา 14.05 นาที หลินมาสาย ทันใดนั้นเสียงกระดิ่งหน้าร้านก็ดังขึ้น เขามองลงไปจากชั้นลอยที่ตัวเองนั่งอยู่ก็เห็นหลินกำลังเดินเข้ามา หลินเดินขึ้นมาถึงโต๊ะ นัทสีท์ลุกขึ้นโค้งสวัสดี

หลิน

No no, it's fine!

นัทสีท์ยังไม่นั่งลง เขายื่นมือออกไปให้หลินจับ

นัทสี

Nice to meet you. I'm Natsu

หลินยังเขินๆอยู่กับการเจอคนดังครั้งแรก เธอยื่นมือไปจับมือนัทสีแล้วตอบรับ

หลิน

I'm Lyn.

เมื่อปล่อยมือออกจากกัน หลินค่อยๆนั่งลง เธอรวบรวมเอกสารที่ไปปรีนทมาไว้ข้างๆตัว ส่วนนัทสีนั้นนั่งลงด้วยท่าทีสบายๆกว่า เขายื่นเมนูอาหารให้เธอ

นัทสี

Would you like to eat anything?

หลินรับมันไปแล้วเปิดเมนูของร้านดูแล้วอ่านดู นัทสีทำแบบเดียวกัน หลินแอบเหลือบสายตาดูขึ้นไปมองหน้านัทสี อยากจะรู้ว่าตัวจริงของนักร้องคนนี้น่าตาเป็นยังไง พอ นัทสีขยับนิดหน่อยเธอก็หลบหน้ากลับมาดูเมนูต่อ หลินพลิกกระดาษ นัทสีพลิกตาม เธอเหลือบมองเล็กน้อยแต่ไม่ได้สนใจ สักพัก หลินก็พลิกกระดาษไปมาอีก นัทสีทำแบบเดียวกัน จังหวะที่เธอกำลังจะทักนัทสีนั่นเอง พนักงานก็เดินเข้ามา

พนักงาน

Would you like to order now?

ทั้งคู่

Ah yes.

ทั้งคู่มองหน้ากันเล็กน้อย ไม่ได้แปลกใจมาก ก็แค่พูดชนกัน

ทั้งคู่

เอาน้ำส้มที่หนึ่งค่ะ / One orange juice please

ทั้งคู่พูด พร้อมชูนิ้วเป็นเลขหนึ่งขึ้นมา พวกเขาหันหน้ามองกัน

ทั้งคู่

เป็นสองที่เลยค่ะ / Make it two.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พวกเขาพูดพร้อมกันอีกแล้ว พนักงานทวนรายการอาหาร หลินส่งรอยยิ้มฝืนๆให้พนักงานก่อน พนักงานคนนั้นจะเดินออกไป หลินหันกลับมาหาหน้ทสี่ ทำตัวไม่ถูก

หน้ทสี่

Oh right, about the song, have you listened to mine yet?

หลินทำหน้างแล้วเหมือนจะนึกขึ้นได้ เธอพยักหน้าก่อนจะเปลี่ยนสีหน้าเพราะรู้สึกที่ตัวเองมาผิดทาง เธอไม่น่าตอบว่าใช่เลย

หลิน

Ah- but, I think it's not that similar

หน้ทสี่พยักหน้าตาม กำลังคิดอยู่ว่าจะตอบอย่างไรดี เขาคิดนิดหน่อยแล้วพูดขึ้นมา

หน้ทสี่

Look, the problem right now is not whether you think it's similar or not, because my company already does. They want to sue you, so you'd better delete yours.

หลินขำเล็กน้อย

หลิน

don't you think you are being too harsh on me?

หน้ทสี่ขมวดคิ้ว หลินอธิบายต่อ

หลิน

I mean, you know comparing to you I'm just no one. I wrote this song when I was heartbroken and didn't even expect it to be this famous.

หน้ทสี่ตะหงิดกับคำพูดหลิน เขาขมวดคิ้ว เป็นจังหวะเดียวกันกับที่พนักงานเดินเข้ามาเสิร์ฟน้ำสองแก้ว ให้ พวกเขาหยุดคุย พอพนักงานเดินออกไปหลินก็หยิบน้ำขึ้นดื่มน้ำ

หน้ทสี่

When did you wrote it again?

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลินวางแก้วน้ำลง

หลิน

When I broke up with my boyfriend.

นัทสีนี่งเหมือนจะคิดอะไรบางอย่าง เขามองหน้าหลินไม่วางตา หลินรู้สึกถึงแรงกดดันและเล่าต่อ หวัง
ให้นัทสีเข้าใจเธอ

หลิน

On our anniversary...
I caught him cheating on me
and the title 'bright lights' was interpreting
the light inside me that.. still.. shines.

หลินไม่รู้ด้วยซ้ำว่านัทสีฟังเธออยู่รึเปล่า นัทสีคิดตามคำพูดของเธอไปเรื่อยๆก่อนจะเอ่ยออกมาในตอ
นัท้าย

นัทสี

can you tell me the full story?

นัทสีพูดจบก็หยิบแก้วน้ำขึ้นมาดูหน้าต่อ มันเป็นแก้วของหลินที่เขาหยิบผิด นัทสีและหลินยังคงไม่รู้ตัว
หลินงนิตหน่อยแต่ก็เริ่มเล่า

SCENE 5 FLASHBACK LYN

v.o. หลิน

I.. first met him at his university when
I was delivering an assignment.
He was sitting there with his friends.

ภาพหลินเดินเข้าไปสะกิดโต๊ะแล้วถามทาง
ภาพหน้าหลินที่อิงไปกับความดุติของติะ

หลิน

ร้านอาหารไปทางไหนหรือคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 6 ภายใน ร้านอาหาร กลางวัน

หลินเล่ามาถึงตอนนี้แล้วหยุด เธอมองแก้วในมือนัทลี

หลิน

wait. Isn't that mine?

นัทลีตกใจรีบคายหลอดออกขอโทษขอโพยแล้ววางมันลงที่เดิม เขาขอให้หลินเล่าต่อ

นัทลี

What about when you two broke up?

หลินทำหน้าที่เหมือนไม่ค่อยอยากเล่าเท่าไร

SCENE 7 FLASHBACK LYN

v.o. หลิน

Well it was our anniversary

หลินไปหาโต๊ะที่มอ เอาของขวัญไปให้แล้วตะโกนยอมเปิดมัน

SCENE 8 ภายใน ร้านอาหาร กลางวัน

หน้านัทลีอิงอยู่กับเรื่องที่หลินเล่า

หลิน

Then I realized that something has changed.

หลินหยุดเล่า นัทลีที่มีท่าทีอิงกับคำพูดของหลินเมื่อครู่เอ่ยขึ้นมาช้าๆ

นัทลี

You really must have done a very good research about me.

หลินเงง นัทลีเปิดบทสัมภาษณ์ที่เป็นภาษาอังกฤษของตัวเองจากในมือถือแล้วยื่นให้หลิน บนหน้าจอเป็นหัวข้อ 'The story behind 'Hikari''

SCENE 9 อาคารเรียนญี่ปุ่น ภายใน กลางวัน

- ภาพนัทสีกำลังหลงทางอยู่ในอาคารเรียน เขายืนอ่านแผนที่อาคารที่แปะอยู่ ทันใดนั้นก็หันไปเจอกับหญิงสาวคนหนึ่ง เขาเดินเข้าไปหาเธอ

v.o. นัทสี

I was lost, and she was just standing there
with her friends

นัทสี

sumimasen

นัทสีร้องกับความสวยของเธอ

v.o. นัทสี

Then I caught her cheating .. and we broke up

- ภาพนัทสีถือกล่องของขวัญวันครบรอบเดินมาอย่างอารมณ์ดี นัทสีเงยหน้ามาเห็นบางอย่างแล้วเขาก็ทำกล่องของขวัญตกลงบนพื้น

SCENE 10 ภายใน ร้านอาหาร กลางวัน

หลินอ่านบทสัมภาษณ์นั้นอึ้งๆ นัทสีดึงมือถือกลับไป เขามายมือจะให้หลินอธิบาย หลินงง

นัทสี

Why did you read me my own story?
You think I'm a dumb?

หลิน

What? I told you cause it's my own story!

นัทสี

Look! I don't know what your problem is,
but ..if it's because of .. money, I can help you
with it!

นัทสีพยายามหาทางช่วยแต่น้ำเสียงของเขามันกระแทกกระตันไปหน่อย หลินอึ้งไปแล้วล้วงกระเป๋าหยิบแบงก์ 500 ออกมาวางจ่ายเงินไบนึง พลังพูดไปด้วยความฉุนเฉียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลิน

You know what? Just keep your own money.

I don't want it. and I'm not deleting my song too!

หลินลุกเดินออกไป

SCENE 11 ภายใน ห้องหลิน กลางวัน

หลินกลับมาที่ห้อง กระพัดกระเปียดกับพี แล้วนึกขึ้นได้ว่าตัวเองลืมเอกสารไว้ที่นัทสี

SCENE 12 ภายใน ร้านอาหาร กลางวัน

นัทสีนั่งคิดอะไรเรื่อยเปื่อยอยู่ที่ร้าน พลันสายตาของเขาก็เหลือบไปเห็นสิ่งที่หลินวางลืมทิ้งไว้ เขาหยิบเอกสารนั้นมาเปิดดูแล้วขมวดคิ้ว นัทสีเปิดมันไปเรื่อยๆแล้ววางมันลงบนตัก หยุดคิดครู่เดียวก่อนจะส่งข้อความไปหาหลินอีกครั้งว่า 'Can you come meet me tomorrow?'

SCENE 13 ภายใน หน้าคอนเสิร์ต กลางวัน

หลินมาหานัทสี นัทสีคืนเอกสารให้เธอและถามว่าพอจะมีเวลาว่างไหม

SCENE 14 ภายใน คอนเสิร์ต กลางวัน

หลินและนัทสีได้ปรับความเข้าใจกัน นัทสีชวนหลินมาเล่นคอนเสิร์ตด้วยกันก่อนทั้งคู่จะเริ่มบรรเลงเพลง Bright lights (Duet)
(Transition ผ่านหลังนัทสี)

SCENE 15 ภายใน ห้องอัด กลางวัน

(Transition ผ่านหลังหลิน)

หลินร้องเพลงอยู่ในห้องอัดเสียงโดยมีนัทสีเป็นโปรดิวเซอร์นั่งอยู่ด้านนอกห้องร้อง ทั้งคู่อุ้มให้กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

กระบวนการผลิตภาพยนตร์

การเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production)

เมื่อบทภาพยนตร์ได้เสร็จจนเห็นโครงเรื่อง และรายละเอียดที่ชัดเจนแล้ว ก็เข้าสู่ขั้นตอนของการเตรียมการก่อนถ่ายทำ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การคัดเลือกนักแสดง

1.1 บทบาทที่ต้องการ

หลิน (22) นักศึกษาหญิงจบใหม่ ลูกครึ่งไทย-จีน ผิวขาว รูปร่างสมส่วน ผมสีเข้ม เป็นคนนิ่งๆ แต่มั่นใจ สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว กล้าเถียง เล่นเปียโนได้

นัทสี (24) นักกีตาร์ (โปรง - คลาสสิก) ชาวญี่ปุ่น รูปร่างสูงโปรง หน้าตาดี สะอาดสะอ้าน ผมตัดสั้น บุคลิกภาพดูเรียบร้อย พูดจาอ่อนหวานน่าฟัง มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ดี

พี (22) เพื่อนของหลิน รูปร่างผอมสูง พีเป็นคนอารมณ์ดี ยิ้มเก่ง ช่างพูดช่างคุย และซึ้น บุคลิกของพีจะดูเป็นคนกระตือกระต้า มีความสุขตลอดเวลา ที่สำคัญคือเธอเป็นแฟนคลับตัวยงของนัทสี

ติตะ (22) แฟนเก่าของหลิน มีลักษณะที่ดูเป็นผู้ชายในกลุ่มนักศึกษาที่มีฐานะ หน้าตาดีเป็นคนเจ้าชู้เงี้ยว

1.2 วิธีการคัดเลือกนักแสดง

โดยการคัดเลือกนักแสดง ส่วนใหญ่ผู้กำกับของข้าพเจ้าจะเป็นฝ่ายคัดเลือกมากกว่า ข้าพเจ้าจะช่วยประชาสัมพันธ์ผ่านทาง Social Media หรือสอบถามเพื่อนๆ ของข้าพเจ้า หากรู้จักใครที่มีลักษณะใกล้เคียง รวมถึงช่วยติดต่อดูแลกับผู้ที่สนใจมาคัดเลือกในบางคน

1.3 เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

ภาพยนตร์เรื่อง : Strings Attached

กำกับภาพยนตร์ : วีรินทร์ คงสุวรรณ

กำกับศิลป์-ออกแบบงานสร้าง : สุภาวิณี วีระนาคินทร์

บทบาท : หลิน			
ชื่อ : ปรายญา สัจจากุล			
เกิดวันที่ 6 พฤศจิกายน 1998			
เบอร์โทรศัพท์ : 089-200-4025			
เพศ : หญิง	อายุ : 20		
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : 5,500		
Facebook : Seenam Pratchaya	Line ID : -		
E-Mail : -			
การศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และสื่อ ดิจิทัล ชั้นปีที่ 2			
น้ำหนัก	ส่วนสูง : 164cm	ผม : น้ำตาลเข้ม	
เสื้อผ้า			
เสื้อ : S-M	กางเกง : S-M	เอว : 24	รองเท้า : 39

ตาราง 4.1 เอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “หลิน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่อง : Strings Attached

กำกับภาพยนตร์ : วีรินทร์ คงสุวรรณ

กำกับศิลป์-ออกแบบงานสร้าง : สุภาวิณี วีระนาคินทร์

บทบาท : นัทลี			
ชื่อ : ชุตติพัฒน์ เชี่ยวชาญ			
เกิดวันที่ : 6 กุมภาพันธ์ 2001			
เบอร์โทรศัพท์ : 095-048-4244			
เพศ : ชาย	อายุ : 17		
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : 7,500		
Facebook : PPoooh Chutipat	Line ID : -		
E-Mail : -			
การศึกษา : สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก			
น้ำหนัก : 76	ส่วนสูง : 188cm	ผม : ดำ	
เสื้อผ้า			
เสื้อ : XL	กางเกง : M-L	เอว : 34	รองเท้า : 44-45

ตาราง 4.2 เอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “นัทลี”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่อง : Strings Attached

กำกับภาพยนตร์ : วีรินทร์ คงสุวรรณ

กำกับศิลป์-ออกแบบงานสร้าง : สุภาวิณี วีระนาคินทร์

บทบาท : พี่			
ชื่อ : เมทินี สุทธิจันทร์เดช			
เกิดวันที่ : 29 พฤษภาคม 1995			
เบอร์โทรศัพท์ : 092-376-4994			
เพศ : หญิง	อายุ : 23		
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : -		
Facebook Maija Suttichandet	Line ID sunflower		
E-Mail : -			
การศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และสื่อ ดิจิทัล ชั้นปีที่ 2			
น้ำหนัก	ส่วนสูง : 165cm		
เสื้อผ้า			
เสื้อ : S-M	กางเกง : S-M	เอว : 24	รองเท้า : 37

ตาราง 4.3 เอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “พี่”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่อง : Strings Attached

กำกับภาพยนตร์ : วีรินทร์ คงสุวรรณ

กำกับศิลป์-ออกแบบงานสร้าง : สุภาวิณี วีระนาคินทร์

บทบาท : ตี๋			
ชื่อ : ธนบูรณ์ กิตติศรีกังวาน			
เกิดวันที่ : 12 พฤศจิกายน 1996			
เบอร์โทรศัพท์ : 080-788-3773			
เพศ : ชาย	อายุ : 22		
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : -		
Facebook Bally Kittisrikangwan	Line ID ballythebabyduck		
E-Mail : -			
การศึกษา : ชั้นปีที่ 4 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาคอินเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (INDA)			
น้ำหนัก	ส่วนสูง : 175cm		
เสื้อผ้า			
เสื้อ : M	กางเกง : M	เอว : 32	รองเท้า : -

ตาราง 4.4 เอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “ตี๋”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การออกแบบงานสร้าง (Production Design)

การออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์สั้น เรื่อง Strings Attached ได้มีการวางแผนอย่างชัดเจน เพื่อให้เห็นภาพตรงกันกับผู้กำกับ และสร้างออกมาให้ตรงตามภาพที่ออกแบบไว้ โดยเริ่มจากการหา reference มาพูดคุยกัน และนำมาสร้าง mood board ให้ครอบคลุม concept ของงาน โดย Concept ของการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์สั้นเรื่อง Strings Attached เกิดจากประเด็นเรื่องของ twin soul จึงนำเรื่องความเหมือนกัน แต่แตกต่างกันด้วยวัฒนธรรมและบุคลิกส่วนตัวมาออกแบบ

หลังจากนั้นจึงได้นำบทภาพยนตร์มาวิเคราะห์ โดยแยกออกมาตามสถานที่ เพื่อให้ง่ายต่อการออกแบบและจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากต่อไป

ห้องหลิน : Scene 1,2,11

ร้านอาหาร : Scene 4,6,8,10,12

สนามบิณสูวรรณภูมิ : Scene 3

มหาวิทยาลัย (ไทย) : Scene 5,7

อาคารเรียน (ญี่ปุ่น) : Scene 9

หน้าฮอลล์คอนเสิร์ต : Scene 13

ในฮอลล์คอนเสิร์ต : Scene 14

ห้องอัด : Scene 15

หลังจากนั้นจึงได้ดำเนินการหาสถานที่ เมื่อได้สถานที่ที่ถูกใจแล้ว จึงกลับไปหา reference เพิ่มเติมจนเข้าใจสิ่งที่ควรจัดการทั้งหมดแล้ว จึงนำมาออกแบบ โดยเริ่มต้นจากร่างแบบคร่าวๆ แล้วพัฒนาต่อเป็น Key Visual เพื่อให้เห็นภาพและเข้าใจตรงกับผู้กำกับ และนำไปสู่การจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากต่อไป

ภาพที่ 4.1 Mood Board Lyn

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

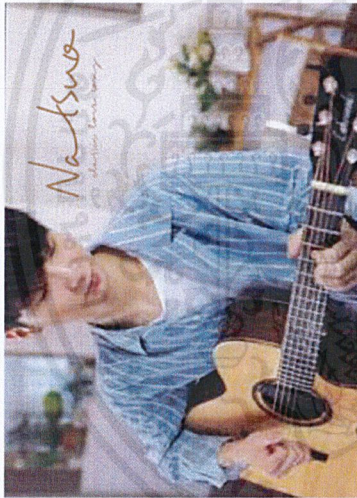
Mood Board

Natsu

COLOR

สีพื้นฐานจะเป็นสีน้ำตาลอ่อน เพื่อสื่อถึงบุคลิกความเป็นมิตร อ่อน ใจดี สุภาพ ความเป็นผู้ใหญ่ ความเรียบง่าย

DESIGN CHARACTER

เสื้อผ้าเรียบง่าย สีสัน Muji , Uniqlo สีอิฐโทน

ใส่แว่นตากันแดด ถ้าอยู่ในอาคารมักจะนำไปคาดผม

ทรงผมเซอรูมเซาตี

เป็นห้องนอนที่พอที่ญี่ปุ่นสมัยเรียนมหาวิทยาลัย ได้แรงบันดาลใจจากห้องนอนสไตล์ Muji ที่เขามองว่าดีไม่อ่อน มีความเรียบง่าย สะอาดตา มีความเป็นผู้นิยมเล่นกีตาร์จากที่เคยอยู่กับแฟน มีเครื่องดนตรี และของที่เกี่ยวข้องกับดนตรีประดับประดาห้อง มีหนังสือเกี่ยวกับดนตรี และมันไม่ได้จัดอยู่เล็กน้อย

ภาพที่ 4.2 Mood Board Natsu

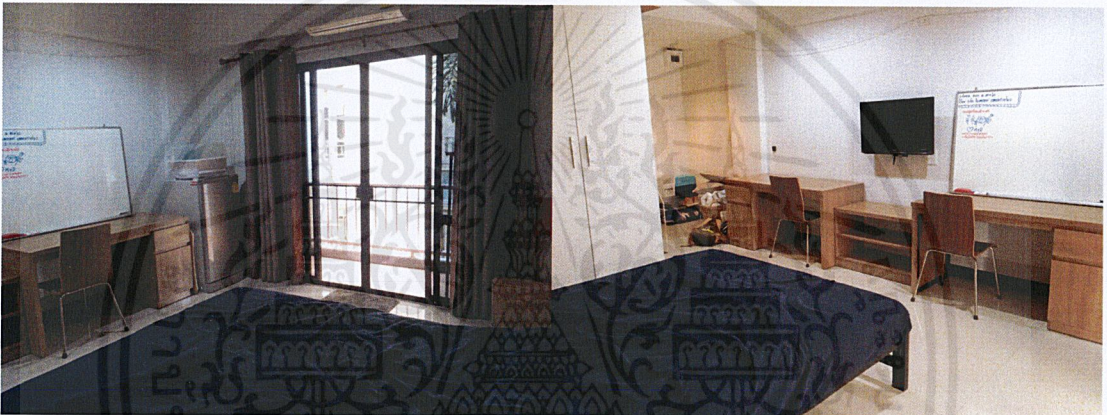
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ห้องหลิน

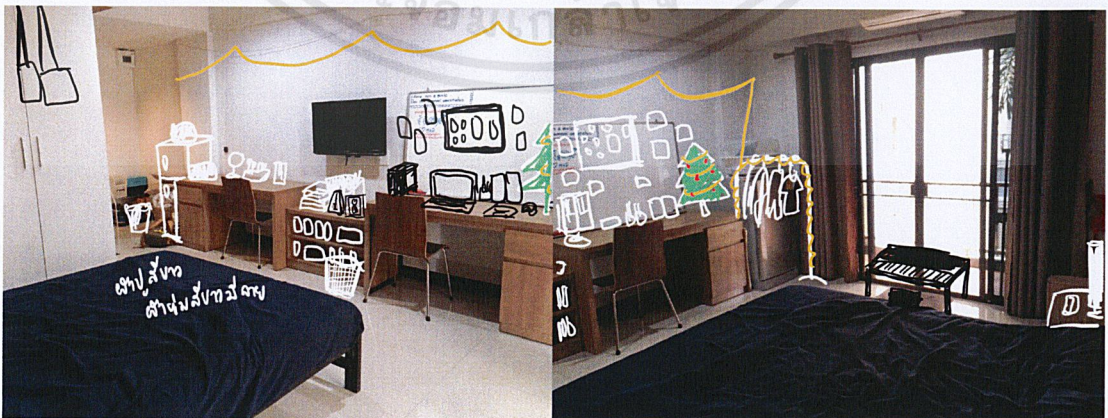
ในตอนแรกกลุ่มของข้าพเจ้าต้องการให้เป็นคอนโดที่มีการกันห้องนั่งเล่น และห้องนอนออกจากกัน แต่เนื่องจากได้รับคำแนะนำจากอาจารย์หลายๆ ท่าน จึงได้ตัดสินใจเปลี่ยนให้เป็นห้องพักเดี่ยวธรรมดา และหลังจากได้ตามหามาหลายแห่ง ก็ได้เลือก ห้องพัก Jia-Jia Place ลาดกระบัง เนื่องจากใกล้กับที่มงาน ไม่ต้องเดินทางไกล และห้องนี้ยังเป็นห้องของเพื่อนที่สามารถขอยืมใช้ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการเช่าห้อง

2.1.1 สถานที่

ภาพที่ 4.3 ห้องพัก Jia-Jia Place

2.1.2 แบบร่าง

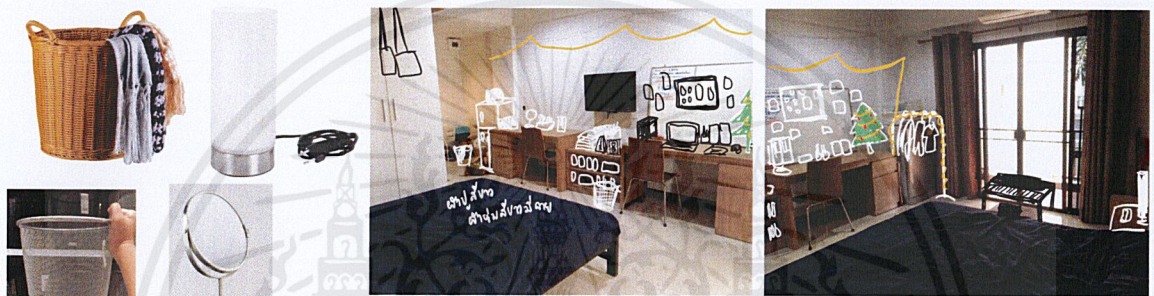
ภาพที่ 4.4 แบบร่างของห้องหลิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 อุปกรณ์ประกอบฉาก

หลังจากได้ภาพที่ต้องการอย่างชัดเจนและได้พูดคุยกับผู้กำกับแล้ว จึงได้เริ่มตามหาอุปกรณ์ประกอบฉาก โดยส่วนใหญ่ในหอหลินจะเป็นของใช้ทั่วไป โดยเพิ่มเติมของใช้ของนักดนตรีเข้าไปเพิ่มเติมให้กลายเป็นห้องหลินมากขึ้น จึงเน้นหารูปให้เห็นภาพชัดเจนแค่อุปกรณ์ประกอบฉากหลัก ส่วนอื่นๆ จึงใช้เป็นการลิสรายชื่อสิ่งของและนำมาเพิ่มเติมให้เต็ม โดยของตกแต่งในห้องหลิน จะมีทั้งของของหลินเอง ที่มีความเท่และดูดีในแบบของนักดนตรี และมีของน่ารัก กู๊กกิ๊กของพี่ที่มาอาศัยอยู่ด้วย

- โซนทำงาน **ใช้ชีวิต**
ที่ใส่ปากกา ปากกา ดินสอ มากมายหลายสีสี้น
กรรไกร คัตเตอร์ เทปใส
post it
นาฬิกาตั้ง โต๊ะ นาฬิกาแขวนผนัง
บอร์ดจิมู๋ เข็มจิมู๋
ที่ใส่เอกสาร แฟ้มเอกสาร กองกระดาษ กล้องเก็บของ เก็บเอกสาร
ของตั้งโชว์น่ารักๆ กุ๊กกิ๊ก
กบเหลาดินสอ
ชั้นใส่ของเล็กๆ
โคมไฟ

- โซนแต่งตัว
เครื่องสำอาง
กระแฉก
หวี ไม้ปาดผม ที่ทามม
ครีมบำรุง
เครื่องประดับ
ผ้าพันคอ ผ้าโพกผม
* ตะกร้าผ้า
ที่ซุ้

- โซนอาหาร
ตู้เย็น ไมโครเวฟ
ที่วางจานคว่ำจาน
ชั้นเก็บเสียบียง - มาม่า ขนมขบเคี้ยว
ขวดน้ำเปล่า
จานชามช้อนส้อม แก้วน้ำ ตะเกียบ
- โซนที่นอน
ปลอกหมอน ผ้าปูที่นอน ผ้าห่ม
ตุ๊กตา
ปลั๊กไฟ
โต๊ะข้างเตียง
นาฬิกา
โคมไฟ

- ของตกแต่งห้องอื่นๆ
ต้นไม้สีเขียว น่ารัก
ต้นคริสต์มาส ไฟประดับ
ของตั้งโชว์ (เกี่ยวกับดนตรีน่ารักๆ)
รูปตกแต่งห้องที่บ่งบอกไลฟ์สไตล์
ถึงชยะ
dream catcher
* ของเกี่ยวกับดนตรี
คีย์บอร์ด ไมค์ หูฟัง ลำโพง อื่นๆ

ภาพที่ 4.5 รายชื่ออุปกรณ์ประกอบฉากห้องหลิน

ภาพที่ 4.6 ระหว่างจัดห้องหลิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ร้านอาหาร

ข้าพเจ้าต้องการร้านอาหารที่มีความเป็นญี่ปุ่นแบบเซ็น มีต้นไม้และห้องส่วนตัว ซึ่งในรอบแรก กลุ่มข้าพเจ้าได้สถานที่ที่ใกล้เคียงภาพที่ต้องการ แต่ว่ามีปัญหาในระหว่างถ่ายทำหลายอย่าง ทำให้ต้องตัดสินใจถ่ายใหม่อีกครั้ง จึงจำเป็นต้องหาสถานที่ใหม่ เพราะสถานที่เดิมสะดวกไม่ตรงกับนักแสดง แต่ทว่าด้วยปัญหาหลายๆ อย่าง ทั้งด้านสถานที่ งบประมาณ และเวลาที่ไม่มีมากพอ ทำให้ท้ายที่สุดแล้วต้องเลือกสถานที่นี้แล้วมาแต่งเติมเพิ่มให้มีความใกล้เคียงภาพเดิม

2.2.1 สถานที่

ภาพที่ 4.7 LAX bar and restaurant

2.2.2 แบบร่าง

หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้ดำเนินการออกแบบตกแต่งสถานที่ตามที่ได้หาข้อมูลเพิ่มเติม โดยเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ ที่สถานที่นี้มีให้ เพียงแต่ต้องเพิ่มอุปกรณ์ตกแต่งฉากเล็กน้อย

ภาพที่ 4.8 แบบร่างของร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 อุปกรณ์ประกอบฉาก

สิ่งที่ต้องทำเพิ่มเติมคือกระดาษทรงกลาง ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจาก โคมไฟแบบญี่ปุ่น แต่เนื่องด้วยเวลาที่จำกัด จึงทำได้แค่แผ่นกระดาษที่มีลวดลายใกล้เคียงมากที่สุด แต่ไม่สามารถติดไฟได้ตามที่ต้องการ และมีการนำโคมไฟไปตกแต่งเพิ่ม

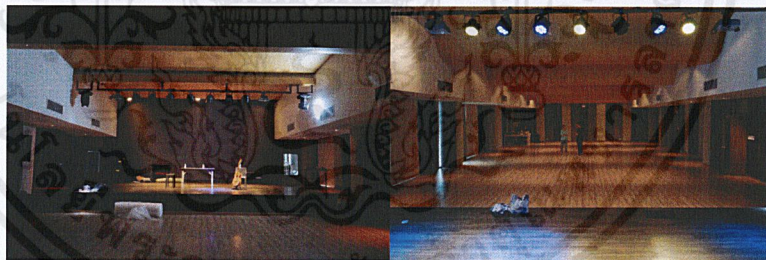

ภาพที่ 4.9 ตัวอย่างโคมไฟและสิ่งที่ทำขึ้น

2.3 ฮอลล์คอนเสิร์ต

2.3.1 สถานที่

ทีมของข้าพเจ้าได้เลือก Theera music เป็นสถานที่ถ่ายทำ เนื่องจาก มีความสวยงาม สะอาด เรียบหรู มีทางเดินระหว่างประตูและเวที รวมถึงมีพื้นที่กว้างขวาง สามารถทำงานได้ง่าย

ภาพที่ 4.10 เวทีคอนเสิร์ต Theera music

2.3.2 แบบร่าง

เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการให้เวทีคอนเสิร์ตมีเอกลักษณ์ความเป็นนันทศิลป์ พร้อมๆ กับมีแสงสีที่สวยงาม ตอบโจทย์ความเป็นฉากโรแมนติก จึงได้ตีโจทย์ออกมา และนำไปสู่ Key Visual

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT

NATSU

- ZEN
- ACOUSTIC
- แสงอาทิตย์อบอุ่น ในฤดูหนาว

แสงสีม่วง-เหลือง

ได้แรงบันดาลใจมาจากช่วงเวลา sunset in tokyo (ช่วงเวลา twilight sky)
 โดยแสงสีม่วงจะค่อยๆเพดเปลี่ยนเป็นสีแดง ในช่วงท้าย
 เปรียบเสมือนการเปลี่ยนผ่านของความเศร้า ไปสู่การเริ่มต้นใหม่
 (sunset to sunrise)

ภาพที่ 4.11 แบบร่างของเวทีคอนเสิร์ต

2.3.3 อุปกรณ์ประกอบฉาก

ในฉากนี้ มีอุปกรณ์ประกอบฉากแค่เอกสาร Twin Soul ที่หลินลิ้มทิ้งไว้ ซึ่งมีเพียงครั้งแรกที่หลินเดินเข้ามากับนั่นเท่านั้น ในส่วนของวิธีการสร้างฉากนี้ ข้าพเจ้าใช้ผ้าสีขาวยางรัดจับจีบให้สวยงาม แล้วนำไปห้อยติดกับท่อพีวีซีที่นำตะขอเกี่ยวขึ้นไปบนราวแขวนไฟ และด้านล่างใช้ท่อเหล็กวางเพื่อถ่วงน้ำหนักและให้จับผ้าคมสวยถึงด้านล่าง และใช้การจัดไฟเวทีเพื่อสร้างสีสันบนผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

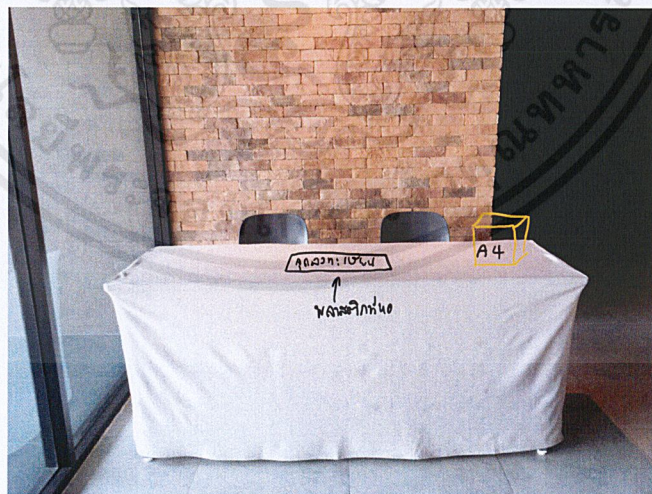
ภาพที่ 4.12 เบื้องหลังการจัดเวทีคอนเสิร์ต

2.4 ทางเดินคอนเสิร์ต

เป็นทางเดินด้านหน้าฮอลล์คอนเสิร์ต ซึ่งใช้ที่ Theera music เช่นเดียวกัน โดยสถานที่นี้มีอุปกรณ์ทุกอย่างให้พร้อม เช่น โต๊ะ ผ้าคลุมโต๊ะ

2.4.1 สถานที่

สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องเตรียมไปตกแต่งเพิ่มเติม มีโปสเตอร์งานแสดงของนักร้องสดเด่นด้นักร้อง เอกสารคิวการแสดงต่างๆ บนโต๊ะ และเอกสาร Twin soul ที่นักร้องเก็บไว้ให้หลิ โดยข้าพเจ้าตั้งใจให้มีรูปนักร้องอยู่ทั่วบริเวณ เพื่อแสดงถึงความโด่งดังและเป็นสถานที่ของนักร้องที่หลิ กำลังจะได้เข้ามาในสถานที่ที่เปรียบเสมือนโลกของนักร้อง

ภาพที่ 4.13 โต๊ะที่ทางเดินคอนเสิร์ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ห้องอัด

2.5.1 สถานที่

เป็นห้องอัดที่มีชื่อว่า Shining Star Studio โดยมีโทนสีใกล้เคียงกับ Mood board ที่ได้วางไว้ตั้งแต่ต้น ทีมข่าวเจ้าจึงได้เลือกสถานที่นี้

ภาพที่ 4.14 Shining Star Studio

2.6 มหาวิทยาลัย

2.4.1 สถานที่

เป็นลานกิจกรรมและโต๊ะนั่งพักของคณะดุริยางค์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่เลือกสถานที่นี้ เป็นเพราะว่าตอนต้นนั้นได้วางเรื่องว่า แฟนเก่าหลินเรียนอยู่มหิดล ส่วนหลินเรียนศิลปากร และบังเอิญไปเจอกันที่นั่นเพราะหลินหลงทาง

2.4.2 อุปกรณ์ประกอบฉาก

มีกล่องของขวัญวันครบรอบที่หลินทำให้��ะ (แฟนเก่า)

ภาพที่ 4.15 กล่องของขวัญของหลิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

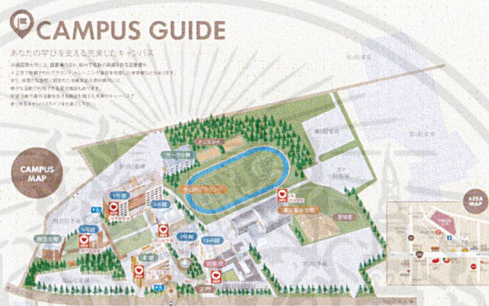
2.7 อาคารเรียน (ญี่ปุ่น)

2.4.1 สถานที่

ความจริงแล้วอยากได้เป็นที่อาคารเรียนคณะเกษตร ซึ่งมีหน้าประตูห้อง คล้ายคลึงกับประเทศญี่ปุ่น แต่ด้วยเวลาที่กระชั้นชิดทำให้ไม่สามารถขอสถานที่ได้ทันเวลา จึงได้ เลือกร้านอาคารบูรณาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มาแทน

2.4.2 อุปกรณ์ประกอบฉาก

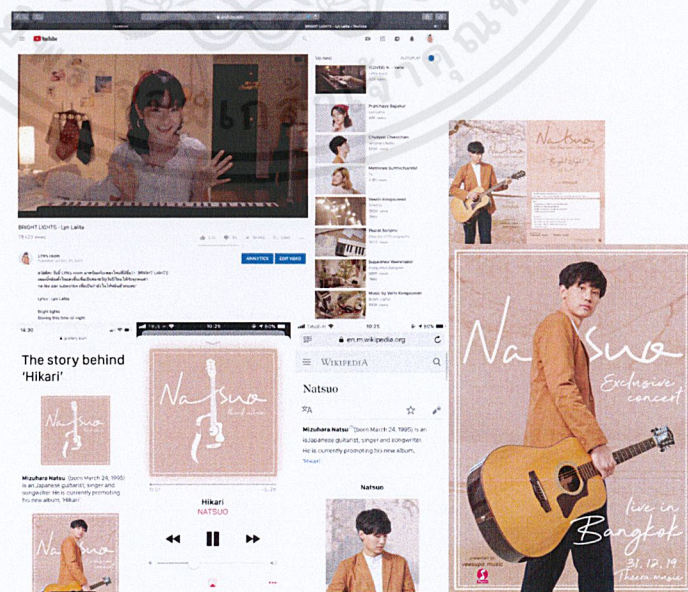
มีเอกสาร Twin soul ที่นัทสีเป็นคนแปลไปส่งอาจารย์ และแผนที่ มหาวิทยาลัยที่นัทสีเรียน

ภาพที่ 4.16 แผนที่มหาวิทยาลัยญี่ปุ่น

3. อุปกรณ์ประกอบฉาก

อุปกรณ์ประกอบฉากที่ต้องทำเพิ่มส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของกราฟิกต่างๆ มีทั้งบัตรคอนเสิร์ต โปสเตอร์การแสดงของนัทสี วิกิพีเดียและบทความที่เปิดให้หลินดู รูปนัทสี สแตนด์ เฟซบุ๊ก ยูทูป

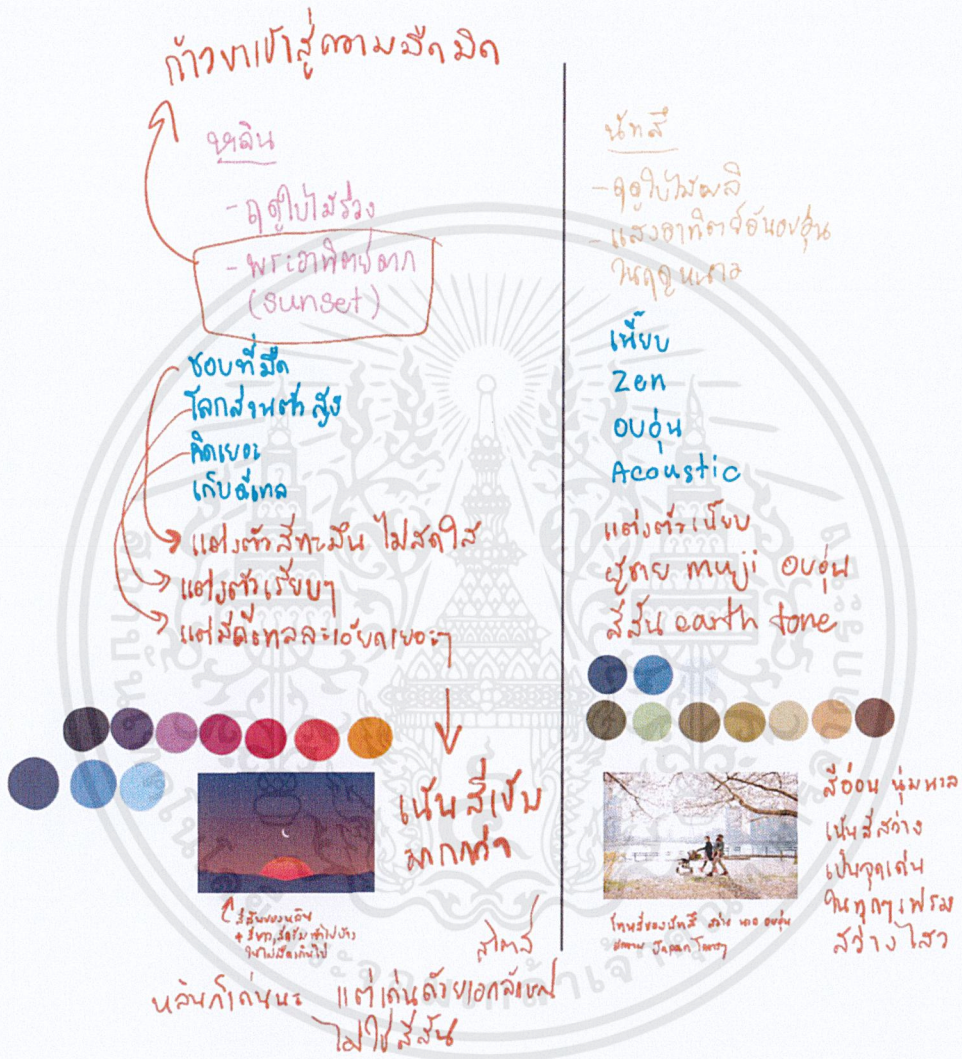
ภาพ 4.17 อุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การออกแบบเครื่องแต่งกาย

หลังจากได้นักแสดงแล้ว จึงได้ดำเนินการออกแบบและจัดหาเสื้อผ้าที่เหมาะสม โดยอ้างอิงจาก mood board ที่ได้ทำไว้ และมีการปรับบุคลิกภาพและแต่งตัวของนักแสดงให้เห็น ภาพชัดเจนและเหมาะสมขึ้น ซึ่งจะแยกออกมาตามตัวละคร เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน

ภาพที่ 4.18 ภาพขั้นตอนแรกก่อนการออกแบบเครื่องแต่งกาย

4.1 หลิน

ข้าพเจ้าต้องการปรับเปลี่ยนคาแรคเตอร์ของนักแสดงให้มีความเป็นนักดนตรีชัดเจนขึ้น โดยอยากเน้นให้หลินมีลวดลายอยู่ในตัวอย่างน้อยหนึ่งจุดเพื่อสร้างความเยอะยุ่งเหยิงให้หลิน แต่สไตล์การแต่งตัวยังคงมีความเรียบง่ายอยู่ในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 ห้องหลิน Scene 1

เป็นซีนเปิดเรื่อง หลินอัดคลิปตนเองเล่นเปียโนลงยูทูป จึงตั้งใจให้หลินแต่งหน้าแต่งตัวมีเอกลักษณ์ของตนเองอย่างชัดเจนที่สุด โดยได้วางไว้ว่าให้หลินใส่เสื้อสีขาว กางเกงผ้าสียีนส์ มีผ้าผูกผมสีแดง และใส่ต่างหูห่วงเงินกลม หลังจากนั้นจึงได้ไปซื้อเสื้อผ้าตามที่วางไว้ รวมถึงได้ให้นักแสดงนำเสื้อผ้าที่มีมาดูในวันพิตติ้งเพิ่มเติม ในวันนั้นจึงถูกใจกระโปรงสีส้มที่นักแสดงนำมาด้วย แต่หลังจากจัดห้องเสร็จก็พบว่า หากเป็นกางเกงสียีนส์แบบที่วางไว้ จะทำให้ตัวหลินดูโดดเด่นออกมาจากพื้นหลังที่มีแต่สีโทนเบจมากกว่า จึงได้เลือกแต่งตัวแบบเดิมที่วางไว้

ภาพที่ 4.19 การแต่งกายของหลินในห้องหลินซีน1

4.1.2 ห้องหลิน Scene 2

เป็นซีนที่หลินหมกตัวอยู่ในห้องนอน อยากให้หลินใส่เสื้อยืดธรรมดาๆ ที่มีลายเท่ๆ เป็นการบ่งบอกคาแรคเตอร์หลินไปในตัว และใส่กางเกงยีนส์ขาสั้น เพื่อให้เหมือนกางเกงอยู่บ้าน แต่ไม่โทรมจนเกินไป และปล่อยผมเซอร์ๆ ที่ยังคงดูดีอยู่

ภาพที่ 4.20 การแต่งกายของหลินในห้องหลินซีน2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 ร้านอาหาร

โดยต้องการให้หลินใส่ชุดที่ดูเป็นตัวเองที่สุด แต่แตกต่างกับสถานที่โดยสิ้นเชิง เพื่อให้หลินรู้สึกเกร็งและแตกต่างกับลูกค้าของนัทส์มากที่สุด โดยเลือกใช้สีโทนน้ำเงินเพื่อเน้นตัวหลินให้โดดเด่นออกมาจากสถานที่ที่มีแต่โทนสีส้มเหลือง

ภาพที่ 4.21 การแต่งกายของหลินในร้านอาหาร

4.1.4 ทางเดินคอนเสิร์ต

เป็นฉากที่หลินตั้งใจไปพบกับนัทส์ และทั้งสองคนกำลังจะพัฒนาความสัมพันธ์กันในแง่บวก จึงตั้งใจให้หลินแต่งตัวสวยเป็นพิเศษด้วยสีที่สดใส แต่ยังคงมีความเยอะและไม่ทิ้งเอกลักษณ์ที่มีความเป็นนักดนตรี โดยได้มีการปรับชุดจากที่วางแผนไว้ค่อนข้างมาก เนื่องจากตอนแรกได้วางไว้ให้ใส่เสื้อสีขาว/ดำ ส่วนด้านล่างเป็นกางเกงสีส้ม ซึ่งสีของเสื้ออาจมีปัญหาเรื่องแสงในตอนถ่ายทำได้ จึงได้เปลี่ยนเป็นสีส้มด้านบน และด้านล่างเป็นสีขาวแทน

ภาพที่ 4.22 การแต่งกายของหลินในทางเดินคอนเสิร์ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.5 วันแสดงคอนเสิร์ต

เป็นฉากต่อเนื่องจากทางเดินคอนเสิร์ต หลังจากขึ้นเวทีซ้อมเพลง ก็จะมีทรานซ์ขึ้นเปลี่ยนฉากเป็นวันแสดงจริง จึงต้องการให้ชุดมีความใกล้เคียงเดิม แต่เปลี่ยนเป็นชุดเดรส เพื่อให้เหมาะสมกับการแสดงบนเวที

ภาพที่ 4.23 การแต่งกายของหลินในวันคอนเสิร์ต

4.1.6 ห้องอัด

ต้องการสื่อถึงความเรียบง่าย ทะมัดทะแมง เป็นกันเอง แต่ยังคงไม่ทิ้งเอกลักษณ์ความเป็นหลิน

COLOR

TOP - สีดำ

กางเกง - สียีนส์อ่อน / ฟ้าย่อน

อยากได้แบบเอวสูง และไม่จิ้มขา ขาเปิดๆนิดนุง

ภาพที่ 4.24 การแต่งกายของหลินในห้องอัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 นัทสี่

ข้าพเจ้าต้องการให้นัทสี่เป็นหนุ่มนักดนตรีญี่ปุ่นที่มีความหล่อ นุ่มนวล สุขภาพ เปรียบเสมือนนักดนตรีผู้เชี่ยวชาญจิตใจของชาวญี่ปุ่น จึงต้องการให้นัทสี่มีใส่เสื้อสีขาว กางเกงสแลค ด้วยสีกลุ่มเอิร์ธโทน และมักติดแว่นกันแดดมาด้วยเสมอ

4.2.1 ร้านอาหาร

ต้องการให้นัทสี่ใส่เสื้อสีขาว กางเกงสแลคสีน้ำเงินเข้ม แต่หลังจากได้สถานที่และคิดทบทวนเพิ่มเติม จึงเปลี่ยนให้นัทสี่ใส่เสื้อเชิ้ตสีฟ้าอ่อนแทนสีขาว เพื่อให้โดดเด่น ออกมาจากพื้นหลังที่มีสีส้มเหลือง และมีความเข้ากับหลินโดยบังเอิญ

เสื้อคอจีน/ คอตั้งสีขาว
ปล่อยชายออกข้างหนึ่ง
กางเกงสแลคขาเดอสีน้ำตาล
แว่นกันแดดสีชา
รองเท้าหนังสีน้ำตาล

ref. color

ภาพที่ 4.25 การแต่งกายของนัทสี่ในร้านอาหาร

4.2.2 ทางเดินคอนเสิร์ต

ต้องการให้เสื้อของนัทสี่มีความใกล้เคียงกับวันแสดงคอนเสิร์ต จึงได้ให้นัทสี่ใส่เสื้อสีขาว กางเกงสแลคสีน้ำตาล เพื่อให้มีโทนสีที่ใกล้เคียงกับหลิน แต่ว่าพอถึงวันถ่ายจริง นัทสี่ไม่สามารถใส่กางเกงที่เตรียมไว้ได้ จึงได้เปลี่ยนเป็นสแลคสีน้ำเงินเข้มแทน

4.2.3 วันแสดงคอนเสิร์ต

ต้องการให้นักร้องใส่เสื้อคลุมสีส้ม เป็นการเข้ากับทลีนไปในตัว และทำให้โทนสีของนักร้องโดดเด่นออกมาจากแสงเวที

เสื้อคอจีน / เสื้อคอตั้ง สีขาว ไม่ติดกระดุมบน
เสื้อคลุมผ้าเนื้อบาง สีอินส์ ริดเรียบ
กางเกงสแลคขาเต๋อสีน้ำเงินเข้ม รองเท้าหนัง

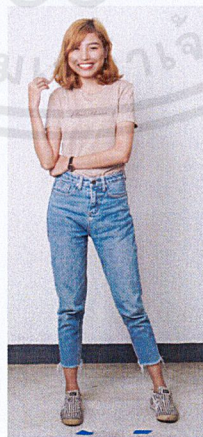
ภาพที่ 4.26 การแต่งกายของนักร้องในวันคอนเสิร์ต

4.3 พี่

โดยคาแรคเตอร์พี่จะเป็นผู้หญิงเท่ๆ ที่เรียนอักษรและชอบสีชมพู ทำให้ต้องการให้พี่แต่งตัวไม่หวือหวาด้วยเสื้อยืดกางเกงยีนส์ แต่มีสีชมพูอยู่ในตัวเสมอ

4.3.1 ห้องทลีน Scene 2

ในฉากนี้เป็นตอนที่พี่เพิ่งกลับมาจากข้างนอก จึงให้พี่แต่งตัวด้วยเสื้อยืดสีชมพูอ่อน และกางเกงยีนส์ขายาว แต่หลังจากได้ลองฟิตติ้งดู ก็พบว่าเสื้อยืดสีพ่นทำให้พี่ดูกลับไปกับฉากมาก จึงได้เปลี่ยนเป็นเสื้อยืดลายทางสลับสีโทนชมพูแทน

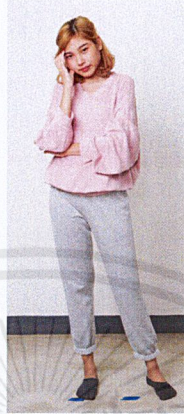
ภาพที่ 4.27 การแต่งกายของพี่ในห้องทลีนซีน2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ห้องหลิน Scene 11

ในฉากนี้เป็นตอนที่พี่นั่งทำงานอยู่ที่หอหลินทั้งวันจนหลินกลับมา จึงได้ให้พี่ใส่ชุดนอนยัดๆ สีชมพู ใส่หูฟังสีชมพู และทำให้พี่ดูเด่นขึ้นมาจากฉากสีขาวของผนังห้อง แต่ไม่เด่นจนเกินหลิน

ภาพที่ 4.28 การแต่งกายของพี่ในห้องหลินซีน11

4.4 ตีะ

จากบทภาพยนตร์ ตีะเรียนคณะดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ข้าพเจ้าจึงได้สอบถามจากเพื่อนที่เรียนคณะดังกล่าว แล้วพบว่าโดยปกตินักศึกษาชายมักจะแต่งกายด้วยเสื้อนักศึกษาแขนยาว สีขาว กางเกงแอสเลทสีดำ และเข็มขัดซึ่งมีหัวเข็มขัดเป็นตรามหาวิทยาลัย

ภาพที่ 4.29 การแต่งกายของตีะ

6. การเตรียมก่อนถ่ายทำ

6.1 อุปกรณ์กล้อง

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้กล้อง Sony NEX-FS700 เป็นกล้องหลักในการถ่ายทำ และใช้กล้อง Sony A7II เป็นกล้องรองในการถ่ายทำฉากที่ยากต่อการตั้งขาตั้งกล้อง เช่น ฉากในรถ รวมถึงใช้ช่วงที่ต้องการการเคลื่อนไหวสูง โดยการต่อกับ Ronin S เพื่อถ่ายฉากเล่นดนตรีบนเวทีคอนเสิร์ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 อุปกรณ์ไฟ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ไฟหลากหลายรูปแบบตามสถานการณ์ ส่วนใหญ่จะใช้ ARRI 650W , Kino Flo Diva , LED , LED Par บนเวทีคอนเสิร์ต นอกจากนี้ยังมีการจ้างทีมไฟและอุปกรณ์ไฟจาก The Cinema Base Co., Ltd. เพื่อมาจัดแสงสำหรับฉากเวทีคอนเสิร์ตด้วย

6.3 แผนการถ่ายทำ (เบรคดาว)

แผนการถ่ายทำได้ถูกกำหนดล่วงหน้าออกมาตั้งแต่วันที่สามารขอสถานที่ได้ และเป็นวันเดียวกับที่นักแสดงสะดวกพร้อมกัน ทำให้สามารถวางแผนการตกแต่งสถานที่และนัดทีมงานได้ล่วงหน้าตั้งแต่แรก

แผนการถ่ายทำรวม Breakdown Full Movie เรื่อง Strings Attached

วันที่	ฉาก	รายละเอียด	นักแสดง
17 ธันวาคม 2561	14	หลินเล่นดนตรีนั้ทสี่บนเวที (test scene)	หลิน , นั้ทสี่
11 กุมภาพันธ์ 2562	1	หลินอัดเพลงลงยูทูป	หลิน
	4	แฟรชแบล็คหลินในหอของหลิน	หลิน
15 กุมภาพันธ์ 2562	8	หลินไววายกับพีที่โดนนั้ทสี่กล่าวหา	หลิน , พี
	2	พีกลับเข้าห้องมาและพบว่านั้ทสี่ทักมาหาหลิน	หลิน , พี
2 มีนาคม 2562	13	หลินเจอกับนั้ทสี่ที่ทางเดินด้านหน้าฮอลล์คอนเสิร์ต	หลิน , นั้ทสี่
	14	หลินเล่นดนตรีนั้ทสี่บนเวที	หลิน , นั้ทสี่ , พี , extra
6 มีนาคม 2562 (ถูกตัดออก)	-	แฟรชแบล็คหลินที่บ้านหลิน	หลิน
	-	แฟรชแบล็คนั้ทสี่ที่หอนั้ทสี่	นั้ทสี่
	-	แฟรชแบล็คนั้ทสี่ขีดฆ่ารูปแฟนเก่า	นั้ทสี่
8 มีนาคม 2562	4,6,8, 10,12	หลินเจอนั้ทสี่ที่ร้านอาหาร และพูดคุยกัน	หลิน , นั้ทสี่
17 มีนาคม 2562	7	แฟรชแบล็คหลินที่มืมหิตล	หลิน , ต๊ะ
25 เมษายน 2562	4,6,8, 10,12	หลินเจอนั้ทสี่ที่ร้านอาหาร และพูดคุยกัน (ถ่ายใหม่)	หลิน , นั้ทสี่
30 เมษายน 2562	3	นั้ทสี่นั่งรถออกจากสนามบิน	นั้ทสี่
	9	แฟรชแบล็คนั้ทสี่เจอแฟนเก่าที่ญี่ปุ่น	นั้ทสี่

ตารางที่ 4.5 แผนการถ่ายทำรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

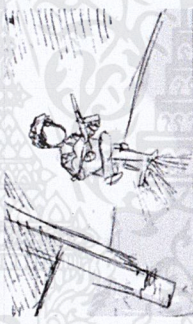

แผนการถ่ายทำคิว Test Scene วันที่ 17 ธันวาคม 2561

Date : 17/12/2561 Location : อาคารธีระ มิวสิค ชั้น 7 Director : Veerin Kongsuwan

Time	Description	Shot	Prop/set	Remark
7.00น.		นัดทีมที่โรงถ่ายใหม่		
7.00-9.30น.		เดินทางไปสถานที่ถ่ายทำ		
09.30-11.00	เตรียมอุปกรณ์ถ่ายทำ เช็คของและเตรียมตัวแต่ละฝ่าย <ul style="list-style-type: none"> - กล้อง ไฟ - ไฟเวที - บันทึกลเสียง - ทีมกำกับ - ทีมแมคอัพ คอสตูม 			<ul style="list-style-type: none"> - สามารถถ่าย insert มือเดินเปียโน(ทั้งเพลง)ได้เลย - สามารถถ่าย insert มือนางเอกดูเปียโนได้เลย - ภายไปเอา smoke
11.00	นักแสดงเดินทางมาถึง			
11.00-12.30	ทานอาหารเที่ยง และเตรียมความพร้อม <ul style="list-style-type: none"> - ทีมแมคอัพ คอสตูม - นักแสดง - ทีมกำกับ 			
12.30-12.50	6. Talk บนเวที รับประทานอาหาร		กัศกร เปียโน	ถ่ายตั้งแต่ตอนที่ทลีนเดินไปนั่งที่เปียโน นัทลีเดินไปที่หน้าไมโครโฟน ถึงแค่จบทสนทนา
12.50-13.10	7. Talk บนเวที รับประทานอาหาร		กัศกร เปียโน	ถ่ายตั้งแต่ตอนที่ทลีนเดินไปนั่งที่เปียโน นัทลีเดินไปที่หน้าไมโครโฟน ถึงแค่จบทสนทนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13.10-13.40	9. improvise ผช		กีตาร์ เปียโน	ถ่ายตั้งแต่นั้นจนจบเพลง
13.40-14.10	10. improvise ผญ		กีตาร์ เปียโน	ถ่ายตั้งแต่นั้นจนจบเพลง
14.10-14.40	11. improvise ทั้งคู่		กีตาร์ เปียโน	shot ที่เป็น depend ถ้าทันก็ถ่าย ตอนนี้ ถ้าไม่ทันก็ไม่เอา
14.40-15.10	8. Dolly Intro		กีตาร์ เปียโน	ถ่ายตั้งแต่นั้นเพลงถึงแค่จบอินโทร
15.10-15.40	1. Longtake จากด้านหน้า-นางเอก		กีตาร์ เปียโน	ถ่ายถึงตอนที่พระเอกหยิบกีตาร์ขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15.40-16.10	2. Longtake จากด้านหลัง-พระเอก		กิตติกร เป็โยโน	ถ่ายถึงตอนที่พระเอกหยิบกิตติกรขึ้นมา
16.10-16.20	INSERT เปิดประตู INSERT establish หน้าประตู			
16.20-16.35	3. MS ก่อนนางเอกขึ้นเวที พระเอก		กิตติกร เป็โยโน	ถ่ายตั้งแต่ตอนที่พระเอกหยิบกิตติกรขึ้นมา จนพระเอกดูคนนางเอกขึ้นไปบนเวที
16.35-16.50	4. MS ก่อนนางเอกขึ้นเวที นางเอก		กิตติกร เป็โยโน	ถ่ายตั้งแต่ตอนที่พระเอกหยิบกิตติกรขึ้นมา จนพระเอกดูคนนางเอกขึ้นไปบนเวที
16.50-17.05	5. MS ก่อนขึ้นเวที ทั้งคู่		กิตติกร เป็โยโน* (ขึ้นอยู่กับว่าถ่ายตัดเปียโนใหม่)	ถ้าเวลาไม่พอ เราจะถ่ายแค่ช่วงท้าย(หลังจากพระเอกนั่งลงแล้วดูคนนางเอกขึ้นไปบนเวที)

* ยึดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม เบรกแตกได้ไม่เกิน 17.20 ถ้าเกินต้องตัดชอทออก วางแผนการจัดการอุปกรณ์ดีดี

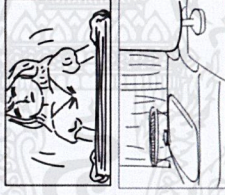

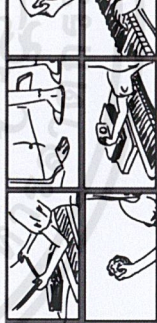

ตารางที่ 4.6 แผนการถ่ายทำ Test Scene

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำคิวที่ 1 วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2562

Date : 11/02/2562 Location : หอพัก Jijaja Place ชั้น 2 ห้อง 1206 Director : Veerin Kongsuwan

Time	Description	Shot	Prop/set	Sound	Remark
13:00		นัดทีมที่หอเจียเจีย			
13:00 - 14:00		ทานอาหารกลางวันและเตรียมการถ่ายทำสำหรับ Scene 1			
14:00 - 14:30	SCENE 1 : SHOT 5 MCU/MS(ภาพแทนกล้องคอมแพค)		S1 โจนเปียโน (ถอยเข็มนา)	- wireless - rode	ถ่ายตั้งแต่ตั้งกล้อง (แทนสายตากล้องคอมแพค) จนจบ
14:30 - 14:45	SCENE 1 : SHOT 2 CU (เปิดตัวหลิน หลินวางหนังสือซ้อนกันขึ้นไป หลินก้มลงมอง)		S1 โจนเปียโน (ถอยเข็มนา)	- rode	ถ่ายช่วงวางหนังสือ เก็บ ambient
14:45 - 15:05	SCENE 1 : SHOT 1 CU (หลินเปิดไฟที่คอมแล้วเดินไปจัดหนังสือที่เปียโน)		S1 โจนคอมไฟ	- rode	
15:05 - 15:30	SCENE 1 : SHOT 4- MASTER 2 MCU (handheld รับหน้าของหลินที่กำลังทำทุกอย่าง)		S1 โจนเปียโน	- wireless - rode	ถ่ายตั้งแต่เริ่มเดินเข้ามาวางหนังสือจนจบเพลง
15:30 - 16:00	SCENE 1 : SHOT 3 - MASTER 1 MCU (handheld รับทุกอย่างที่หลินกำลังทำ)		S1 โจนเปียโน	- wireless - rode	ถ่ายตั้งแต่เริ่มเดินเข้ามาวางหนังสือจนจบเพลง
16:00 - 16:20	SCENE 1 : INS 1 CU (มือเล่นเปียโน)		S1 โจนเปียโน	- rode	INTRO

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>16.20 - 16.45</p> <p>SCENE 1 :</p> <ul style="list-style-type: none"> - INS 4 CU (รูปโต๊ะที่ถูกขยำ) - INS 2 CU (กล้องที่ตั้งบนหนังสือ) - INS 1 CU (ไฟคริสตมาสที่ถูกเปิด) 		<p>S1 โชนเปียโน + กระดาษที่ขยำ</p>	<p>x</p>	<p>กระดาษที่ไม่ได้ถูกขยำและยังเห็นหน้าโต๊ะอยู่</p>
<p>16.45 - 17.30</p>		<p>หนังสือ กล้อง</p>	<p>x</p>	
<p>17.30 - 17.45</p>		<p>ไฟคริสตมาส</p>	<p>x</p>	
<p>17.45 - 18.00</p>		<p>ทำงานอาหารเย็น</p>	<p>x</p>	<p>รูปคู่ที่ลื่นกับโต๊ะหลายๆ ปากกาตราหน้า</p>
<p>18.00 - 18.15</p>		<p>รูปคู่ที่ลื่นกับโต๊ะหลายๆ ปากกาตราหน้า</p>	<p>- rode</p>	<p>- rode</p>
<p>18.00 - 18.15</p>		<p>macbook กองเอกสาร headphone</p>	<p>- rode</p>	<p>- rode</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18.15 - 18.30	SCENE 4 - SHOT B4 - MS หลินนอนเปลี่ยน		<ul style="list-style-type: none"> - macbook - กองเอกสาร - headphone 	- rode
18.30 - 18.45	SCENE 4 - SHOT B3 CU มือพอมทำงาน		<ul style="list-style-type: none"> - macbook - กองเอกสาร - เอกสาร twin soul ในคอม - ไฟล์โปรแกรม logic 	- rode
18.45 - 19.00	SCENE 4 - SHOT B1 CU หลินจากหลังคอม		<ul style="list-style-type: none"> - headphone - headphone 	- x
19.00			<ul style="list-style-type: none"> - Wrap ค่ะพี่รัก 	

* ยึดหุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม เบรคแต่ถ้าไม่เกิน 19.30 วางแพลนการจัดการอุปกรณ์ดีดี

ตารางที่ 4.7 แผนการถ่ายทำคิวที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

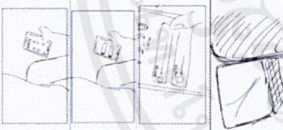

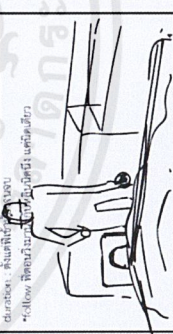
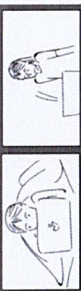
แผนการถ่ายทำคิวที่ 2 วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2562

Date : 15/02/2562 Location : หอพัก Jijaija Place ชั้น 2 ห้อง 1206 Director : Veerin Kongsuwan

Time	Description	Shot	Prop/set	Sound	Movement	Remark	
9.00					t		
09.00-10.00		นัดทีมที่หอเจี๊ยะเจีย					
		ทานอาหารเช้าและเตรียมการถ่ายทำสำหรับ Scene 8					
10.00-10.20	S8 SHOT 1 MS/MCU ตามหลังจากด้านหลัง ตั้งแต่หน้าห้องจนหลังนั่งพิมพ์		ทั้งห้อง	- rode	handheld follow	clear ทีมงานและข้าราชของ	
10.20-10.40	S8 SHOT2 MS/MCU ตามหลังจากด้านหน้า ตั้งแต่หน้าห้องจนหลังนั่งพิมพ์		ทั้งห้อง	- rode	handheld follow	clear ทีมงานและข้าราชของ ถ่ายตั้งแต่ต้นจนนั่งพิมพ์	
10.40-11.00	S8 SHOT4 MCU ที่ผ่านหลัง ที่แยงคอมหลัง ที่เตียงกับหลังจนจบ			- rode - wireless	operate	- ถ่ายช่วงหลังนั่งพิมพ์อยู่ ที่หันมกส่งกดแล้วแยงคอม ถึงทวินโซล - ถ่ายช่วงที่หลังพยายามโทรหาหนัส พี่น้องมือถือหลัง	
11.00-11.10	S8 SHOT 5 CU ins ที่ตงใจเฮ้ย			x	static	ถ่ายช่วงตงใจ	
11.10-11.30	S8 SHOT 6 MS two shot หลังกับพี่ตั้งแต่ที่แยงคอมหลังไปจนจบ			- wireless - rode	operate	- ถ่ายตั้งแต่ที่แยงคอมไป หลังหันมาแยงจนถึงช่วงทวินโซล - ถ่ายช่วงที่หลังพยายามโทรหาหนัส พี่น้องมือถือหลัง	
11.30-11.50	S8 SHOT 7 MCU หลัง			- wireless - rode	operate	- ถ่ายตั้งแต่นั่งพิมพ์จนที่แยงคอมไป หลังแยงถึงเขียนหาย - ถ่ายช่วงหลังกดมือถือ จนหนัสส่งข้อความมา หลังมองมือถือจนหมดคิ้ว	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>11.50-12.10</p> <ul style="list-style-type: none"> - CU ins มือถือหลินตอน โทรหานัทลี - CU ins มือถือหลินตอนนัทลีส่งข้อความมา - ECU ins ข้อความที่นัทลีส่งมา 		<p>มือถือหลิน คอมหลิน พันทิป</p>	<p>rode / x</p>	<p>ถ่ายขึ้น 8 เครื่องแล้วลบเพื่อนหลินกับนัทลีไปก่อนด้วย ลบข้อความออกให้หมดด้วย</p>
<p>12.10-12.30</p> <p>12.30-13.00</p> <p>S2 SHOT8 MASTER LS จากหน้าห้อง</p>	<p>เปลี่ยนเจ็ดเป็นขึ้น 2 พักทานข้าวเที่ยง</p> <p>duration : บันทึกเสียงด้วยมือถือ</p>	<p>- wireless - rode</p>	<p>static</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายตั้งแต่ที่เดินเข้าห้องจนที่กด mute คอมหลิน แล้วบอกญาติห้องข้าง - ถ่ายตั้งแต่ที่เดินเข้าห้องนำไปแล้วออกมาถามหลินว่ามีเสียงใคร ถึงที่เข้าห้องนำไป ปิดประตู - ถ่ายตอนหลินสะดุ้งลุกขึ้นนั่งเมื่อรู้ว่านัทลีคือคนที่หักมา
<p>13.00-13.30</p> <p>S2 shot 10 MASTER LS จากหน้าห้อง</p>	 <p>duration : บันทึกเสียงด้วยมือถือ</p>	<p>- wireless - rode</p>	<p>operate/ follow</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายยาวตั้งแต่ที่เข้าห้องมา จนที่เข้าห้องนำไป - ถ่ายตั้งแต่ที่เดินออกมาจากห้องน้ำ จนที่นั่งสงบกับหลิน - ถ่ายช่วงที่ที่นั่งอยู่ที่โต๊ะ หันไปหาหลิน หลินวางสายมือถือ พี่บอกว่าเป็นไปได้
<p>13.30-14.00</p> <p>S2 shot 13 MASTER LS จากหลังหลิน</p>	 <p>duration : บันทึกเสียงด้วยมือถือ -follow พี่บอกนัทลีว่านัทลีมีเสียง</p>	<p>- wireless - rode</p>	<p>operate/ follow</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายตั้งแต่ที่เก็บของแล้วลุกขึ้นมาบอกหลินว่าดูห้องบ้าง จนถึงที่เอาบัตรคอนเสิร์ตมานั่งข้างหลิน - ถ่ายตั้งแต่นัทลีโทรมาหาหลินแล้วหลินรับสายแล้วที่บอกว่าเป็นไปได้
<p>14.00-14.20</p> <p>S2 MASTER MS หลิน</p>		<p>- wireless - rode</p>	<p>operate/ follow</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายยาวตั้งแต่หลินมองที่เข้าห้องมา จนนัทลีหักมา หลินสะดุ้งลุกขึ้นนั่ง

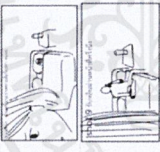

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14.20-14.35	S2 shot 23 INSERT ECU หน้าหลินใกล้ๆ ช่วงก่อนที่ จะรู้ว่าคือหนังสือ		static	x	
14.35-14.55	S2 shot 11 MS ที่เดินเข้าห้องมาวางของ		operate/ follow	- wireless - rode	ถ่ายตั้งแต่ที่เดินเข้าห้องมาวางของ
14.55-15.15	S2 shot 12 MS/MCU ที่ไม่พอใจที่หลินทำห้องรก		operate/ follow	- wireless - rode	ถ่ายตั้งแต่ที่เริ่มบ่นหลินจนครบหลินเสร็จ แล้วเดิน กลับไปที่โต๊ะ
15.15-15.35	S2 shot 15 MLS ที่เซ็งหลินเดินไปหยิบบัตร คอนเสิร์ตที่ได้จะ ถ่ายผ่านหลินที่อยู่บนเตียง		operate	- wireless	ถ่ายตั้งแต่ที่เดินนอนหลินไปที่โต๊ะ จนที่วิ่งกลับ มานั่งข้างๆ หลิน
15.35-15.45	S2 shot 16 INSERT CU ที่ปุ่มตรคอนเสิร์ต		static	- rode / x	
15.45-16.00	S2 shot 17 MS/MLS ที่เดินไปดูว่าหลินทำอะไรใน คอม		static/ operate	- wireless - rode	ตั้งแต่ที่เดินไปนั่งจนที่เดินออกมา
16.00-16.20	S2 shot 19 MLS ที่แะหลินแล้วเดินเข้าห้องนั่ง หยิบเสื้อผ้าที่จะออกมาทามหลิน		operate/ follow	- wireless - rode	ถ่ายตั้งแต่ที่ลุกออกจากที่ตามเรื่องที่จะเสร็จ (ไม่ติด หลิน)
16.20-16.45	S2 shot 24 MS/MLS ที่เดินออกมาจากห้องนั่ง มั่ง คุยกับหลิน ไปนั่งที่โต๊ะ หันมาทาลิน		operate shift focus	- wireless - rode	เล่นตั้งแต่ที่ออกมาจากห้องนั่งจนจบ
16.45-17.00	S2 shot 25 MS/MLS หลิน ตั้งแต่ที่เดินออกมาจาก ห้องนั่งจนหลินนอนลง		static/ operate	- wireless - rode	เล่นตั้งแต่ที่ออกมาจากห้องนั่ง นั่งข้างๆ คุยกับจน หลินนอนลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17.00-17.30	S2 shot 26 MLS two shot หลินกับพี / เลือกหลินคนเดียว หลินนอน / หลินคุยโทรศัพท์กับนัทสี		- wireless - rode	static/ operate	เล่นตั้งแต่ที่นั่งลงจนจบ
17.30-17.50	S2CU shot 28 พี / MLS		-wireless	operate shift focus	เล่นตั้งแต่ที่เขียนแต่ถามหลินว่าไม่จบเพลงเพราะตะเปล่า จนจบ
17.50-18.15	S2 shot 29 CU หลินนอนกับมือถือจนนัทสีโทรมา		-wireless	static	
18.15	ทีมงานบางส่วนพักทานอาหารเป็น				
18.15-18.45	S2 shot 14 INSERT MCU ที่คบิดคอมพิวเตอร์		rode	static	- หมุดขอทอนี่สั้นข้างหน้าได้
	S2 shot 18 INSERT MCU จอคอมพิวเตอร์หลินเลื่อนดูคอมเม้นอยู่ ผ่านโทรศัพท์		x	static	เมย์เสร็จ
	S2 shot 2 insert CU มือหลินเล่นคอม		rode	static	
18.45-19.00	S2 shot 3 insert CU หลินกินขนม		rode	static	หมดขอทอนี่สั้นข้างหน้าได้
19.00-19.10	S2 shot1 CU คอม - pan environment		x	operate / pan	
19.10-19.20	S2 shot 30 INSERT CU โทรศัพท์ที่มีถือของหลิน นัทสีโทรมาหาเธอ		rode / x	static	
	S2 shot 20 INSERT CU จอคอมพิวเตอร์ตั้งแต่นัทสีเข้ามาจนเจอโปรแกรม		x	static	คอมอยู่บนเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19.20-19.30	S2 shot 21 INSERT ECU คำขอเป็นเพื่อนและแจ้เงื่อนข้อความจากนัทสี่	x	static	
	S2 shot 22 INSERT ECU ข้อความที่พิมพ์ค้ยกับนัทสี่	x	static	
	S2 shot 27 INSERT CU จอคอมตั้งแต่นัทสี่บอกว่าให้ลีนลบเพลง หลินพิมพ์ตอบไปว่าไม่ลบ	x	static	ย้ายคอมมาบนตักสี่น้ำหนัก
	S2	x	static	
19.30-19.45	S2 shot 6 INSERT MS ราวแขวนผ้าที่โรงกา	x	operate / pan	
	S2 shot 7 INSERT MCU ข้าวของบนพื้น	x	pan	
19.45-20.00				เปลี่ยนฉากเป็น SCENE 1
20.00-20.15	S1 shot หยิบหนังสือไปวาง กลับมกหยิบกล้องไปวาง	x	pan	กล้อง follow ทุกการกระทำที่เป็นฉากถัดกัหลัง
20.15-20.30	S1 shot ผ่านกระรอก	x	pan	ทุกอย่างเร็วกว่าเดิม แพนกล้องเร็วกว่านี้ เดินเร็วกว่านี้
20.30-20.40	S1 insert รูปตุ้ตะ	x	operate	

* ช่วงหลังจากสองตุ้ม เดี่ยวตุ้ก่อนว่าจะถ่ายหรือไม่ตามความเหมาะสมของเวลาขณะคะ

ตารางที่ 4.8 แผนการถ่ายทำคิวที่ 2

แผนการถ่ายทำคิวที่ 3 วันที่ 2 มีนาคม 2562

Date : 02/03/2562 Location : อาคารธีระ มิวสิค ชั้น 4 Director : Veerin Kongsuwan

Time	Duration	Description	Shot	Prop/extra	Sound	Movement	Remark
7.00	-			นัดทีมที่โรงภาพยนตร์ ถาดัด			
7.00-9.00	2hrs			ทีมงานเดินทางจากลาดกระบังไปยังธีระมิวสิค			
9.00-9.30	30			น้องอุลองชุด ทานอาหารเช้า แต่งตัวนักแสดง			
9.30-10.00	30			นักแสดงแต่งตัว ทีมกล้อง ไฟ เสียง เตรียมพร้อมสำหรับถ่าย scene 9			
10.00-10.20	20	S9 SHOT 1 LS หลินเดินออกจากลิฟท์			- rode	static	
10.20-10.40	20	S9 SHOT 2 หลินเดินมาเจอหน้าที		extra : เนย		static/shift focus	หรือถ้าชัตลิกอยู่แล้วก็ไม่ต้อง shift
10.40-11.00	20	S9 SHOT6 MLS two shot			x	static	
11.00-11.15	15	S9 SHOT 5 MS รับหน้าหลิน			- wireless	static/operate	
11.15-11.30	15	S9 SHOT 3 MS รับหน้าที			- rode	static/operate	
11.30-11.45	15	S9 SHOT 4 MS/MCU INSERT เอกสารที่นั่นยื่นให้หลิน			- wireless	operate-follow	
11.45-12.30	45			พักทานอาหารกลางวัน นักแสดงเปลี่ยนชุด ย้ายเข้าด้านในฮอลล์ ย้ายอุปกรณ์ เตรียมพร้อมถ่ายซีนคอนเสิร์ต			
12.30-12.55	25	S10 S1 - รับหน้างานเอกพรเอกเดินคุยกัน long take ไปรับหน้างานเอกหน้าเวที			- wireless	gimbal	- cam : a7x with ronin
					- rode	follow	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12.55-13.20	25	S10 S2 - รับสั่งนางเอกกับพระเอกเดินคู่กัน song take ไปรับหน้าพระเอกหน้าเวที		- wireless - rode	gimbol follow	- cam : a7x with ronin - ถ่ายยาวจนรับนับที่สี่เดินมาคุยเลย	
13.20-13.30	10	S10 S3 - ELS พระเอกนางเอกเดินเข้าประตู		- rode	operate	- สลับกับอันถัดไปได้ ดูตามความสะดวก ของการย้ายกล้องกับการเก็บไฟ	
13.30-13.45	15	S10 S4 - รับหน้าพระเอกบนเวที		- wireless	operate	* would be great if the cam is closer	
13.45-13.55	10	S10 S6 - insert ชุดขึ้นเวที		x	operate		
13.55-14.05	10	S10 S5 - รับหน้านางเอกจากล่างเวที		- wireless	operate		
14.05-14.30	25	S10 S7 - รับหน้านางเอกคุยกับพระเอกที่เป็นโน S10 S9 - reaction นางเอก 1		- wireless	operate		
14.30-14.55	25	S10 S8 - รับหน้าพระเอกคุยกับนางเอกที่ตีตาร์ S10 S13 - reaction พระเอก 1		- wireless x	operate		
14.55-15.10	15	S10 S11 - นางเอก move pt1		x	gimbol		
15.10-15.30	20	S10 S15 - พระเอก move 1		x	gimbol		
15.30-15.45	15	S10 S18 - insert มือเป็นโน		x	operate /static		
15.45-16.00	15	สีน้ำเปลี่ยนชุด + touch up ให้เรียบร้อย พร้อมกลับขนาดต่อ pt2					
16.00-16.15	15	S10 S12 - นางเอก move pt2		x	gimbol		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16.15-16.35	20	S10 S16 - พระเอก move pt2		x	gimbol
16.35-16.50	15	S10 S14 - reaction พระเอก pt2		x	operate
16.50-17.10	20	S10 S10 - reaction นางเอก 2		x	operate
17.10-17.30	20	S10 S17 - ล้างรถ		x	operate

ตารางที่ 4.9 แผนการถ่ายทำคิวที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำวันที่ 4 วันที่ 6 มีนาคม 2562

Date : 06/03/2562 Location : ขอบใจเล็ก สตูดิโอ Director : Veerin Kongsuwan

Time	Duration	Description	Shot	Prop/set	Sound	Movement	Remark	
12.00	3hrs		ทีมอาร์ตเข้าช้สถานที่ ห้องหลิน ทีมกล้องทำ block shot					
14.00			นักแสดงเดินทางไปถึง (สิ้นน้ำ) เตรียมความพร้อมสำหรับถ่าย scene 4					
15.00-15.45	45	S4 SHOT 2 หลินตัดตุ๊กตานั้น		ห้องหลิน	X	static		
15.45-16.00	15	S4 SHOT 7 หลินหันไปเขตที่ประตูว่าแมมมี						
16.00-16.20	20	S4 SHOT 3 หลินลุกขึ้นนั่ง หันไปทอม หยิบคอมพิวเตอร์ขึ้นมาใส่ถาดนอนคว้างเปิดจอคอม		ห้องหลิน	X	operate		
16.20-16.35	15	S4 SHOT 5 หลินเปิดจอคอม หัวไปเขต หักกลับ มาใส่หูฟัง ทำเพลง		ห้องหลิน	X	static		
16.35-16.55	20	S4 SHOT 1 หลินกดสวิทช์ไฟเปิด		ห้องหลิน	X	static		
16.55-17.10	15	S4 SHOT 6 หลินเปิดจอคอม หันไปเขต หักกลับ มาใส่หูฟัง เปลี่ยนจากหน้าไปเตรียมไปเป็นเพลย์ ทำเพลง		ห้องหลิน	X	operate		
17.10-17.25	15	S4 SHOT 4 INS POV หลินมองคอมกับเขตไฟเห็นหนังสือเรียน		ห้องหลิน	X	operate		
17.25-18.00	35		พักทานอาหารเย็น สิ้นกลับบ้าน					
18.00-19.00	1hr		น้องภูเดินทางมาถึง แต่งตัวพระเอก เตรียมพร้อมสำหรับถ่ายขึ้นพระเอก					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19.00-19.40	40	S6 SHOT 2 นัทสีกัดเปิดไฟแล้วนั่งลงที่เตียงหันไปหยิบการ์ตูน		ห้องนัทสี	x	static/ operate
19.40-19.55	15	S6 SHOT 4 นัทสีหันไปหยิบการ์ตูนมาก่อนแล้วล้มตัวลงนอน ดึงคอมออกมาจากหมอน		ห้องนัทสี	x	operate
19.55-20.15	20	S6 SHOT 3 นัทสีนั่งอยู่ที่เตียง หันไปหยิบการ์ตูนมาก่อนแล้วล้มตัวลงนอน ดึงคอมออกมาจากหมอน เล่นยาวจนจบ		ห้องนัทสี	x	operate
20.15-20.30	15	S6 SHOT 7 INS นัทสีนอนทำงาน หิว		ห้องนัทสี กิจวัตร	x	operate
20.30-20.50	20	S6 SHOT 6 นัทสีลากคอมออกมาเปิดหน้าจอแล้วนอนทำงาน		ห้องนัทสี กิจวัตร	x	operate
20.50-21.00	10	S6 SHOT 5 นัทสีหยิบนัทสีการ์ตูนมาก่อน S6 SHOT 1 INS นัทสีกัดเปิดไฟ		ห้องนัทสี กิจวัตร	x	operate
21.00-21.20	20	S5 SHOT 1 นัทสีนั่งจิบรูป		ห้องนัทสี @โต๊ะ	x	static
21.20-21.40	20	S5 SHOT 2 นัทสีหันหน้านั่งจิบรูป		ห้องนัทสี @โต๊ะ	x	operate
21.40-22.00	20	S5 SHOT 3 มือนัทสีที่นั่งจิบรูป		ห้องนัทสี @โต๊ะ	rode/x	static/ operate

WRAP JAAAAA 🍀

ตารางที่ 4.10 แผนการถ่ายทำคิวที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำคิวที่ 5 วันที่ 8 มีนาคม 2562

Date : 08/03/2562 **Location :** ร้านอาหาร Suikin Japanese Restaurant The Crowne Plaza **Director :** Veerin Kongsuwan

Time	Duration	Description	Shot	Prop/set	Sound	Movement	Remark
07.00-09.00	2hrs	ทีมงานนัดเจอและเดินทางไปยังโรงแรม The Crowne Plaza ถนนพระราม 4 (หากที่กองเยอะ ไปตั้งตัวที่ลานจอดรถหน้างานเพื่อโหลดของ แล้วค่อยนำรถไปจอดที่ลานจอดรถ)					
09.00-10.00	1hr						
10.00-10.25	25	S3 SHOT4 หลับมาเร็ว			rode	operate	มีมือส่งโอ
10.25-10.55	20	S3 SHOT6 หลับไม่ถึงเต็ม S8B SHOT1 นิ้วชี้กำลังจะเคี้ยวอาหารก้มลงเจออาหารสะเทือนขึ้นมา			rode	operate	มีมือส่งโอ
10.55-11.20	25	S3 SHOT8 รันหน้าหลิม			wireless	operate นิดเดียว	
11.20-11.45	25	S3 SHOT9			wireless	operate นิดเดียว	
11.45-12.00	15	S3 SHOT3 INS นิ้วชี้ก็รวมเสร็จละนะ			rode	static	
12.00-12.15	15	S3 SHOT5 ประตูปั่นที่สี่ก็จบลิมนแล้ว			rode	static	
12.15-12.40	25	S3 SHOT7 master two shot สองคนคุยกัน			rode+wireless	static	
12.40-12.55	15	S3 SHOT10 ins มือชี้บึ่งมือยกมือถือ			rode	operate	
12.55-13.15		S3 SHOT11 ins อะไรนี่มือให้สี่			rode	operate	
	20	S3 SHOT12 ins อะไรนี่มือหลิม			rode	operate	
		S8B SHOT2 ins เอกสารหลิมที่นิ้วชี้เข้ามาอ่าน			rode	operate	นิ้วชี้พลิกเอกสารอ่าน ถ้าขยับนิ้วเอกสาร
13.15-13.30	15	S3 SHOT1 ins Salmon POV S3 SHOT2 ins นิ้วชี้เข้ามา			rode	static	
					rode	operate	

ตารางที่ 4.11 แผนการถ่ายทำคิวที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำคิวที่ 6 วันที่ 17 มีนาคม 2562

Date : 17/03/2562 Location : มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา คณะดุริยางคศิลป์ บริเวณหน้าอาคาร C (ห้องสมุดดนตรี) Director : Veerin Kongsuwan

Time	Duration	Description	Shot	Prop/set	Sound	Movement	Remark	
07.00-09.30	2.30hrs		ทานอาหารเช้าและเดินทางไปโลเคชั่น					
9.30-10.00	30	S4C SHOT 4 หลินเดินเข้ามาจนถึง เต้นเข้ามทาด๊ะ			zoom	operate		
10.00-10.20	20	S4C SHOT 7 หลินคุยกับตั๊วะ			zoom + wireless	operate		
10.20-10.40	20	S4C SHOT 6 หลินตะลึงหมบลิว			zoom	static / zoom out		
10.40-11.00	20	S4C SHOT 5 หลินสะกิดตั๊วะ ตั๊วะตะลึงหมบลิว			zoom + wireless	static / zoom out		
11.00-11.20	20	S4C SHOT 1 หลินก้มหน้าก้มตาเดินหลง match cut			zoom	hand held	Match cut กับอันนี้ >	
11.20-11.40	20	S4C SHOT 2 หลินก้มหน้าก้มตาเดินหลง			zoom	hand held		
11.40-11.55	15	S4C SHOT 3 อะไรในมือหลินที่กลิ้งก้นหน้าก้มตาเดินหลง						
11.55-12.30	35		พักทานอาหารว่าง					
12.30-13.00	30	S4D SHOT 2 master กระจกสะท้อนกับของขวัญ			zoom + wireless	static		
13.00-13.20	20	S4D SHOT 3 รับหน้าหลิน			zoom + wireless	static		
13.20-13.40	20	S4D SHOT 4 รับหน้าตั๊วะ			zoom + wireless	static		
13.40-14.00	20	S4D SHOT 1 ตั๊วะคุยกับคนอื่น			zoom	static		

ตารางที่ 4.12 แผนการถ่ายทำคิวที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำคิวที่ 7 วันที่ 25 เมษายน 2562

Date : 25/04/2562 Location : ร้านอาหาร LAX Bar and Restaurant, Shining Star Studio Director : Veerin Kongsuwan

Time	Duration	Description	Shot	Prop/set	Sound	Movement	Remark
7.00-8.00	1hr						
ทีมงานัดเจและเดินทางไปยังร้านอาหาร LAX Bar and Restaurant							
8.00-9.00	1hr						
ขนย้ายอุปกรณ์ + ทีมอาร์เท็กซ์สถานที่ นักแสดงเตรียมพร้อม							
9.00-9.40	40	S4N Shot 1A MLS Master Two shot pt.1 S4N Shot 1B MLS Master Two shot pt.1 S8N Shot 1 MLS Master Two Shot	-	Res	Boom + Wireless	Static Static Static	
9.40-10.20	40	S4N Shot 2A MS รับหน้าสีในช่วงแรก S4N Shot 2B MS รับหน้าสีช่วงหลัง S8N Shot 2 MS รับหน้าสีนำ S8ทั้งหมด	-	Res	Boom + Wireless	Follow Focus Operate/Static Operate	เล่นตั้งแต่เดินเดินเข้ามา จนอาหารเสร็จ เล่นตั้งแต่ about the song จนจบ S7 เล่นตั้งแต่ S8 จนจบ
10.20-11.00	40	S4N Shot 3A MS รับหน้าสีช่วงแรก(ตั้งแต่หัวขึ้น) S4N Shot 3B MS รับหน้าสีช่วงหลัง S8N Shot 3 S12N Shot 1	-	Res	Boom + Wireless	Follow Operate Operate Operate	เล่นตั้งแต่หัวขึ้น จนอาหารเสร็จ เล่นตั้งแต่ about the song จนจบ S7 เล่นตั้งแต่ S8 จนจบ เล่น S12N ทั้งหมด
11.00-12.00	1hr	INS แบงค์ 500 ของหลิน INS เมฆวางบนโต๊ะ INS นักร้องยืนเอกลากราฮาน INS มีเอียนที่สี่ที่พิมพ์หาหลิน INS นาฬิกาข้อมือที่สิบสองเวลา 14.05	-	Res	Mos	Follow Follow Follow Follow Follow Focus	
12.00-12.30	30						
ทีมงานเก็บของออกจากร้าน							
12.30-13.15	45						
รับประทานอาหารกลางวัน							
13.15-14.30	65						
ทีมงานเดินทางไป Shining Star Studio							
14.30-15.30	1hr						
ขนย้ายอุปกรณ์ + นักแสดงเตรียมพร้อมทีมงานเตรียมพร้อมสำหรับการถ่ายทำ							

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15.30-16.00	30	LS หลิน OS นัทสี MS หลินร้องเพลง	Stu	Mos	ตั้งเต้ใส่หูฟังจนจบเพลง
16.00-16.30	30	LS นัทสี OS หลิน MS นัทสีตอนหลินร้องเพลง	Stu	Mos	ตั้งเต้ใส่หูฟังจนจบเพลง
16.30-16.50	20	CU Transition จากหลินหลิน CU Transition จากหลิง (ถ้าทัน)	Stu	Mos	A7 + Gimbal are required
16.50-17.00	10	INS นีโอนัทสีเดือนมิถุนายน	Stu	Mos	
17.00-17.30	30	INS-IMPROVISE	Stu	Mos	
17.30-18.00	30				

ตารางที่ 4.13 แผนการถ่ายทำคิวที่ 7

ทีมงานเก็บของออกจากรถสถานที่ถ่ายทำและออกจากสตูดิโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำคิวที่ 8 วันที่ 30 เมษายน 2562

Date : 30/04/2562 Location : Suvarnabhumi Airport, อาคารบูรณาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. Director : Veerin Kongsuwan

Time	Duration	Description	Shot	Prop/set	Sound	Movement	Remark
10.00-11.00	1hr	SSN SHOT 1 แท่งที่เดินอยู่ที่สนามบิน	-	Airport	ZOOM	Gimbal Follow	
11.00-12.30	1.5hr	SSN SHOT 2 MCU ภูเขินรถ พุดกับคนขับ	-	Airport	ZOOM / Wireless	Nex FS700 / Car rig	
		SSN SHOT 3 INS มือถือที่สิ้นมือที่พิมพ์หาหลิ	-	Airport	ZOOM	Nex FS700 / Sony A7	ข้อความในมือถือ : Facebook Chat with new text typing 'Meet me at 2PM
12.30-13.30	1hr						
13.30-14.00	10	S9N SHOT 1 LS to CU นัสนี้เดินเข้ามาสะกิดหญิงสาว	-	Summer in Japan	Mos	Operate Shift Focus	
14.00-14.20	20	S9N SHOT 2 CU แผ่นหลังหญิงที่นัสนี้สะกิด	-	Summer in Japan	Mos	Static Slomo	
14.20-14.40	20	S9N SHOT 3 CU หน้านัสนี้ผสมเบลี	-	Summer in Japan	Mos	Static Slomo	
14.40-15.00	20	S9N SHOT 4 INS CU อกสาว Twin Soul ในเมื่อนัสนี้	-	Summer in Japan	Mos	HH	
WRAP แพจกับหนูเล็กไปถ่ายอินสแตแกรมและเครื่องบินต่อ							

ตารางที่ 4.14 แผนการถ่ายทำคิวที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 การวางแผน การประสานงาน

การวางแผนงานส่วนใหญ่จะเป็นการประชุมและทำงานร่วมกันของข้าพเจ้าและเพื่อนที่ทำคู่กัน รวมถึงการติดต่อหานักแสดง Casting Fitting การหาสถานที่ Blockshot และการซื้อของบางอย่าง ในส่วนของการวางแผนงาน เมื่อได้บทสรุปกันแล้วจึงจะแยกย้ายกันไปวางแผนงานกับทีมที่เกี่ยวข้องกับตนเอง โดยผู้กำกับจะเป็นฝ่ายไปนัดแนะกับทีมกล้อง ส่วนข้าพเจ้าก็จะไปนัดแนะกับทีมกำกับศิลป์ ส่วนในแง่ของการหาทีมงานมาช่วยในวันออกกอง ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนที่ทำด้วยกันเป็นผู้ติดต่อหาทีมงานในส่วนต่างๆ มีข้าพเจ้าช่วยเหลือเล็กน้อย รวมถึงการหาทีมกำกับศิลป์ของข้าพเจ้าเองด้วย และจะมีการออก Call Sheet ก่อนวันถ่ายทำทุกครั้ง เพื่อยืนยันกับทีมงานและนักแสดงในเรื่องของเวลานัดกองเล็กกอง รวมถึงทีมสวัสดิการที่ต้องเตรียมอาหารให้พอกับจำนวนคน

ในส่วนของการวางแผนและการประสานงาน ส่วนใหญ่ปัญหาที่พบเจอจะเป็นเรื่องของการนัดแนะล่วงหน้าเยอะเกินไป จนทำให้ทีมงานหลายคนติดภารกิจส่วนตัวเมื่อถึงวันออกกอง ทำให้ต้องรีบหาทีมงานมาแทนที่คนที่ไม่ว่าง

6.5 การวางแผนค่าใช้จ่าย

เนื่องจากข้าพเจ้าทำศิลปนิพนธ์เป็นคู่ ทำให้ต้องมีการวางแผนค่าใช้จ่ายร่วมกันอย่างชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมาในภาพหลัง ซึ่งหลังจากถ่ายทำไปแล้วก็จะมีปรับเปลี่ยนแผนค่าใช้จ่ายไปตามสถานการณ์อีกที

หัวข้อ	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
Test Scene	5,000	การใช้จ่ายสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม
ค่าตัวนักแสดง	10,000	
ค่าสถานที่	15,000	
ค่าใช้จ่ายในวันถ่ายทำ	20,000	
ค่าอุปกรณ์ศิลป์	20,000	
ค่าเครื่องแต่งกายและอื่นๆ	5,000	
รวม	75,000	

ตารางที่ 4.15 การวางแผนค่าใช้จ่าย

ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)

เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นผู้ออกแบบงานสร้างและกำกับศิลป์เป็นหลัก ทำให้เน้นไปในเรื่องของการจัดการฉากและสถานที่มากกว่าด้านอื่นๆ

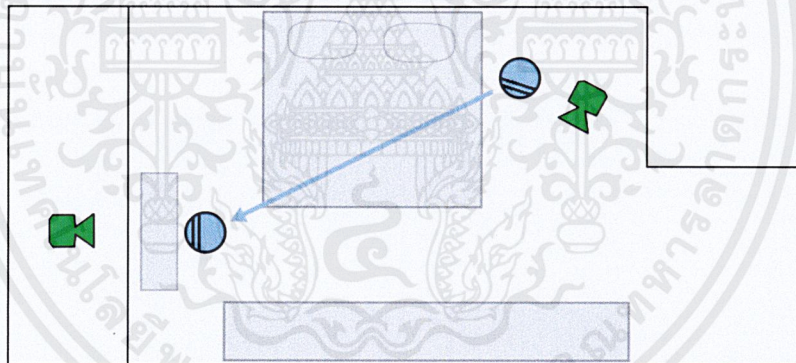
7.1 การถ่ายทำวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2562 (Q1)

Scene 1 , 4

ถ่ายที่ ห้องหลิน

ปัญหาที่เกิดขึ้น

เนื่องจากว่าเป็นคิวแรกที่เริ่มถ่าย (ไม่รวม test scene) ทำให้มีปัญหาติดขัดและซ้ำหลายเรื่อง ทั้งเรื่องตกแต่งห้องที่มีความล่าช้าเนื่องจากต้องเส็ตจากห้องเปล่าให้กลายเป็นห้องที่มีคนอยู่มานานแล้ว ทำให้ใช้เวลาขนของหลายรอบก็ยังไม่เต็มห้อง แม้ว่าจะมีเวลาเส็ตก่อนวันถ่ายสองถึงสามวันก็ตาม รวมถึงต้องปรับอุปกรณ์ตกแต่งฉาก เบรคดาว shot list บทภาพยนตร์สำหรับนักแสดงและผู้กำกับ รวมถึงการล่าช้าในเรื่องการแต่งหน้าทำผม ที่ต้องใช้เวลามากกว่าที่ คาดการณ์ไว้ นอกจากนี้ก็ยังมีปัญหาในการถ่ายทำหลายอย่าง เช่น เรื่องมุมกล้องที่มีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมจากที่วางไว้ และมีฉากหนึ่งที่ต้องโยนรูปลงไปที่พื้นให้ตรงกับมุมที่ตั้งกล้องไว้ ทำให้ต้องใช้เวลาในการโยนให้ตรง รวมถึงห้องหลินไม่ได้กว้างมาก ทำให้มีปัญหาเรื่องพื้นที่ในการตั้งกล้องด้วย

ภาพที่ 4.30 Plan Blocking Q1

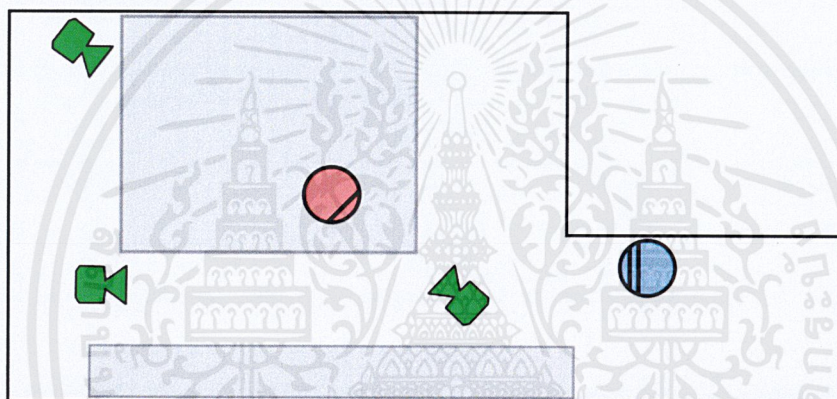
7.2 การถ่ายทำวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2562 (Q2)

Scene 8 , 2

ถ่ายที่ ห้องหลิน

ปัญหาที่เกิดขึ้น

คิวนี้ถ่ายที่ห้องหลินทั้งวัน ซึ่งมีรายละเอียดและจำนวนช็อตเยอะมาก และไม่ได้นึกถึงตำแหน่ง Continuity ในการหาทีมมาออกกอง ทำให้มีปัญหาในการดูแลความต่อเนื่องของภาพมาก เนื่องจากข้าพเจ้าก็สนใจแต่เรื่องภาพรวมของฉากและไม่ได้ดูเรื่องความต่อเนื่องเลย ทำให้เมื่อมีจำนวนช็อตเยอะ จึงยากต่อการทำให้อุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมดนั้นต่อเนื่องกัน นอกจากนี้การที่มีสิ่งที่ต้องถ่ายเยอะ ทำให้ถ่ายไม่ทันตามแผนการถ่ายทำที่ได้วางไว้ จึงทำให้ภาพรวมของงานไม่ได้ออกมาสมบูรณ์มากเท่าที่คาดหวังไว้ เพราะต้องถ่ายให้ครบทั้งหมดก่อน

ภาพที่ 4.31 Plan Blocking Q2

ภาพที่ 4.32 ภาพเบื้องหลังคิวที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

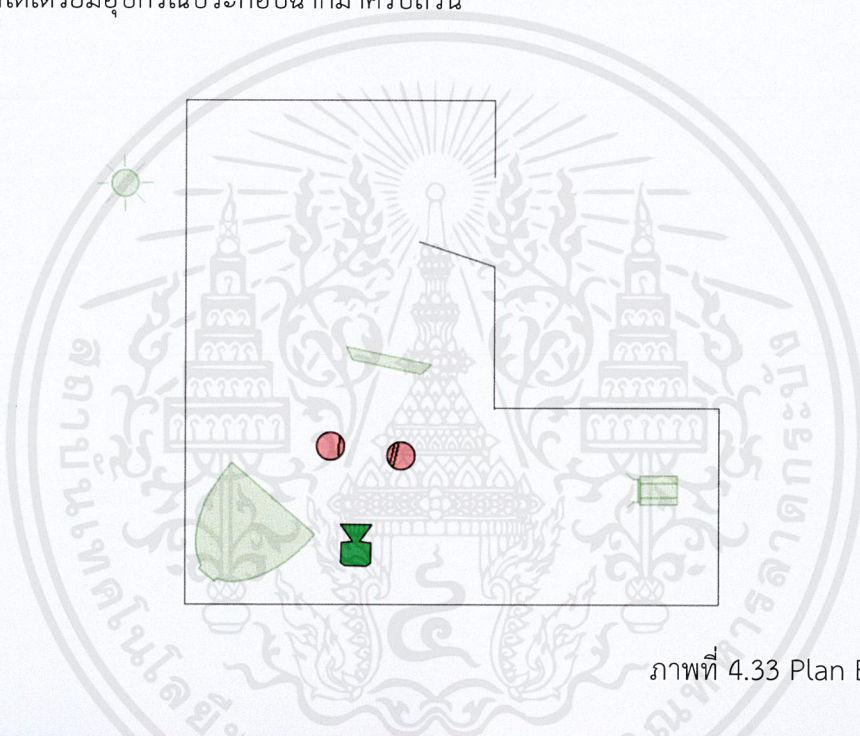
7.3 การถ่ายทำวันที่ 2 มีนาคม 2562 (Q3)

Scene 13

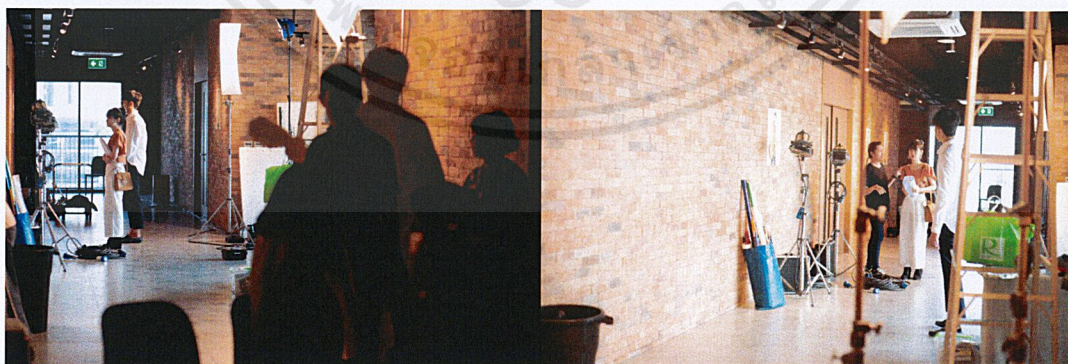
ถ่ายที่ ทางเดินคอนกรีต

ปัญหาที่เกิดขึ้น

มีปัญหาเรื่องความล่าช้าของการขนของขึ้นสถานที่ถ่ายทำ เนื่องจากเป็นชั้นใหญ่ที่ใช้อุปกรณ์เยอะมาก จึงต้องขนขึ้นลิฟท์กันหลายรอบ การทำผมที่ใช้เวลาเยอะพอสมควร รวมถึงข้าพเจ้าลืมนำทภาพยนตร์มา และเหมือนว่าอุปกรณ์กล้องเหมือนจะมีปัญหาเล็กน้อย จึงทำให้เริ่มต้นถ่ายทำล่าช้ากว่าเวลาที่กำหนด แต่ในฝั่งของการกำกับศิลป์ ไม่ได้มีปัญหาอะไรเป็นพิเศษ เนื่องจากได้เตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากมาครบถ้วน

ภาพที่ 4.33 Plan Blocking Q3

ภาพที่ 4.34 ภาพเบื้องหลังคิวที่ 3 ทางเดินคอนกรีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

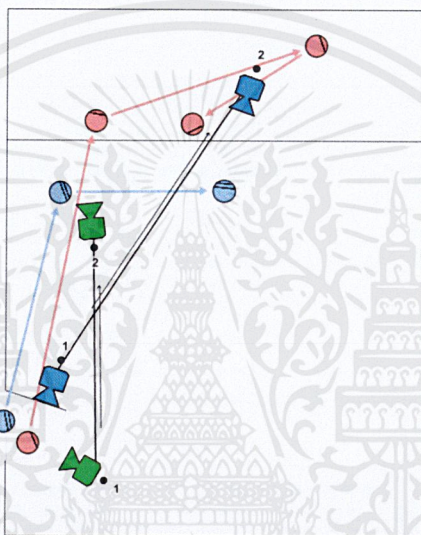

Scene 14

ถ่ายที่ เวทีคอนเสิร์ต

ปัญหาที่เกิดขึ้น

หลักๆ ก็มีปัญหารื่องไฟที่ข้าพเจ้ามีความต้องการหลายอย่าง ทำให้ต้องใช้เวลาในการจัดไฟ รวมถึงเป็นฉากเล่นดนตรีของนักร้องและหลิน ที่ต้องเล่นให้ตรงจังหวะ แต่เนื่องจากว่านักแสดงมีเวลาซ้อมไม่เยอะ ทำให้อาจมีเล่นไม่ตรงจังหวะในตอนที close up มือที่เล่นดนตรี จึงต้องใช้เวลาในการเล่นหลายรอบเพื่อให้ตรงจังหวะ ส่วนในเรื่องของการกำกับศิลป์ไม่ได้มีปัญหาอะไร เพราะว่าได้เตรียมการจัดสถานที่ก่อนหน้าวันถ่ายถึงสองวัน

ภาพที่ 4.35 Plan Blocking Q3

ภาพที่ 4.36 ภาพเบื้องหลังคิวที่ 3 เวทีคอนเสิร์ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.37 ภาพเวทีคอนเสิร์ตจริง

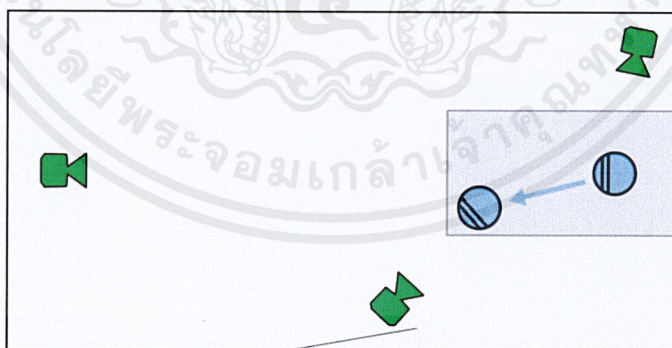
7.4 การถ่ายทำวันที่ 6 มีนาคม 2562 (Q4)

(ซีนที่ถูกตัดออก)

ถ่ายที่ ขอบใจสตูดิโอ

ปัญหาที่เกิดขึ้น

ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากมาไม่เพียงพอกับสิ่งที่ต้องจัด เนื่องจากว่าไม่ได้มีวันมาตุสถานที่และ Blockshot ก่อน ทำให้มีหลายอย่างที่ข้าพเจ้าไม่พอใจในภาพที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้แยแสสำหรับผู้กำกับ

ภาพที่ 4.38 Plan Blocking Q4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.39 เบื้องหลังคิวที่ 4 หนัทสี่

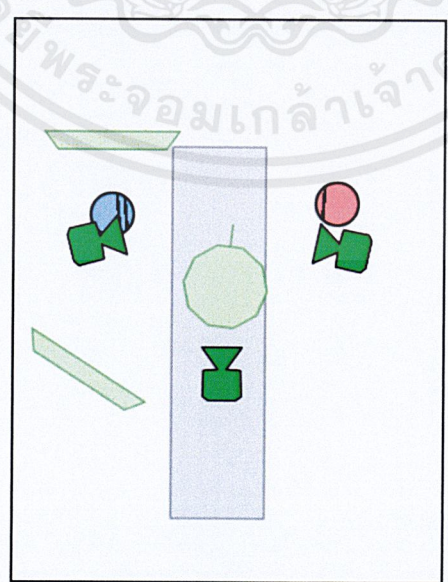
7.5 การถ่ายทำวันที่ 8 มีนาคม 2562 (Q5)

Scene 4 , 6 , 8 , 10 , 12

ถ่ายที่ ร้านอาหาร Suikin Japanese Restaurant

ปัญหาที่เกิดขึ้น

เป็นสถานที่ที่ค่อนข้างมีปัญหาหลายอย่าง เนื่องจากว่าเป็นร้านอาหารบนโรงแรม ทำให้ต้องทำเรื่องหลายอย่างในการใช้ลิฟท์ขนของขึ้นไปบนร้านอาหารที่อยู่ชั้น 22 จึงทำให้เสียเวลาในการขนของนานมาก เมื่อขึ้นไปถึงสถานที่ ก็ต้องใช้เวลาจัดสถานที่ และแต่งหน้าทำผมซึ่งใช้เวลานานเป็นปกติอยู่แล้ว หลังจากถ่ายทำไปสักพัก ร้านอาหารก็เปิด ทำให้มีเสียงดนตรีของร้านดังคลอไปทั่ว จึงต้องใช้เวลาในการไปขอให้เขาปิด แล้วก็มีการร้องขออาหารที่มาช้ากว่าที่วางไว้นิดหน่อย จึงทำให้การถ่ายทำล่าช้ากว่าที่วางไว้ค่อนข้างมาก จึงต้องเร่งถ่ายทำให้ทันเวลา

ภาพที่ 4.40 Plan Blocking Q5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

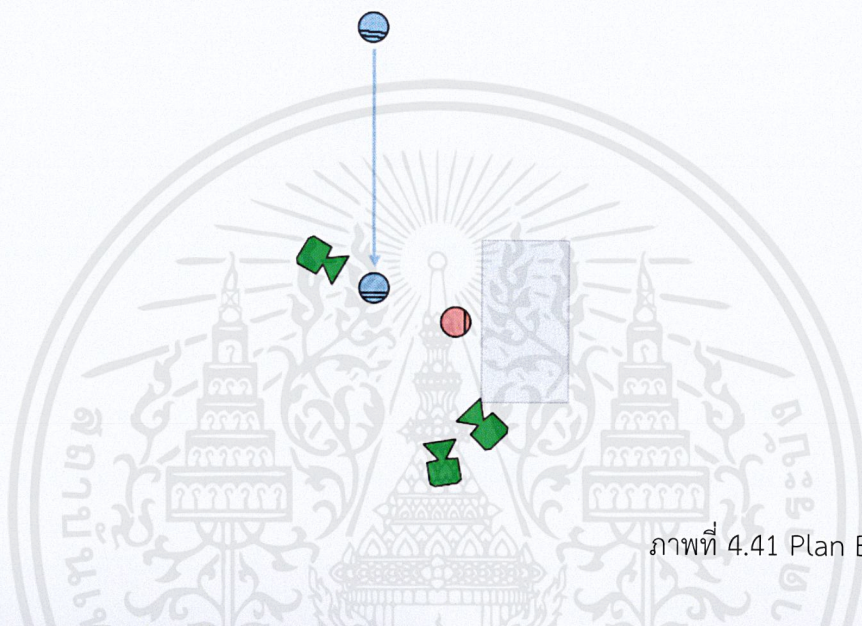

7.6 การถ่ายทำวันที่ 17 มีนาคม 2562 (Q6)

Scene 7

ถ่ายที่ มหาวิทยาลัยมหิดล

เป็นสถานที่ที่ไม่ค่อยมีอะไรต้องเตรียมมาก นอกจากนำพัดลมไปพัดให้ผมหลินปลิว แต่เมื่อไปถึงกลับพบปัญหาหน้างานมากมาย เพราะว่ามีงานอีกอยู่ในสถานที่เดียวกัน ซึ่งมีคนเดินไปมาและเสียงดัง ทำให้ต้องปรับแผนการถ่ายใหม่ แต่ไม่ได้ลำบากมากเพราะถือว่าเป็นวันที่วางไว้สบายๆ เนื่องจากเป็นคิวสุดท้าย (ก่อนจะต้องถ่ายเพิ่ม)

ภาพที่ 4.41 Plan Blocking Q6

ภาพที่ 4.42 ภาพเบื้องหลังคิวที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

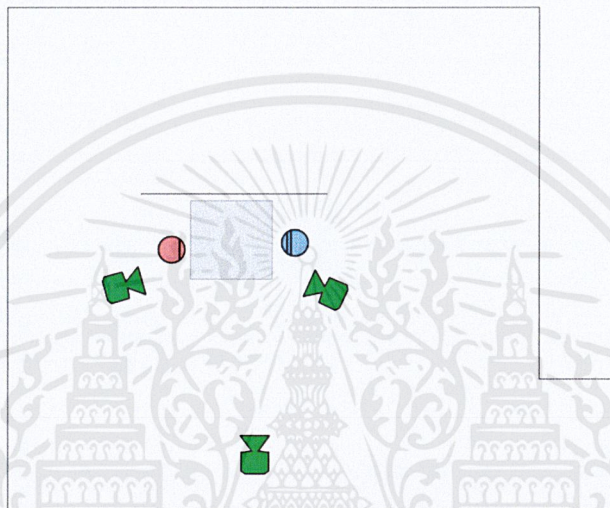

7.7 การถ่ายทำวันที่ 25 เมษายน 2562 (Q7)

Scene 4 , 6 , 8 , 10 , 12

ถ่ายที่ ร้านอาหาร LAX bar and restaurant

เป็นสถานที่ที่ค่อนข้างลำบากในการจัดการ อย่างที่ได้กล่าวไว้ในตอนแรกว่าจริงๆ แล้วภาพรวมของร้านไม่ได้เหมาะกับการใช้ในภาพยนตร์เรื่องนี้เท่าไร ประกอบกับว่าก่อนถ่ายคิวนี้ได้ไปช่วยกองเพื่อนมาก่อนหน้า ทำให้ไม่ค่อยมีความพร้อมเท่าที่ควร จึงตกแต่งสถานที่ได้ไม่เต็มที่ แต่ก็ถือว่าพอใจในระดับหนึ่ง

ภาพที่ 4.43 Plan Blocking Q7

ภาพที่ 4.44 ภาพร้านอาหารจากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.8 การถ่ายทำวันที่ 30 เมษายน 2562 (Q8)

Scene 3

ถ่ายที่ สนามบินสุวรรณภูมิ

สถานที่นี้ไม่ค่อยมีอะไรมาก เพราะไม่สามารถจัดการอะไรได้

Scene 9

ถ่ายที่ หน้าตึกบูรณาการ

สถานที่นี้ก็ไม่มีอะไรมากเช่นกัน นอกจากเอาพัดลมมาพัดให้ผมมันหีสปีลิว

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post-Production)

หลังจากผ่านขั้นตอนการถ่ายทำมาแล้ว ก็เข้าสู่ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ โดยทีมของข้าพเจ้าได้แบ่งกันทำในส่วนของขั้นตอนนี้ นั่นคือเพื่อนจะเป็นฝ่ายนำไฟล์ไปจัดเรียงและตัดต่อ และมีข้าพเจ้าช่วยหาสิ่งต่างๆ ที่นำไปใช้ตามแต่เพื่อนจะต้องการ ส่วนหลังจากนั้นข้าพเจ้าจะรอทำสีและทำเทคนิคพิเศษ ซึ่งในระหว่างนั้น เพื่อนก็จะไปจัดการทำเสียงและดนตรีประกอบต่อไป นอกจากนี้ ทีมของข้าพเจ้าได้ซื้อ อุปกรณ์จัดเก็บข้อมูล (External Harddisk) เพื่อมาเก็บไฟล์ทั้งหมดและส่งต่อให้กันได้สะดวก

8.1 การจัดการไฟล์

หลังจากผ่านขั้นตอนการถ่ายทำมาแล้ว ก็เข้าสู่ขั้นตอนการตัดต่อ โดยอันดับแรกคือการจัดการไฟล์ให้เรียบร้อย เพื่อให้ไม่เกิดปัญหาในขั้นตอนอื่นๆ ต่อไป โดยมีการแยกโฟลเดอร์ตามคิวที่ถ่าย แยกทั้งไฟล์ภาพและไฟล์เสียง หลังจากนั้นก็รวมเข้าไปเป็นโฟลเดอร์รวมไฟล์สำหรับตัดต่อแล้วก็มีมีการแยกโฟลเดอร์ไว้สำหรับการตัดต่อ การทำเสียง การทำเทคนิคพิเศษ และการทำสี

8.2 การตัดต่อ

ตัดต่อโดยใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro CC 2019 ขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้มีส่วนเกี่ยวข้องมากนัก นอกจากช่วยดูและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป กับช่วยเพื่อนหาเสียงประกอบในฉาก เช่น เสียงแซทเพชบึก เสียงกดชั๊กโครก ซึ่งเป็นเสียงที่ไม่ได้อัดมา จึงต้องหาไฟล์เสียงที่เปิดให้ใช้ฟรีมาใช้เพิ่มเติม

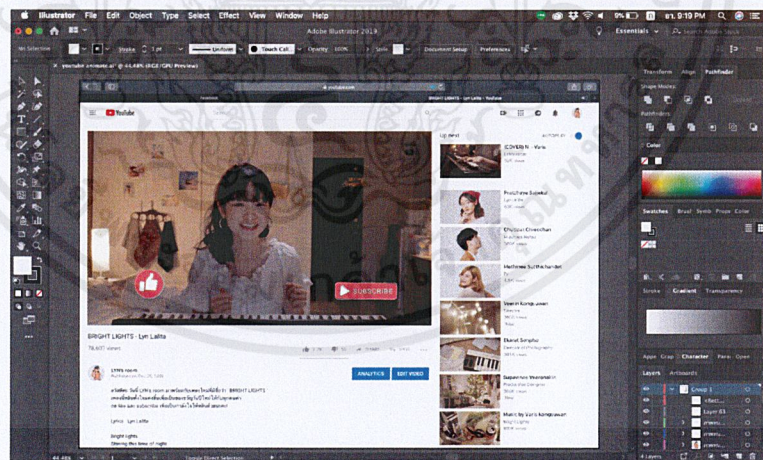
8.3 การทำเทคนิคพิเศษ (ไตเติลหนัง)

ในตอนต้นเรื่องได้มีการตกลงกับเพื่อนว่าจะทำให้ภาพซูมออกมาจากภาพที่หลินเล่นดนตรี เป็นหน้าต่างแสดงผลของยูทูป และมีการแนะนำนักแสดงพร้อมๆ กับทีมงานที่มีความสำคัญไว้ในหน้าเดียวกัน และมีการเคลื่อนไหวไหลออกมาเรื่อยๆ

ข้าพเจ้าจึงได้ทำหน้าต่างแสดงผลยูทูป (youtube interface) ขึ้นมาเป็นไฟล์ .png จากโปรแกรม Adobe Photoshop CC 2019 และ Adobe Illustrator CC 2019 ซึ่งทำขึ้นโดยการจับภาพหน้าจอของยูทูปออกมาแก้ไขใน Photoshop และโหลดพอนต์ที่มีความใกล้เคียงกับยูทูปในแมคบุ๊กมาแก้ไขเพิ่มเติม โดยบางส่วนก็จับภาพหน้าจอของยูทูปหน้าอื่นมาตัดต่อตามที่ต้องการ รวมถึงตกแต่งด้านข้างที่เป็นคลิปอื่นๆ เป็นรูปและข้อความที่ต้องการใน Illustrator ซึ่งจะทำให้มีความยาวของหน้าต่างแสดงผลมากกว่าขนาดหน้าจอจริงๆ เพื่อเผื่อพื้นที่สำหรับการเคลื่อนไหวไว้สุดท้ายแล้วจะเว้นตรงที่จะใส่วิดีโอที่หลินเล่นดนตรีไว้เป็นพื้นที่โปร่งใส (transparent) เพื่อนำไปทำให้เคลื่อนไหวในโปรแกรม Adobe After Effects CC 2019 ต่อไป

หลังจากที่ได้ภาพหน้าต่างแสดงผลของยูทูปที่สมบูรณ์แล้ว จึงได้ส่งรูปให้เพื่อน เพื่อให้เพื่อนถ่ายการเคลื่อนไหวที่ต้องการคร่าวๆ มาให้ หลังจากนั้นจึงได้เข้าโปรแกรม After Effects เพื่อทำให้เคลื่อนไหวตามที่ต้องการ

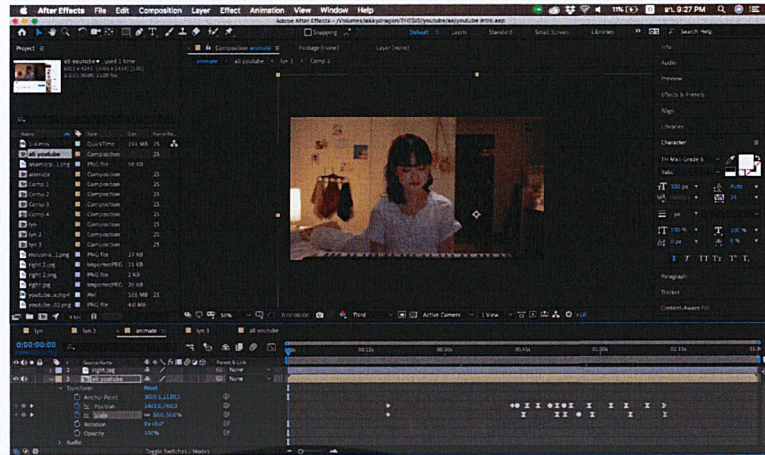
โดยมีการแยก Composition ไว้อย่างละเอียดเพื่อให้ง่ายต่อการแก้ไข ได้มีการแยกไว้สำหรับการจัดให้คลิปอยู่ในหน้าเดียวกับหน้าต่างแสดงผลของยูทูป และแยกอีก Comp เพื่อนำไปใส่กราฟฟิกเคลื่อนไหวตามตอนที่เพื่อนได้บอกไว้ (แต่ท้ายที่สุดแล้วก็ตัดส่วนนี้ออก) แล้วก็แยกอีก Comp สำหรับการเคลื่อนไหวหน้าต่างยูทูปทั้งหมด

ภาพที่ 4.45 ภาพจากโปรแกรม Adobe Illustrator CC 2019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.46 ภาพจากโปรแกรม Adobe After Effects CC 2019

8.4 การเกรดสี

หลังจากตัดต่อเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้นำไฟล์ทั้งหมดของเพื่อนมาไว้ที่ตนเอง และเปิดไฟล์ที่โปรแกรม Adobe Premiere Pro CC 2019 เพื่อ export file ออกมาเป็น .XML เพื่อส่งต่อเข้าโปรแกรม DaVinci Resolve ในการทำสีต่อไป

เมื่อเข้าสู่โปรแกรม Davinci ก็ได้เปิดไฟล์ที่ export ออกมา และเกรดสีตามที่เห็นสมควร หลังจากนั้นจึงได้ export ออกมาเป็นไฟล์ของ Premiere Pro อีกครั้ง และส่งไฟล์ทั้งหมดให้เพื่อนนำไปทำเสียงต่อไป

ภาพที่ 4.47 ภาพจากโปรแกรม DaVinci Resolve

8.5 การทำเสียง

เพื่อนได้นำไฟล์รวมทั้งหมดส่งให้น้องชายทำดนตรีประกอบ และตนเองปรับแต่งเสียงต่างๆให้อยู่ในระดับเดียวกัน มีการลดเสียงรบกวนต่างๆ ออก แต่เนื่องจากว่าเพื่อนนำไฟล์ไปทำต่อ จึงไม่ค่อยรู้รายละเอียดมากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Fine Cut

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

I suggest you to delete it as soon as possible before our company sue you for plagiarism.

My plane is taking off to Thailand tonight.
Let's meet tomorrow.

ออกอากาศ: น. ร่มเกล้า: น. กรุงเทพ - ชลบุรี (ส)
Rem. Rte. Rd. Bangkok-Chon Buri

ไม่มีในชื่อ

ไม่มีในชื่อ

ไม่มีในชื่อ

07:00	08:15
07:30	08:45
08:00	09:15
08:30	09:45
09:00	10:15
09:30	10:45
10:00	11:15
10:30	11:45
11:00	12:15
11:30	12:45

ไม่มีในชื่อ

ไม่มีในชื่อ

ไม่มีในชื่อ

ไม่มีในชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

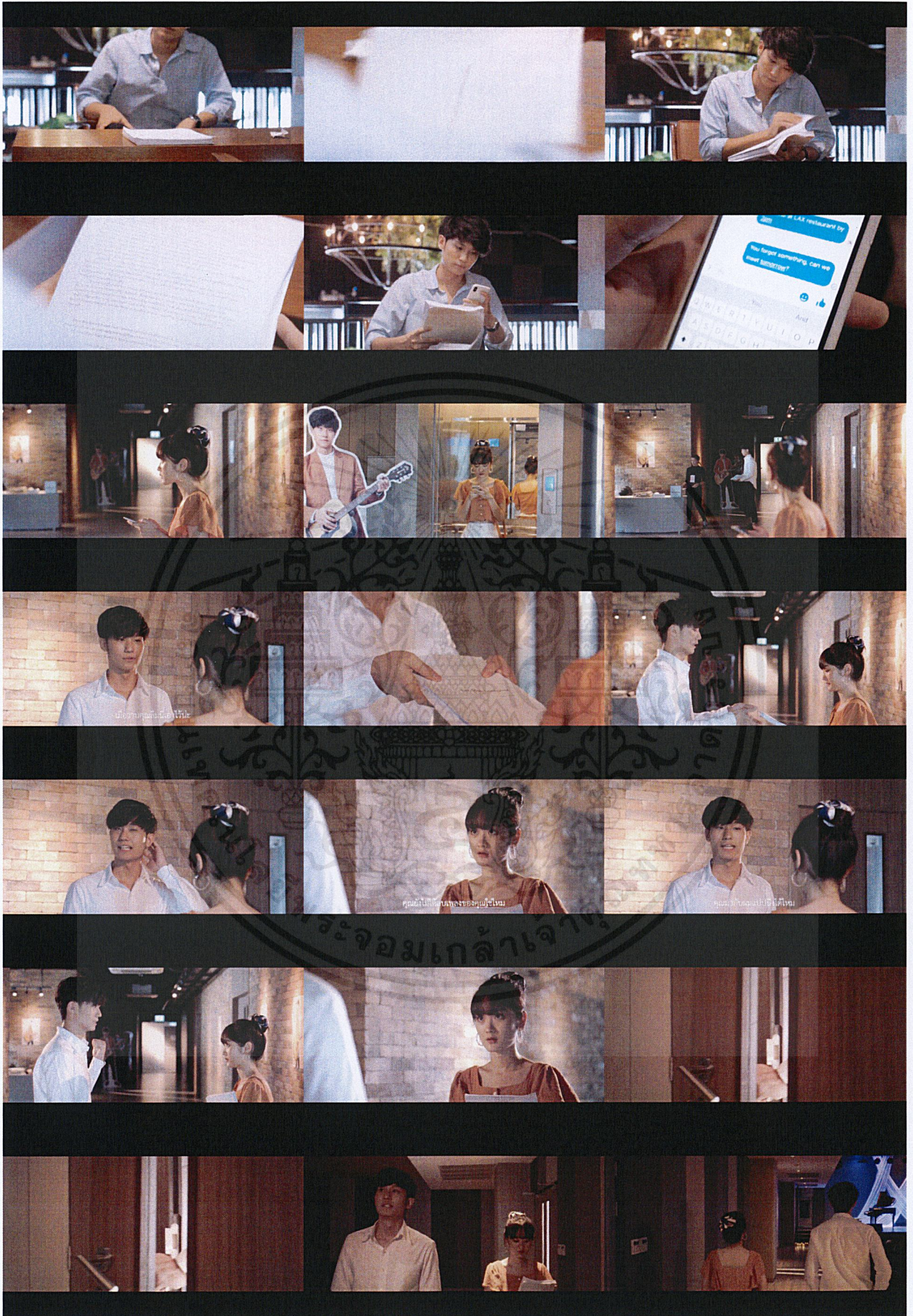
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารในที่คนแปลกนะ

จวิ้นพระ

อ๊ะ อีจวิ้นนี่

นี่ นักร้องจะเล่นเพลงอะไรกันนะ

นี่ นักร้องจะเล่นเพลงอะไรกันนะ

คือว่าผมอยากไปขยี้คุณหน่อยนะ

คือว่าผมอยากไปขยี้คุณหน่อยนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการสงวนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ให้ใช้โดยไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปการทำงาน

จากการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์เรื่อง Strings Attached ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้หลายอย่างในการทำงานและแก้ปัญหาเฉพาะหน้า รวมถึงทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ในเรื่องของการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความเคารพซึ่งกันและกัน รวมถึงความกล้าที่จะเสนอในสิ่งที่มีประโยชน์กับภาพรวมของงาน และทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจหลักการวิธีการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์ได้ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ทั้งหมดที่ได้จากการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์สั้นนี้ไปประกอบอาชีพและช่วยกำกับศิลป์ให้ศิลปินพจน์ของเพื่อนคนอื่นได้สำเร็จลุล่วง

ข้าพเจ้าสามารถออกแบบงานสร้างเพื่อสื่อสารเนื้อหาความรักของคนต่างวัฒนธรรมได้ถูกต้องตามบท และยังคงเอกลักษณ์ของข้าพเจ้าไว้

ข้าพเจ้าสามารถออกแบบงานสร้างให้ส่งเสริมอารมณ์โรแมนติกในภาพยนตร์ได้ แต่อาจมีหลายส่วนที่ค่อนข้างแข็งและไม่เป็นธรรมชาติ อาจเป็นเพราะความชอบของข้าพเจ้าเอง จึงทำให้ผลลัพธ์ค่อนข้างถูกเซ็ดไว้ ไม่สมจริงตามธรรมชาติ

ข้าพเจ้าสามารถศึกษาการออกแบบงานสร้างที่แสดงถึงสถานที่และวัฒนธรรมญี่ปุ่นได้ แต่เมื่อนำมาใช้ในภาพยนตร์ พบว่ามีบางส่วนที่ไม่สมจริงอยู่บ้าง

ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้าพเจ้า สิ่งที่ยากที่สุดในการทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ คือการเอาชนะใจตนเอง เนื่องจากการทำศิลปนิพนธ์นั้น มีระยะเวลาที่ยาวนานเป็นปี ทำให้ต้องจดจ่ออยู่ในงานชิ้นเดียว ซึ่งค่อนข้างยากลำบากสำหรับข้าพเจ้า ทำให้มีหลายครั้งที่ไม่ได้ทำงานตามตารางที่วางไว้ แล้วไปเร่งทำในวันท้ายๆ ทำให้ผลงานบางอย่างที่ออกมาไม่สมบูรณ์แบบตามที่ต้องการ

รวมถึงนี่เป็นการทำศิลปนิพนธ์ร่วมกับผู้อื่น ทำให้ไม่สามารถใช้สิ่งที่คิดได้ทั้งหมด ต้องมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันจนกว่าจะยอมรับทั้งสองฝ่าย ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างก็เกรงใจกัน ทำให้บางอย่างอาจดูแปลกหรือขัดกันบ้าง สำหรับข้าพเจ้าจึงมองว่า การจะทำศิลปนิพนธ์ร่วมกับใคร นอกจากดูว่าสามารถทำงานร่วมกันได้หรือไม่แล้ว ควรดูด้วยว่าเรามีความชอบที่ใกล้เคียงกันหรือไม่ ด้วย เพื่อที่จะทำให้ชิ้นงานของเราไปได้สุดทางที่ทั้งสองฝ่ายต้องการ แต่ต้องยอมรับว่า การทำศิลปนิพนธ์ร่วมกับผู้อื่น สามารถช่วยให้งานไปได้ไกลขึ้นกว่าการทำคนเดียวจริง และมีเพื่อนที่คอยแบ่งเบาภาระในหลายอย่าง ทั้งการยืมของ เก็บของ การวางแผน การหาทีมงาน การติดต่อ และอีกหลายอย่างมาก หรืออย่างน้อยที่สุด ในวันที่เราเหนื่อยและท้อยังมีเพื่อนอีกคนที่คอยช่วยเหลือเราในการทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ให้จบลงด้วยดี

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- เขมพัทธ์ พัชรวิชัย. ศิลปะและการออกแบบเพื่อภาพยนตร์. กรุงเทพฯ : งานสิ่งพิมพ์เอกสารตำราสำนักงานคณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, 2553.
- เขมพัทธ์ พัชรวิชัย. ศึกษาการออกแบบงานสร้างในภาพยนตร์ไทย. วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล. Vol. 12, 2554.
- สมเกียรติ ตั้งนโม. ทฤษฎีสี : A complete guide for Artists by Ralph Fabri. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2536.
- สุรรัตน์ อุปพงศ์. การศึกษาเกี่ยวกับศิลปะแนวเซอร์เรียลลิสม์ในภาพยนตร์ของมิเชล กอนดรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทฤษฎีศิลป์ ภาควิชาทฤษฎีศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2558.
- ศักดิ์ศิริ จันทร์งษ์. Last Life In The Universe, production designer Saksiri Jantarangsri [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=5c0SJYM2748>
- ศิริศักดิ์ อาจคำ. หลักการใช้สีในการออกแบบ [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/sirisak42256/3-4-hlak-kar-chi-si-ni-kar-xxkbaeb>
- เอกอนันต์ ศิริวุฒิ. ประเภทของกีตาร์ [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://ageanan41.wordpress.com/ประเภทของกีตาร์/>

ภาษาอังกฤษ

- ashita. PRODUCTION DESIGN การออกแบบงานสร้าง ตอนที่ 1 [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/ashitastudio/2011/12/19/entry-2>
- Acms-Sydney. Electric Keyboards [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <http://www.acms-sydney.org/electric-keyboards/>
- Alex Clem. Complete Guide to Color in Design: Color Meaning, Color Theory, and More [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://www.shutterstock.com/blog/complete-guide-color-in-design>
- ART. ทฤษฎีสี [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://homegame9.wordpress.com/ทฤษฎีสี/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ashita. PRODUCTION DESIGN การออกแบบงานสร้าง ตอนที่ 1 [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก
<http://oknation.nationtv.tv/blog/ashitastudio/2011/12/19/entry-2>
- Jaruwan Wan Suttimusig. องค์ประกอบศิลป์ (Composition) คือ? [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/417795>
- JOHN PAUL KELLY. JOHN PAUL KELLY PRODUCTION DESIGN : PORTFOLIO [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก
<https://jpkellys.wixsite.com/uding/portfolio>
- LoBrutto, Vincent. The Filmmaker's Guide to Production Design. New York : Allworth Press, 2002.
- Michael Rizzo Amsterdam. The Art Direction Handbook for Film. Oxford : Elsevier, 2005.
- Number24. ความหมายทางจิตวิทยาที่อยู่เบื้องหลังรูปแบบที่คุ้นเคย (และวิธีการใช้งาน) [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก
<http://www.number24.co.th/portfolio-item/ความหมายทางจิตวิทยาที่/>
- Ousidersung. Music and Lyrics หนังรักที่มีดียิ่งกว่าคุณคิด [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://pantip.com/topic/33189328>
- Pawas Sawatchaiyamet. Last Life in the Universe, รัก น้อยนิด มหาศาล (2003) [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก
<https://pin.it/vgdh23pfq3ro3g>
- Pongsathorn Posayanonth. มารู้จักกับ MIDI เครื่องมือชิ้นสำคัญของนักทำเพลงกันเถอะ! [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก
<https://www.pongsathornpmusic.com/single-post/what-is-midi>
- Pongsathorn Wongkaseam. องค์ประกอบของงานกราฟิก [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <http://www.tups.ac.th/ps/cp01.html>
- Social Celeb นิตยสาร COMTODAY ฉบับที่ 503. Sungha Jung จากเด็กน้อยอัจฉริยะด้านกีตาร์สู่ นักกีตาร์มืออาชีพเต็มตัว [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก
<https://samitaspace.wordpress.com/2015/09/30/sungha-jung/>
- xtremebrandmakeover. Color Meaning Chart [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงได้จาก <http://xtremebrandmakeover.com/color-meaning-chart/>
- コブクロ「バトン」イメージムービー [ออนไลน์], สืบค้น 26 พฤษภาคม 2562 เข้าถึง
 ได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=bKD66E8doy4&feature=youtu.be>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

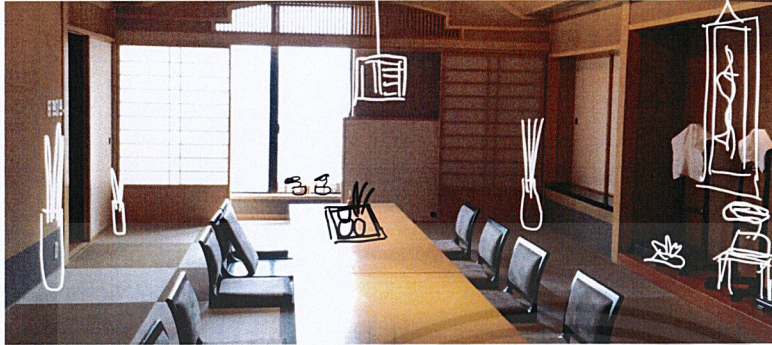

MAIN PROP

เอกสาร twin flames ปีกใหญ่
หูฟัง + กระเป๋าเก็บหูฟัง ของนัทลี
หูฟังของหลิน
iTunes นัทลี

SCENE 3 , 5 , 7 , 8
ร้านอาหาร

Q5 : 8/03/62

ด้านข้าง

เป็นบอนไซต้นใหญ่วางบนโต๊ะแบบในเรฟ
อีกฝั่งเป็นต้นไม้ซุ้มตึงเล็กๆ
ห้อยรูปแบบญี่ปุ่น zen ไม่เอาตัวอักษร

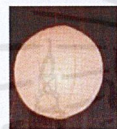
เครื่องปรุงต่างๆบนโต๊ะ

เป็นถ้วยใส่สิ่งเหล่านี้
(ถ้าเห็นข้างในก็ต้องมีของถ้วย)
ไชโย / เกลือ / พริกป่น / ซิงแดงดอง

ใส่ถาดไม้สวยๆ มีดอกไม้เล็กๆแบบในรูป

โคมไฟห้อยตรงกลาง
เป็นโคมกลมๆ

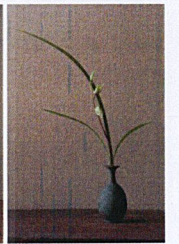
โคมไฟตั้งพื้น
เพื่อใส่มุมห้องแทนต้นไม้

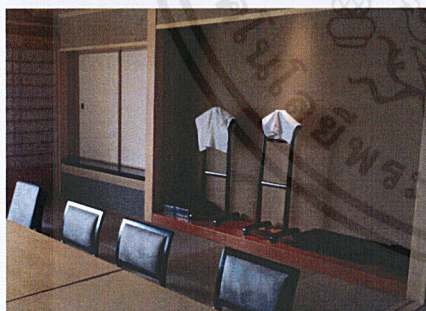
* เอาจานอาหารไปเผื่อจากร้านไม่ถูกใจ
อยากได้จานสีดำ มีเทคเจอร์ๆ
ไม่กี่สีขาวนวล มีลายเทคเจอร์

เรฟต้นไม้ตามมุมห้อง

สีสันต้นไม้ไม่ฉูดฉาด เน้นใบเขียวๆ
แจกันมีลายได้เล็กน้อย สีน้ำเงินเข้ม เทา ตุ่นๆ

เจาะดีเทลมุมด้านข้าง

บอนไซต้นใหญ่นิดนึง
วางบนโต๊ะที่ดูญี่ปุ่นๆ
กระถางสีน้ำตาลเข้ม ไม่เอาสีดำ

รูปห้อย เป็นรูปยาวๆแบบญี่ปุ่น
เป็นรูป zen ไม่มีตัวอักษร
หรือมีเล็กๆได้
เน้นสีขาว คริม น้ำตาล ส้ม ไม่ฉูดฉาด

ต้นไม้ตกแต่งฝั่งขวา
ต้นเล็กกว่า กระถางสีน้ำตาล
เน้นดอกไม้ แต่สีไม่ฉูดฉาด
ของปลอมก็ได้ ไม่ถือสา

MAIN PROP

เอกสาร twin flames ปีกใหญ่
หูฟัง + กระเป๋าเก็บหูฟัง ของนัทลี
หูฟังของหลิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

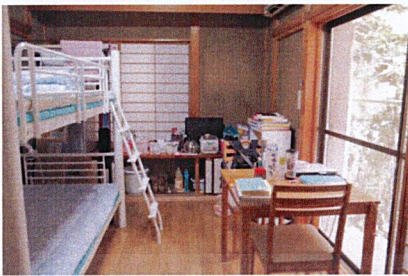
ภาคผนวก ข
Production Design
Flashback (ที่ถูกตัดออก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 6 Flashback

Q4 : 6/03/62   ไม้กวาด ไม้ถูพื้น

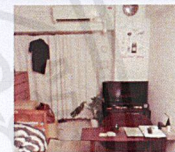
ของใช้ชีวิตต่างๆไป แต่ต้องรูปลักษณะแบบญี่ปุ่น

- กาดัมหน้า
- ถังขยะ
- แฟ้ม กองกระดาษ หนังสือ
- แก้วน้ำ จานชาม
- ที่แปะผนังไว้ห้อยของ
- กล่องใส่เอกสาร แฟ้ม
- โคมไฟ
- ชั้นใส่ของ กล่องใส่ของ
- ราวแขวนผ้า (อีเกีย)
- ไม้แขวนเสื้อ
- กระดานไม้ก๊อก
- ตัวเอส ตะขอเกี่ยว
- กล่องทิชชู
- กระเป๋

- กล้องเก็บของ
- ตะกร้าผ้า

poster ศิลปินที่ชอบ
ชั้นวางแผ่นซีดี
แผ่นเสียงแบบหมุน
สายเกี่ยวกับกีตาร์
กองหนังสือภาษาญี่ปุ่น

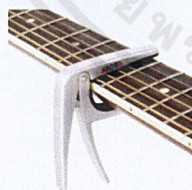
กองกระดาษ
หุ้ฟง สายต่างๆ
คอม
ลำโพง
ที่ใส่ซีดี
ที่กดๆกีตาร์
พรม ที่ชอบใจน่าจะมี

PROP ดนตรี

เอาแบบมีฝาด้วย

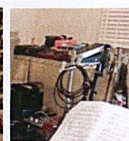
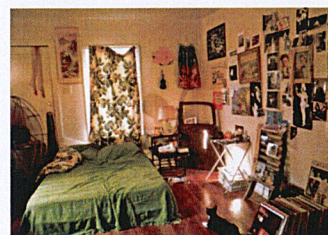

poster ศิลปินที่ชอบ
แผ่นเสียงแบบหมุน
สายต่างๆเกี่ยวกับกีตาร์
กองหนังสือภาษาญี่ปุ่น
กองกระดาษ
คอม hp
ลำโพง
พรม ที่ชอบใจมี

สายไฟ พันม้วนๆ
แผ่นเสียง ที่ให้ตั้งเตไป
สมุดจด

ของตั้งโชว์รูปกีตาร์ ขอขึ้น ตั้งบนโต๊ะได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14:30 story.com

The story behind 'Hikari'

Mizuhara Natsu (born March 24, 1995) is a Japanese guitarist, singer and songwriter. He is currently promoting his new album, 'Hikari'.

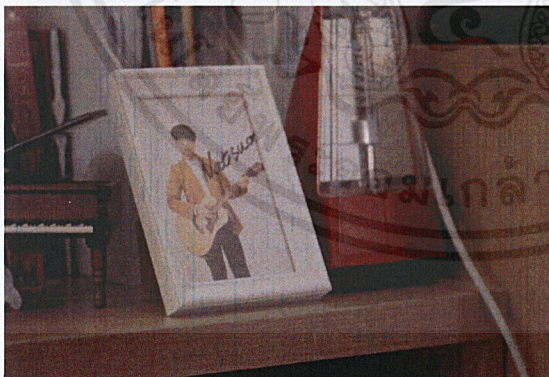
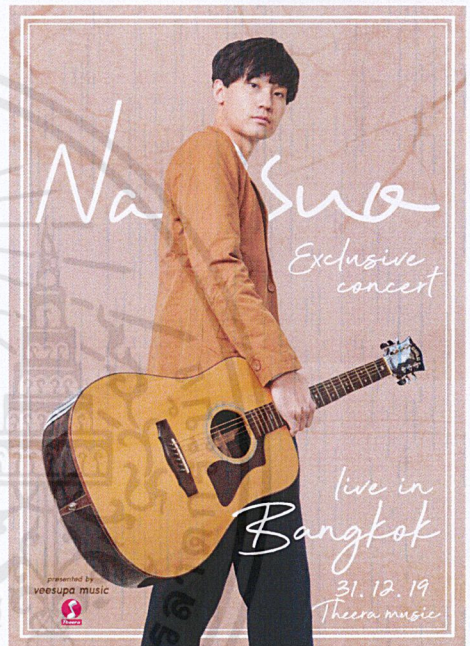
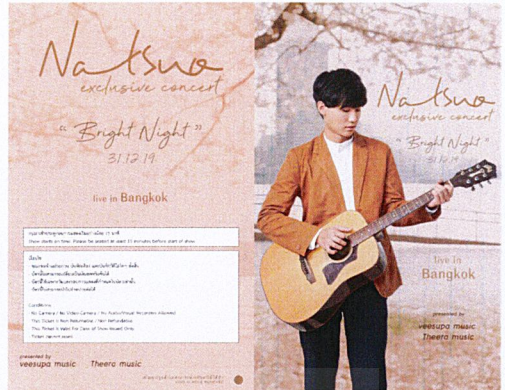
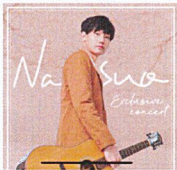
10:25 en.m.wikipedia.org

WIKIPEDIA

Natsuo

Mizuhara Natsu^(en) (born March 24, 1995) is an is Japanese guitarist, singer and songwriter. He is currently promoting his new album, 'Hikari'.

Natsuo

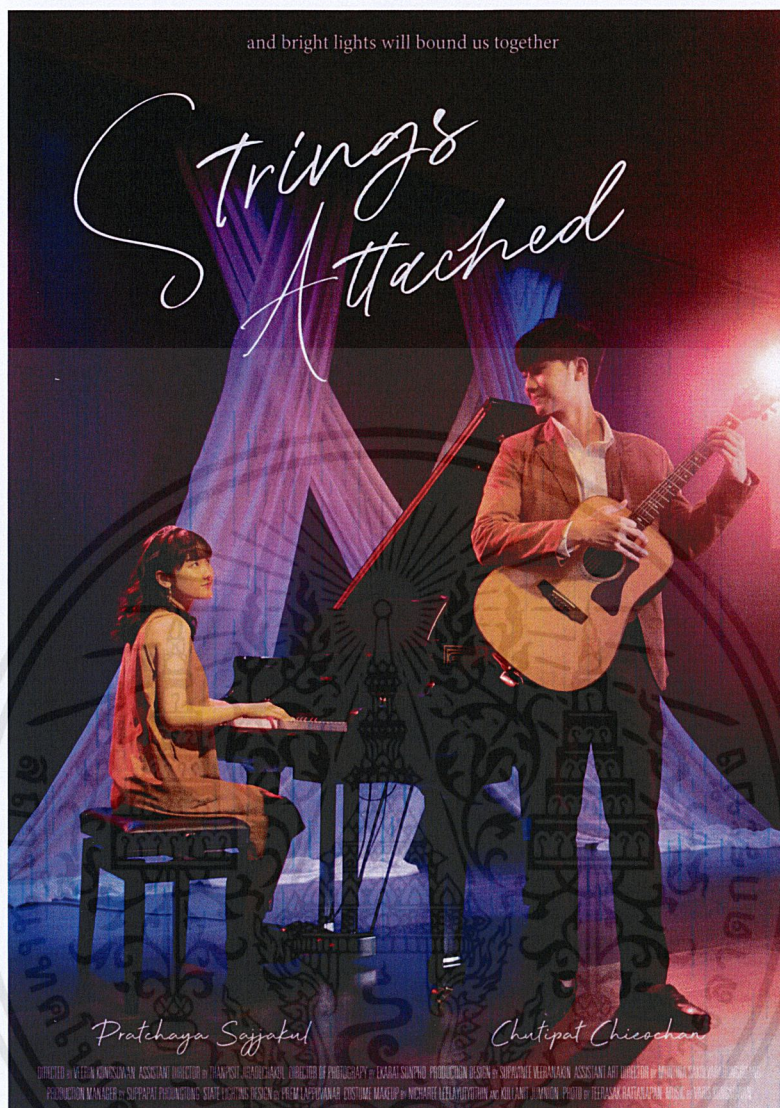
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ -สกุล
ที่อยู่

นางสาวสุภาวณี วีระนาคินทร์
354 หมู่บ้านฟ้าลาภูน ช.32 ถ.รังสิต-นครนายก
ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
E-mail : lekkydragon@gmail.com

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2546-2551 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง
จังหวัด กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2552-2557 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต
จังหวัด ปทุมธานี
- พ.ศ. 2558-2561 ระดับอุดมศึกษา ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

- พ.ศ. 2560 หัวหน้าทีมขายบัตรคอนเสิร์ต Showbee13 : Robot boy
เพื่อนใหม่หัวใจจักรกล
- พ.ศ. 2560 ทีมกำกับศิลป์ในภาพยนตร์ ยังกงสีคราม Sea Still Blue
- พ.ศ. 2561 ทีมกำกับศิลป์ใน Music Video เพลง Music Lover ดา เอ็นโดรฟิน
(เวอร์ชันนั่งเล่น มิวสิค เฟสติวล 4)
- พ.ศ. 2561 ทีมกำกับศิลป์ใน Music Video เพลง O-O (Ooh) TELEX TELEXs
- พ.ศ. 2561 ทีมกำกับศิลป์ใน Music Video เพลง กลับมานะ Can Nayika
- พ.ศ. 2561 ทีมกำกับศิลป์ใน Music Video เพลง Pls Come Back (กลับมา)
Jan Chan
- พ.ศ. 2561 เข้าร่วมโครงการเครือข่ายมหาวิทยาลัยสร้างสรรค์สังคม เพื่อประเทศไทย
ที่นำอยู่ (University Network For Change : UNC)
- พ.ศ. 2561 ทีมกำกับศิลป์ในภาพยนตร์ ซอมบี้ลาดกระบังที่รัก